

კურორტ სოჭს დედამაშა აუზნებენ

მიხეილ სააკაშვილის კავკასიური პოლიტიკა კატასტროფისკენ მიგზავნავენ 2

ნაბოლევონ ქარქაშაძე: **აფხაზეთი ისეთი არ არის, როგორც თბილისიდან ჩანს** 8

ჯარტუი ჩაბა-ჩეხული ერის მამა 4

ბონდო არგელაძე: **ერთ მშვენიერ დღეს, შესაძლოა, ჯავახეთის ისეთი მდგომარეობა მივიღოთ, როგორც აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში გვაქვს** 5

12 ნინო ბურჯანაძე მზად არის, ყველაფერი გააკეთოს დაკარგულ «სამოთხეში» დასაბრუნებლად

ჰამლეტ ჭიბაშვილი: **საქართველოს პრეზიდენტის ამ ავანტიურას რუსეთი უკანსოდ არ დატოვებს** 6

სხვა ისტორიული წინაპირობა, გარდა ლეკიანობაზე წოდებული თარეშისა, სააკაშვილის მიერ თანამოქმედ წოდებულ მემოზღვებთან არ გვაკავშირებს

არჩან თუ არა საქართველოში «სიკვდილის ესკადრონები» 11

ვილი ხალი ურავია 907 ადამიანის უგზო-უკვლად გაუჩინარა

13 საქართველოსკენ ისევ დაიძრა

20 ცხატი პრეზიდენტი, თაღლითი მთავრობა და გაბაყოფილი ოპოზიციის

ფინანსურ დანაშაულებს: თითოეული მოქალაქის რელიგიურ მრწამსზე, პოლიტიკურ შეხედულებებზე, ჯანმრთელობის მდგომარეობასა და სქესობრივ ცხოვრებაზე ინფორმაციას ახალი, სპეციალური სტრუქტურა შეაგროვებს

ნანა ლეუბაგა: **სოსო თოფურაძის მიერ ბიზნესმენ ბოჭორიშვილისთვის 3 მილიონი ავროს გაემოქალაქაზე უსს კომპენტარს არ აკეთებს** 10

საავტორო სვეტი

სვინესი მოვიდა, მიუა!..

როდესაც ეგვიპტელები გარეთ გამოვიდნენ და ლამის პირამიდების ამოყრევება დაიწყეს, უამრავი თბილისელი თავში, სავარაუდოდ, ერთი და იგივე აზრი ტრიალებდა. ეს აზრი დანავარდობდა მოღრუბლულ ცაში, როგორც ჯინი არაბული ზღაპრიდან, უხილავი და ამასთანავე, ხელშესახები... და ყველას ერთსა და იმავე კითხვას ჩასწურწულებდა: „ხომ არ დადგა დრო, რომ ჩვენც...“ ფრაზის დაბოლოება ქარს მიჰქონდა, თუმცა ისედაც გასაგები იყო, რას გულისხმობდა ჯინი.

საინფორმაციო სააგენტო „პირველის“ მიერ ახლახან ჩატარებულ ინტერნეტ-გამოკითხვაში მონაწილეობა 1087 მოქალაქემ მიიღო. მათგან 75,34%-მა დააფიქსირა პოზიტიური, რომ მიხედვით სააკაშვილის ხილვა საბრაზიდიანო ვადის ამოწურვის შემდეგ არც ერთ სახელმწიფო თანამდებობაზე არ სურს. ისე, ნებისმიერ მსურველს შეუძლია ამ მონაცემების გადასამოწმებლად საკუთარი გამოკითხვა ჩაატაროს და ქუჩაში გამგელებს ჰკითხო, სად სურთ სააკაშვილის ხილვა 2013 წლის აჩვენების შემდეგ (ან თუნდაც ხვალ). შედეგი სააგენტო „პირველის“ მონაცემებისგან, სავარაუდოდ, დიდად განსხვავებული არ იქნება. უბრალოდ, მოხალისე სოციოლოგებს შეიძლება თავს არანორმატიული ლექსიკის ღვარცოფი დაატყდეთ იმ კოორდინატების დეტალური მითითებით, სადაც მოქალაქეებს მიხედა სააკაშვილის ხილვა სურთ.

სინამდვილეში ყველაფერი მარტივია: ხალხს შია, ხალხი დაიღალა, ხალხი თავს უსაფრთხოდ არ გრძნობს და ყოველდღე უყურებს ტელევიზორს, სადაც მსხვილი ხედით აჩვენებენ, როგორ შეიძლება მოეცე მმართველს, როდესაც მან საკუთარი შესაძლებლობები ამოწურა და ქვეყნის სხეულზე უსარგებლო, მეტიც, მავნე წურბელად იქცა. იდგაში, წინაშე ფრაზა ჰოსნი მუბარაკისა და ზინ ელ-აბიდინ ბენ ალის მიქცევა, თუმცა ნამდვილად ვერ გამოვირცხავ, რომ მისი ნაკითხვისას ბევრმა ადამიანმა სულ სხვა მმართველი გაიხსენა. პირადად, სააკაშვილის არც ისე ბევრ მომხრეს ვიცნობ, თუმცა ამ ბოლო დროს შევატყვე, რომ ძლიერ ნერვიულები გახდნენ. შესაძლოა, ეს სუბიექტური შთაბეჭდილებაა, მაგრამ, როდესაც მომავალში რაღაც ამოუცნობი იმავლად, ადამიანის რეაქცია, როგორც წესი, სწორედ ასეთია. გამორიცხული არაა, რომ პერსპექტივას მათთვის ეგვიპტური სვინესის უზარმაზარი სილუეტი ფარავს, რომელსაც შუა საუკუნეების არაბები სავსებით სამართლიანად „ძროხის მშობელს“ უწოდებდნენ. ეს პერიოდი საინტერესოა დაკვირვებისთვის: დღეს ბეჰემოთი რამ, ჯერ კიდევ დაფარული, მხოლოდ ინტონაციით, შხსტავსა და ცალკეულ ფრაზებზე ვლინდება.

როდესაც პირამიდების ამოყრევება დაიწყება (თუ დაიწყება) ასეთ წვრილმანებზე დაკვირვებისთვის დრო აღარ დარჩება.

საინტერესოა, რას გრძნობს მიხედა სააკაშვილი იმ (შესაძლოა ახლო) პერსპექტივასთან დაკავშირებით, როდესაც ხელისუფლებაში აღარ იქნება. ამჟამის ელჩმა ჯონ ბასმა მოხსენებაში, რომელიც WikiLeaks-მა გამოაქვეყნა, შემდეგი რამ დაწერა: „საკაშვილს აწუხებს ის, რომ ისტორიული შენაჩვევებით დასაბამიანი, რომელიც მოქალაქეებს უზარმაზარი ტერიტორიები საშუალოდ დაკარგა“. სააკაშვილის ვარაუდი, პრინციპში, სწორია, რადგან ყოველივე ჩადენილის შემდეგ ძნელი წარმოსადგენია, რომ ის ისტორიაში, „წარუმატებელი მმართველის“ („ლუზერის“, ჯონ ბასის თანამემულელები რომ იტყვიან) გარდა, რაიმე სხვა დახასიათებით შევიდეს; თუმცა ამ ფრაზაში სხვა სიტყვები საინტერესოა, კერძოდ კი — „საბოლოოდ დაკარგა“, რაც ირინაჲდ მიანიშნებს, რომ სააკაშვილს საკუთარი მმართველობის დასასრული ერთგვარ ისტორიის დასასრულად მიაჩნია და ვერ წარმოუდგენია, რომ მისი წასვლის შემდეგ შეიძლება რაიმე პრინციპულად ახალი, პოზიტიური მოხდეს; მაგალითად, მისი პოსტი დაიკავოს ადამიანი, რომელიც ძველის გამთლიანებას შეჰქვას.

ძალიან კარგი იქნება, თუ პოსტის დატოვების შემდეგ სააკაშვილი დიდხანს, ძალიან დიდხანს იცოცხლებს და ნახავს, თუ როგორ შეიძლება ამოიყვანონ ქვეყანა ორმოდიან ადამიანებზე, რომელთაც პიროვნული ამბიციების მოთოკვა ძალუძთ. ჩვენ არ დავიწყებთ მეფე ლეონიდეს ცნობილი რეპლიკის (კინოში, ცხოვრებაში უარესს იტყობდა) ციტირებას: „შენ კი, ეფიალტე, იცოცხლე მარად...“, მაგრამ ჩვენს ფიგურანტს ნამდვილად დიდხანს სიცოცხლეს ვუსურვებთ.

თუმცა მომავალს წელს შევხვებით; დღეს აქტუალური სულ სხვა თემაა, რომლის მოკლე შინაარსი, ალბათ, შეგვიძლია ასე ჩამოვაყალიბოთ: „მიუა, სვინესი მოვიდა! სვინესი მოვიდა, მიუა!..“

დიმიტრი მონიავა

ჯართში ჩაბარებული ერის მამა

დღეში, ყოფილი სასამართლოს ეზოდან, სადაც ილია ჭავჭავაძე წლების განმავლობაში მომრიგებელ მოსამართლედ მუშაობდა, მისი ბიუსტი მოიპარეს. ძველი ბრინჯაოსგან იყო დამზადებული და, სავარაუდოდ, მისი ჯართში ჩაბარება უნდოდათ. ილიას ძველის მოპარვა იმ ფონზე, როდესაც ხელისუფლება გააფრთხილებს ებრძვის ძეგლებს და ტროტლით მათ აფეთქებენ არ ამბობს უარს, გასაკვირი არ არის.

თემურ ქორიძე:
ილიას ბიუსტის მოპარვა მისთვის ტყუილ სროლაზე უარსი

ათიოდე წლის წინათ უნივერსიტეტის ბაღში ილიას, ვაჟასა და აკაკის ბიუსტებიც მოიპარეს და ჯართად ჩააბარეს. საზოგადოების პროტესტის გამო, ჯართის მიმღები შეშინდა, ბიუსტები ტომრებში ჩაალაგა და მტკვარში გადაყარა (მერე იფიცებოდა, როცა ჩავიბარე, არ ვიცოდი, ვისი ქანდაკებები იყო, როცა გავიგე, ძალიან შეშინდა და იმიტომ გადავყარე მტკვარში). საბედნიეროდ, მყვირთავებმა იპოვეს ეს ტომრები და ბიუსტები დღეს ისევ თავის ადგილას დგას!

მელმაც საოცარი სიმძაფრით განიცადა ილიას მკვლელობა, აღნიშნავს, რომ ამ ადამიანებმა ნამდვილად არ იცოდნენ, ვისზე აღმართეს ხელი. მას შემდეგ გავიდა 100 წელზე მეტი და ეს შემამსუბუქებელი გარემოება ამ ვანდალიზმის ჩამდენ ადამიანებს

ლაშა ბუღაძე:
არ ვიხსოვრებ ფაქტის შესახებ... ვილახას გაუჭირდა და მოიპარა

არ ექნებათ. მათ არ იცოდნენ, ვის ძეგლს, ვის ხატს ხელყოფდნენ? მახსენდება მიხასი საბჭოს განათლების კომიტეტის თავმჯდომარე თემურ ქორიძე:

რევაზ მიშველაძე:
თუ გავსაქმიანებთ ილიასა და ერის გაგულბრძოლა ჩანს, უნდა დავიკვიროთ კულხა ხელი და დაველოდოთ ქართული ერის გარდასარებას

რესად მეჩვენება, ვიდრე ის, რაც 1907 წელს მოხდა. მაგრამ მაშინ ისეთი არგუმენტები ისმოდა, რომ ვინც ეს გააკეთა, არ იცოდა ილიას ფასი. თვით კიტა აბაშიძეც კი, რო-

ვიდა. ჩვენ წინ არ წავსულვართ, უფრო დაცემულ ვართ“. კიდევ ერთხელ გავიხსენებ, რომ ვინც ეს გააკეთა, არ იცოდა ილიას ფასი. თვით კიტა აბაშიძეც კი, რო-

განმავლობაში, არამედ კიდევ უფრო დაცემულ ვართ გონებითაც, ზნეობითაც, რწმენითაც, პატრიოტული სულისკვეთებითაც.

გიორგი ბუღაძე, ლიბორისტული პარტია:
— იმ ადამიანის ძეგლის მოპარვა, რომელიც წმინდანად შერაცხული, ამორალური, უზნეობაა. გაჭირვებამ გააკეთებინა, ალბათ, ეს იმ ადამიანს, თუმცა გაჭირვებით ყველაფრის გამართლება არ შეიძლება. ისეთი რამის მოპარვა, რასთანაც ერის იდენტობა ხდება, გაუმართლებელია. იმისათვის, რომ მსგავსი ფაქტები არ ხდებოდეს, ხელისუფლებამ ყუდაყარა უნდა მიაქციოს ასეთ ღირსშესანიშნაობებს და დაიცვას მოულოდნელობებისაგან. მოგესხენებათ, ეს ფაქტი ყოფილი სასამართ-

რაჟო მიშველაძე, მწერალი:

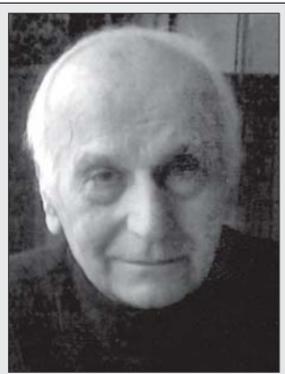
— თუ მაგ საქციელში ილიას ღვანლის დაიწყება ან ილიასადმი ერის გაგულბრძოლა ჩანს, მაშინ ყველაფერი დაღუპული ყოფილა და აზრი არ აქვს არც თქვენი გაზიარების გამოცემას და არც ჩემი კალმის წრიბის ქაღალდზე. უნდა დავიკრიფოთ გულზე ხელი და დავულოლოთ ქართველი ერის გარდაცვალებას. იმ უკეთურმა ადამიანმა, ვინც ეს გააკეთა, ეს საქციელი ილიას, როგორც ქართველი ერის მამისადმი უპატივცემულობის ნიშნად კი არ ჩაიხსენა ან რაიმე ღრმა ეროვნული მოსაზრების, თუ გვებათ, იმის ნიშნად, რომ თანამედროვე საქართველოში არ ესმით ერის მამის ფასი. უფრო საფიქრებელია, რომ სხვა მიზეზი ჰქონდა ამ საქციელს. ერთი ვარიანტია, რომ ეს გააკეთეს მანანალა ქურდებმა. ქურდებშიც განსხვავებაა. მერამდღევე ქურდს დაეძლავა რაკეტები და ზოგი მათგანი, მიუხედავად თავისი საწოთირო „პროფესიისა“, ძალიან სალად მოაზროვნე ჩანს და ისე სწორად მსჯელობს, გაგიკვირდება. ეს კი ისეთი ქურდების გაკეთებულია, რომლებმაც არ იცოდნენ, ვის ძეგლს ხელყოფდნენ. ეს კი, მატერიალური თვალსაზრისით, უნდა აიხსნას — ქვეყანაში მძინვარე შიმშილის როგორმე მოსაქლავად. აი, ამ შიმშილის გამო უკეთურმა, უბედურმა ადამიანებმა ჩაიხსენა საპილიოვილიც ცულისხმობს ეროვნული ფენომენის წინააღმდეგ ხელი-სუფლების დაუოკებელ ბრძოლას და ამკარა და თვალმისაცემ დევნას ქართული ისტორიული გმირების მიმართ. ხომ ხედავთ, ძეგლების გადაადგილებითა დაკავებული ჩვენი ხელისუფლება. ახლა გამოაცხადეს, ქუთაისის ცენტრში რომ დგას დავით აღმაშენებლის ძეგლი, ისიც უნდა ავილოთო. რა უბედურებაა, რა ავადმყოფების ხელში ვართ. აღმაშენებლის ხელისუფლების გამოყენებით, რა ავადმყოფების ხელში ვართ. აღმაშენებელიც სტალინი ხომ არაა, რას ერჩი, კაცო! და ვილახა იფიქრა, ალბათ, სანამ შენ, უბედურო ხელისუფლებავ, აიღებდი ილია ჭავჭავაძის ძეგლს, იმ კაცისას, რომელიც 11 წელი მუშაობდა მომრიგებელ მოსამართლედ სწორედ დღეში და რომელმაც ყველაფერი დაიწყო დასდო XIX საუკუნის საქართველოს მასში ეროვნული იდეების გაღვივებით, მე ავიღებ ამ ძეგლს და შევინახავო.

ილია მირიქაძე

ბონდო არგელაძე:

ერთ მუხანია დღეს, შესაძლოა, ჯავახეთის ისეთი მღვობარეობა მივიღოთ, როგორც აფხაზეთსა და სამხრეთში გვაქვს

„...წინასწარი შეთანხმება, რომელიც საქართველოში მეჩეთების აღდგენისა და მშენებლობის სანაცვლოდ თურქეთში ოთხი ქრისტიანული ტაძრის აღდგენას ითვალისწინებს, ამორალური და ანტიმეცნიერული ნაბიჯია“, — ეს განცხადება ქართველთა მოქალაქეობით ცნობილმა სომეხმა ისტორიკოსმა და, როგორც თვითონ უწოდებს საკუთარ თავს, მკვლევარმა სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანმა ინტერნეტგამოცემა „არმენია თუდისთან“ საუბარში გააკეთა და ხაზგასმით აღნიშნა, ისტორიული ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი ქალაქდონელმა სომეხებმა ააგეს; მეტიც, მისი მტკიცებით, დავით კურაპალატი და ტაოს ბაგრატიონები წმინდა მისხლის სომეხები ყოფილან, საქართველო კი უწარსულო და უცვიფრიზაციო ქვეყანაა, რომელიც, როგორც სახელმწიფო, თავის დროზე თურმე სომეხების ისტორიულ ტერიტორიაზე ჩამოყალიბებულა...

უცნაურია, მაგრამ, იმის მიუხედავად, რომ მსგავსი განცხადებებით „პატივცემული“ კარაპეტიაჩიანი ხშირად „გვანებებოვებს“, არც ერთ მათგანს ქართველ მეცნიერთა მხრიდან (ერთი-ორი გამონაკლისის გარდა) დღემდე ჯეროვანი რეაგირება არ მოჰყოლია, ხელისუფლება კი, როგორც ყოველთვის, სამართლებრივად დუმს და ამათ, ფაქტობრივად, დასტურს აძლევს ფსევდოკვლევის ანტიმეცნიერულ ბრალდებებს...

მიმართულებით და განსაკუთრებით დიდ ყურადღებას უთმობს ამათუ იმ ისტორიულ ძეგლთა წარმომავლობის დადგენა-დაზუსტებას. კარაპეტიაჩიანი სწორედ ამ ინსტიტუტის დირექტორია, პროფესორია, თუ არც დედა, ხელოვნებათმცოდნე... რომ გითხრათ, დიდი სიღრმისა და გაქანების მეცნიერია-მეთქი, ასე ნამდვილად არ არის, მაგრამ ენერგიული ადამიანია, შემკრებლურ საქმიანობას ეწევა და სომხურ საქმეს აკეთებს.

1995 წელს მან გამოისცა რუკა-ცნობარი „სომხური ეკლესიები საქართველოში“, სადაც აღწერულია ყველა ის ეკლესია, რომელიც, მისი აზრით, სომეხების აშენებულია. შიძლება არ დაიჯანსაღო, მაგრამ არც უნდა დაიჯანსაღო, რადგან ისტორიული ძეგლია, რომელიც, როგორც მისივე თქმით, „საქართველო და მსოფლიო“ ფილოლოგიური მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორსა და ცნობილ არქეოლოგს — ბონდო არგელაძეს ეკუთვნის.

დასანწყობიდან მოყოლებული ეწმინდინის საეკლესიო საგარეო პოლიტიკა საქართველოს მიმართ იყო უკიდურესად აგრესიული, რაც, უპირველესად, გამოიხატებოდა იმაში, რომ იმ ძნელბედობის ჟამს, როცა ქართველ ხალხს ძალიან უჭირდა, განსაკუთრებით სოციალურად და მათი მეშვეობით ყიდულობდნენ ქართველ გლეხებს; ანუ ადამიანებს ფულს აძლევდნენ იმის სანაცვლოდ, რომ სომეხებად ჩანერილიყვნენ, ან ვთქვათ, თუ ოჯახში სამი-ოთხი შვილი იყო, ორი ჩანერათ სომხურ რჯულზე და ა.შ. მოკლედ, ათასგვარი ბინძური ხერხებით ებრძოდნენ ქართულ სულიერებასა და თვითმყოფადობას, რასაც დღესაც არანაკლებ დიდი მონდომებით აკეთებენ, მაგრამ ვინაიდან ჩვენ გვაქვს ავტონომიური სახელმწიფო, რომელიც, როგორც მისივე თქმით, „საქართველო და მსოფლიო“ ფილოლოგიური მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორსა და ცნობილ არქეოლოგს — ბონდო არგელაძეს ეკუთვნის.

ვინ და რა ძალები დგას ამ განცხადებების უკან, ვისი მითითებით მოქმედებს კარაპეტიაჩიანი და რა მიზანს ემსახურება მისი კვლევები ქართული ისტორიული ძეგლების შესახებ — ამ და სხვა მნიშვნელოვან თემებზე „საქართველო და მსოფლიო“ ფილოლოგიური მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორსა და ცნობილ არქეოლოგს — ბონდო არგელაძეს ვსაუბრობ.

ბონდო არგელაძე, ამ რამდენიმე წლის წინათ „ისტორიკოსმა“ და „მკვლევარმა“ სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანს ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი — ოშკი, ხანძია, იშხანი და ოთხთა ეკლესია — სომხურ ძეგლებად გამოაცხადა და საქართველოს მათ მითვისებაში დასდო ბრალი. თქვენი აზრით, რას ემსახურება ეს ყველაფერი და, როგორც მეცნიერი, რას უპასუხებთ ყველა მსგავს განცხადებას?

დავინტერესდით და იმდროინდელი დემოგრაფიული აღწერის დოკუმენტები რომ მოვიძიებ, აღმოჩნდა, რომ მაშინ ზუგდიდში სომეხი სულ რაღაც ორი თუ სამი მაცხოვრებელი ყოფილა. აქედან გამომდინარე, ბუნებრივია, ჩნდება კითხვა: შეიძლება, ორმა და სამმა მცხოვრებელმა ეკლესია ააშენოს?.. თუ ისინი სადმე ოჯახში იკრიბებოდნენ და ლოცულობდნენ, არ ვიცი, თუ არა და ოფიციალურად არც ერთი იურიდიული დოკუმენტი არ დასტურდება, რომ XIX საუკუნის 80-იან წლებში და, საერთოდ, ოდესმე ზუგდიდში სომხური სალოცავი არსებობდა. ამდენად, კარაპეტიაჩის მტკიცებები რომ უსაფუძვლო და აბსურდულია, ამაზე მსჯელობა და კამათი ნამდვილად არ ღირს, მაგრამ, მეორეს მხრივ, ასეთი ფსევდო მეჩეთები და მკვლევარები, რომელთა ზურგს უკანაც ხშირად ძალიან დიდი ანტიქართული ინტერესები დგას, ჩვენთვის სერიოზული საფრთხის შემცველია და ამ მხრივ ყურადღების მოდუნება ერთი ნუთითაც არ შეიძლება.

რაც შეეხება კითხვას: რა მიზანს ემსახურებდა კარაპეტიაჩიანის ვიზიტორიკოსები და მათი ნაშრომები, ყველაფერი ძალზედ მარტივია. ამ ადამიანებს ყველაფერი, რაც კარგი და ღირებულია, უნდათ, რომ საკუთარ თავსა და ისტორიას მოახერხონ. ამას მტაცებლური ბუნება ჰქვია და ეს ბუნება „ამხანაგ“ კარაპეტიაჩიანი მეტისმეტად სჭარბობს. ამიტომაც ეპოტინება იგი ქართულ ძეგლებსა და სიმბოლოებს, იმის მიუხედავად, რომ არანაირი წყარო და არგუმენტი თავისი სიმართლის დასადასტურებლად მას არ გააჩნია...

ბონდო არგელაძე, ამ რამდენიმე წლის წინათ „ისტორიკოსმა“ და „მკვლევარმა“ სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანს ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი — ოშკი, ხანძია, იშხანი და ოთხთა ეკლესია — სომხურ ძეგლებად გამოაცხადა და საქართველოს მათ მითვისებაში დასდო ბრალი. თქვენი აზრით, რას ემსახურება ეს ყველაფერი და, როგორც მეცნიერი, რას უპასუხებთ ყველა მსგავს განცხადებას?

დავინტერესდით და იმდროინდელი დემოგრაფიული აღწერის დოკუმენტები რომ მოვიძიებ, აღმოჩნდა, რომ მაშინ ზუგდიდში სომეხი სულ რაღაც ორი თუ სამი მაცხოვრებელი ყოფილა. აქედან გამომდინარე, ბუნებრივია, ჩნდება კითხვა: შეიძლება, ორმა და სამმა მცხოვრებელმა ეკლესია ააშენოს?.. თუ ისინი სადმე ოჯახში იკრიბებოდნენ და ლოცულობდნენ, არ ვიცი, თუ არა და ოფიციალურად არც ერთი იურიდიული დოკუმენტი არ დასტურდება, რომ XIX საუკუნის 80-იან წლებში და, საერთოდ, ოდესმე ზუგდიდში სომხური სალოცავი არსებობდა. ამდენად, კარაპეტიაჩის მტკიცებები რომ უსაფუძვლო და აბსურდულია, ამაზე მსჯელობა და კამათი ნამდვილად არ ღირს, მაგრამ, მეორეს მხრივ, ასეთი ფსევდო მეჩეთები და მკვლევარები, რომელთა ზურგს უკანაც ხშირად ძალიან დიდი ანტიქართული ინტერესები დგას, ჩვენთვის სერიოზული საფრთხის შემცველია და ამ მხრივ ყურადღების მოდუნება ერთი ნუთითაც არ შეიძლება.

რაც შეეხება კითხვას: რა მიზანს ემსახურებდა კარაპეტიაჩიანის ვიზიტორიკოსები და მათი ნაშრომები, ყველაფერი ძალზედ მარტივია. ამ ადამიანებს ყველაფერი, რაც კარგი და ღირებულია, უნდათ, რომ საკუთარ თავსა და ისტორიას მოახერხონ. ამას მტაცებლური ბუნება ჰქვია და ეს ბუნება „ამხანაგ“ კარაპეტიაჩიანი მეტისმეტად სჭარბობს. ამიტომაც ეპოტინება იგი ქართულ ძეგლებსა და სიმბოლოებს, იმის მიუხედავად, რომ არანაირი წყარო და არგუმენტი თავისი სიმართლის დასადასტურებლად მას არ გააჩნია...

ბონდო არგელაძე, ამ რამდენიმე წლის წინათ „ისტორიკოსმა“ და „მკვლევარმა“ სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანს ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი — ოშკი, ხანძია, იშხანი და ოთხთა ეკლესია — სომხურ ძეგლებად გამოაცხადა და საქართველოს მათ მითვისებაში დასდო ბრალი. თქვენი აზრით, რას ემსახურება ეს ყველაფერი და, როგორც მეცნიერი, რას უპასუხებთ ყველა მსგავს განცხადებას?

დავინტერესდით და იმდროინდელი დემოგრაფიული აღწერის დოკუმენტები რომ მოვიძიებ, აღმოჩნდა, რომ მაშინ ზუგდიდში სომეხი სულ რაღაც ორი თუ სამი მაცხოვრებელი ყოფილა. აქედან გამომდინარე, ბუნებრივია, ჩნდება კითხვა: შეიძლება, ორმა და სამმა მცხოვრებელმა ეკლესია ააშენოს?.. თუ ისინი სადმე ოჯახში იკრიბებოდნენ და ლოცულობდნენ, არ ვიცი, თუ არა და ოფიციალურად არც ერთი იურიდიული დოკუმენტი არ დასტურდება, რომ XIX საუკუნის 80-იან წლებში და, საერთოდ, ოდესმე ზუგდიდში სომხური სალოცავი არსებობდა. ამდენად, კარაპეტიაჩის მტკიცებები რომ უსაფუძვლო და აბსურდულია, ამაზე მსჯელობა და კამათი ნამდვილად არ ღირს, მაგრამ, მეორეს მხრივ, ასეთი ფსევდო მეჩეთები და მკვლევარები, რომელთა ზურგს უკანაც ხშირად ძალიან დიდი ანტიქართული ინტერესები დგას, ჩვენთვის სერიოზული საფრთხის შემცველია და ამ მხრივ ყურადღების მოდუნება ერთი ნუთითაც არ შეიძლება.

ბონდო არგელაძე, ამ რამდენიმე წლის წინათ „ისტორიკოსმა“ და „მკვლევარმა“ სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანს ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი — ოშკი, ხანძია, იშხანი და ოთხთა ეკლესია — სომხურ ძეგლებად გამოაცხადა და საქართველოს მათ მითვისებაში დასდო ბრალი. თქვენი აზრით, რას ემსახურება ეს ყველაფერი და, როგორც მეცნიერი, რას უპასუხებთ ყველა მსგავს განცხადებას?

დავინტერესდით და იმდროინდელი დემოგრაფიული აღწერის დოკუმენტები რომ მოვიძიებ, აღმოჩნდა, რომ მაშინ ზუგდიდში სომეხი სულ რაღაც ორი თუ სამი მაცხოვრებელი ყოფილა. აქედან გამომდინარე, ბუნებრივია, ჩნდება კითხვა: შეიძლება, ორმა და სამმა მცხოვრებელმა ეკლესია ააშენოს?.. თუ ისინი სადმე ოჯახში იკრიბებოდნენ და ლოცულობდნენ, არ ვიცი, თუ არა და ოფიციალურად არც ერთი იურიდიული დოკუმენტი არ დასტურდება, რომ XIX საუკუნის 80-იან წლებში და, საერთოდ, ოდესმე ზუგდიდში სომხური სალოცავი არსებობდა. ამდენად, კარაპეტიაჩის მტკიცებები რომ უსაფუძვლო და აბსურდულია, ამაზე მსჯელობა და კამათი ნამდვილად არ ღირს, მაგრამ, მეორეს მხრივ, ასეთი ფსევდო მეჩეთები და მკვლევარები, რომელთა ზურგს უკანაც ხშირად ძალიან დიდი ანტიქართული ინტერესები დგას, ჩვენთვის სერიოზული საფრთხის შემცველია და ამ მხრივ ყურადღების მოდუნება ერთი ნუთითაც არ შეიძლება.

ბონდო არგელაძე, ამ რამდენიმე წლის წინათ „ისტორიკოსმა“ და „მკვლევარმა“ სამეცნიერო კარაპეტიაჩიანს ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე არსებული ოთხი ტაძარი — ოშკი, ხანძია, იშხანი და ოთხთა ეკლესია — სომხურ ძეგლებად გამოაცხადა და საქართველოს მათ მითვისებაში დასდო ბრალი. თქვენი აზრით, რას ემსახურება ეს ყველაფერი და, როგორც მეცნიერი, რას უპასუხებთ ყველა მსგავს განცხადებას?

მიქაელ

ლაპროვი ირანის დასჯის წინააღმდეგ

რუსეთი მხარს არ დაუჭერს რაიმე სახის ახალ სანქციებს, რომლებიც ირანის წინააღმდეგ იქნება შემოთავაზებული. ამის შესახებ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა. მინისტრის თქმით, გაეროს უშიშროების საბჭოს მიერ მიღებული რეზოლუციის შესაძლებლობები ირანის ბირთვულ პროგრამასთან დაკავშირებით არანაირი სანქციების დაწესების თაობაზე უკვე მთლიანად ამოწურულია. „შემდგომი სანქციები ირანის ეკონომიკის დაზარალებას და მოსახლეობისთვის სოციალური პრობლემების შექმნას ნიშნავს. ჩვენ ამ სანქციების მხარდაჭერა არ შეგვიძლია. ამას გულწრფელად ვამბობ“, — განაცხადა რუსეთის საგარეო პოლიტიკური უწყების მეთაურმა.

უდიდესი ფონდები აშშ-ის ობლიგაციებს უდიდესი

მსოფლიოში უდიდესმა ობლიგაციების ფონდმა „Pimcos Total Return Fund“-მა 2011 წლის იანვარში ამერიკის სახელმწიფო ვალში მხოლოდ აქტივების 12% ჩადო. „The Financial Times“-ის მიერ გამოქვეყნებული ანალიზის მიხედვით, ეს იმას ნიშნავს, რომ 2011 წლის დასაწყისში ფონდმა აშშ-ის სახელმწიფო ობლიგაციები დიდი რაოდენობით გაყიდა. დეკემბერში ამ ობლიგაციებში ფონდს თავისი აქტივების 22% ჰქონდა დაბანდებული. მარშან, სექტემბერში, ამავე ფონდს აშშ-ის ობლიგაციებში თავისი სახსრების მესამედი ჰქონდა ჩადებული. მის მმართველობაში სულ 239 მილიარდი დოლარია. აქტივები მანამდე გაიყიდა, ვიდრე აშშ-ის ობლიგაციების შემოსავალი წლიურ მაქსიმუმს მიაღწევდა.

ასეაბი ჯარია ქართლისთვის

რუსეთის პრეზიდენტმა დიმიტრი მდედევმა სახელმწიფო დუმაში შეიტანა ფედერალური კანონის პროექტი „რუსეთის ფედერაციის სისხლის სამართლისა და რუსეთის ფედერაციის ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსში ცვლილებების შეტანის შესახებ სახელმწიფოს მხრიდან კურიფციის სანაწილდეგო ქმედებათა მართვის სრულყოფასთან დაკავშირებით“. დოკუმენტი კომერციული მოსყიდვის, ქრთამის მიცემის, ქრთამის აღებისა და მექროთამეობის საქმეში შუამავლობისთვის ქრთამის ან მოსასყიდის ასმაგი ოდენობით, მაგრამ არაუმეტეს 500 მილიონი რუბლით დაჯარიმებას ითვალისწინებს. აქამდე მოქმედი რედაქციით ჯარიმის ოდენობა 200 ათასი რუბლითაა განსაზღვრული, თავისუფლების აღკვეთის მაქსიმალური ვადა კი — სამი წლით.

ჯოჯო ბაიანი მოსკოვი ჩავ

თეთრი სახლის პრესსამსახურის ცნობით, მარტის დასაწყისში ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე-პრეზიდენტი ჯოჯო ბაიანი რუსეთში ჩავა. საზღვარგარეთული ვიზიტის ფარგლებში იგი მეუღლესთან ერთად ფინეთსა და მოლდოვასაც ეწვევა. ტურნე 7 მარტს დაიწყო. პროტოკოლის თანახმად, ამერიკის ვიცე-პრეზიდენტი სამივე ქვეყნის ლიდერებს შეხვედება. მხარეები ორმხრივი და რეგიონული საკითხების ფართო სპექტრს განიხილავენ. „ბაიანის მოსკოვი ვიზიტის მთავარი მიზანი ამერიკა-რუსეთის ურთიერთობის გაღრმავების პოლიტიკის შედგენის გაფართოება იქნება“, — ნათქვამია თეთრი სახლის პრესსამსახურის განცხადებაში.

მსურს, გაგზავნათ თქვენთვის მისაგზავნებელი? დაგვიკავშირდით: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

საქართველო

ჰამლეტ ჭიბაშვილი:

«ერთიანი ქვეყანის» იდეა ანტიქართული მოვლენაა

თურქულ გამოცემა „Today Zaman“-ში დაიბეჭდა სტატია, რომელშიც საუბარია სააკაშვილის ოცნებაზე, შექმნას „ერთიანი კავკასიური სახლი“.

საქართველოს პრეზიდენტის ამ ავანტიურას რუსეთი უკანსოდ არ დატოვებს

სხვა ისტორიული წინაპირობა, გარდა ლეკიანობად მოდებული თარევისა, სააკაშვილის მიერ თანამოქმედ მოდებული მეზობლებთან არ გვაკავშირებს

როგორც ჩანს, საქართველოს პრეზიდენტი ვერ აცნობიერებს, რომ რუსეთისა და ირანის მონაწილეობის გარეშე ერთიანი კავკასიაზე საუბარი ამ რეგიონის თურქეთის ვილაიეთად გადაქცევას გულისხმობს...

ტყა ტყვია... ნამსკვი, მიორი ბასრლით, ელიზბარ რაისთავიცი (შახვედრის მონაწილე) უსულოდ დაეცა. მკვდარ ციციანოს სანსრაფოდ თავი მოჰკვეთა და ციხეში შეაბრუნა.

და დამორჩილებული მოსახლეობის დახარკვას. ცხადია, რომ ერთიანი კავკასიური სახლი „საუბრისას ნებისმიერ ჭკუათმყოფელ ადამიანს, საქართველოს პრეზიდენტის გარდა, გაუჩნდება კითხვა: გვინდა კი კვლავ ლეკიანობა?!

ზე, რამდენად რეალურია ეს და რა შედეგები შეიძლება მოჰყვას ამას? — ერთიანი კავკასიური სახლის იდეა არ განხორციელდება, იმიტომ, რომ ამას სააკაშვილის პრეზიდენტობის ვადა არ ეყოფა.

სახლი“ შესვლაზე. ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხები რუსეთის ფედერაციის შემადგენლობაში შედიან და, ისინი რომ გაერთიანდნენ ამ „კავკასიურ სახლში“, მაშინ უნდა გამოვიდნენ რუსეთის ფედერაციიდან.

დედაჩემმა მითხრა, თურქეთი ისტორიულად ჩვენი ძმა და მეგობარი იყო და, რასაც ქართველი ისტორიკოსები ნერდენ, ბლეფი იყო და მოგონილი ამბავია! სააკაშვილმა თურქთან გამოძებნა საერთო ენა, ფულის თვალსაზრისით. სააკაშვილს სულ ფეხზე ჰკიდია, რა იქნება ხვალ; მთავარია, თვითონ იყოს დიდხანს და შემდეგ რა დარჩება ამ საქართველოსგან, სულ არ აინტერესებს.

კავკასიის რეგიონი, როგორც საჯილდო ქვა და სათამაშო ბურთი, მუდამ იყო ირან-ოსმალეთისთვის გემრიელი და საინტერესო ლუკმა.

საერთოდ, რას ნიშნავს კავკასიური სახლის იდეა? რა ისტორიულ წინაპირობებს ეფუძნება ჩვენი „გადახლართვა“ ჩრდილოკავკასიელებთან, ვისგანაც საუკუნეების მანძილზე, და რაც მთავარია, ახლანდელი აფხაზეთში ზურგში მახვილის ჩაცემის, თარევისა და ანიოკება-აოხრების გარდა, არაფერი გვიგეგმია.

მიზეზთა გამო, პირველს არ დასცალდა პრაქტიკული ნაბიჯების გადადგმა, მეორე მთხევრის სერიოზულადაც განიხილა თემა, დავალებებიც მისცა ხელქვეითებს, მაგრამ ეს იყო ეს. ანალოგიური ოცნებითაა შეპყრობილი სააკაშვილიც.

დავბა თურქი ექსტრემიზმის იდეებს; მათ შორის, ერთი აბსურდული იდეაა ცხომარის ამერიკის და მისი იდეა — რომ შიქმანს დიდი თურქული იმპერია, რომელიც იყო ოსმალური იმპერია და მუბარაჟის თანაპარტიული მაგნატი ჰამლეტ ჭიბაშვილი.

ვინცდეთ, თუ რა დამოკიდებულება ჰქონდათ ჩრდილოკავკასიელებს წინა საუკუნეებში საქართველოს მიმართ. საკმარისია, ამისათვის მარტო ლეკიანობა გაიხსენოთ. არა მგონია, ქართველებმა და ჩრდილოკავკასიელებმა საერთო ენა გამოიხატონ „კავკასიურ სახლში“.

ნარსულს რომ თავი დავანებოთ, საქართველოს დღეს აქვს კავკასიელ ხალხთან ურთიერთობის პრობლემა, თუნდაც ოსები ავიღოთ. ერთადერთი გამოსავალი საქართველოსთვის არის რუსეთთან ნორმალური ურთიერთობის ჩამოყალიბება.

იყო გამუდმებული ომები, უამრავი ქართველი შევიწრო ჩრდილოკავკასიელ მოთარეშებთან უმედეგო ბრძოლებს. სანამ XIX საუკუნის დასაწყისში რუსეთმა არ მოიკიდა ფეხი კავკასიის რეგიონში.

დამეთანხმებით, რომ სხვა ისტორიული წინაპირობა, გარდა ლეკიანობად ნოდებულის თარევისა, სააკაშვილის მიერ თანამოქმედ ნოდებულ მეზობლებთან არ გვაკავშირებს.

რას ნიშნავს „ერთიანი კავკასიური სახლი“, რა შედეგები შეიძლება მოგვიტანოს „ერთიანი კავკასიაზე“ სააკაშვილისა და მისი პატრონების ოცნებამ და რამდენად შესაძლებელია ამის განხორციელება, გვესაუბრება პოლიტოლოგი ჰამლეტ ჭიბაშვილი.

ერთიანი კავკასიური სახლი“ ბრწყინვალეა. ჯერ ერთი, ძნელია ილაპარაკო ჩრდილოეთ კავკასიელების ამ „ერთიანი კავკასიურ

ერთიანი კავკასიური სახლის“ იდეა არ განხორციელდება, იმიტომ, რომ ამას სააკაშვილის პრეზიდენტობის ვადა არ ეყოფა. თუ ის დარჩა სამარადისოდ ამ ქვეყნის პრემიერ-მინისტრად, მაშინ, ცხადია, ქართველებს დიდი პრობლემა შეექმნება ამ „ერთიანი კავკასიურ სახლთან“ დაკავშირებით. სააკაშვილის იდეები ძალიან უახლოვებს ქართველებს არ უნდა და-

სააკაშვილის იდეები ძალიან უახლოვებს ქართველებს არ უნდა და-
ერთიანი კავკასიური სახლის“ იდეა არ განხორციელდება, იმიტომ, რომ ამას სააკაშვილის პრეზიდენტობის ვადა არ ეყოფა. თუ ის დარჩა სამარადისოდ ამ ქვეყნის პრემიერ-მინისტრად, მაშინ, ცხადია, ქართველებს დიდი პრობლემა შეექმნება ამ „ერთიანი კავკასიურ სახლთან“ დაკავშირებით. სააკაშვილის იდეები ძალიან უახლოვებს ქართველებს არ უნდა და-

მიკვლევა

პუტინი ყირგიზეთის გვირგვინი იქნება

ყირგიზეთის პარლამენტში ვლადიმერ პუტინისთვის ყირგიზეთის გვირგვინის მინიჭების ინიციატივით გამოვიდნენ. წინადადება ყირგიზეთის საპარლამენტო ფრაქციის ლიდერმა კამჩიბეკ ტაშიევიმ წამოაყენა.

მუბარაჟის ოთხი მაღალჩინოსანი დააკავეს

ეგვიპტეში მუბარაჟის რეჟიმის სამი მინისტრი — შინაგან საქმეთა სამინისტროს ექსპერტთა ურთიერთობის დირექტორი, ტურიზმის ყოფილი მინისტრი ზუჰაირ გარანახი და საცხოვრებელი უზრუნველყოფის მინისტრი ახმედ ალ-მაგბარაჟი და მუბარაჟის თანაპარტიული მაგნატი ახმედ ეზი დააკავეს.

მილიარდი ლატაჟი

დედამიწაზე სიღარიბის ზღვარს ქვემოთ დაახლოებით მილიარდი ადამიანი ცხოვრობს. ყოველი ექვსი ადამიანიდან ერთი ქრონიკულად შიმშილობს. ამის შესახებ მსოფლიო ბანკის მიერ გამოქვეყნებულ დასკვნაშია ნათქვამი.

ჩინეთი აუგ-უი კაპიტალააზიას ახშირებს

ამერიკის სახელმწიფო ფასიან ქალაქებში ჩინეთის კაპიტალააზიანელები 2010 წლის ბოლო თვეს 89,6 მილიარდი დოლარიდან 891,6 მილიარდ დოლარამდე შემცირდა.

საქართველო

საქართველოს დღეს აქვს კავკასიელ ხალხთან ურთიერთობის პრობლემა, თუნდაც ოსები ავიღოთ. ერთადერთი გამოსავალი საქართველოსთვის არის რუსეთთან ნორმალური ურთიერთობის ჩამოყალიბება.

საქართველო

საქართველოს დღეს აქვს კავკასიელ ხალხთან ურთიერთობის პრობლემა, თუნდაც ოსები ავიღოთ. ერთადერთი გამოსავალი საქართველოსთვის არის რუსეთთან ნორმალური ურთიერთობის ჩამოყალიბება.

მსურთ, გაგზავნათ თქვენი მოსაზრებები? დაგვიკავშირდით: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

საქართველო

ნაპოლიონ ქარქვაშვილი

აფხაზეთი ისეთი არ არის, როგორც თბილისიდან ჩანს

ნაპოლიონ ქარქვაშვილი, ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენისა და სხვა სახელმწიფო ჯილდოების კავალერი. საქართველოსა და რუსეთის სოფლის მეურნეობის სახელმწიფო მეცნიერებათა აკადემიების ნამდვილი წევრი, სან-ფრანცისკოსა და სხვა საერთაშორისო აკადემიების აკადემიკოსი. 1975-1990 წლებში საქართველოს სუბტროპიკულ მეურნეობათა ინსტიტუტის რექტორია, იყო ქართული მოძრაობის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ლიდერი აფხაზეთში. 1990 წლიდან 2004 წლამდე საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის რექტორია. 2004 წელს აირჩიეს საქართველოს სოფლის მეურნეობის აკადემიის პრეზიდენტად.

აფხაზეთის ნაწილმა მოინდომა ამ მომენტის გამოყენება, კატეგორიულად მოითხოვეს აფხაზეთის საქართველოდან გამოყოფა. სოხუმში ლენინის სახელობის მოედანზე იკრიბებოდა ათასობით აფხაზი, ატარებდა სადღეღამისო მიტინგებს. დღის განმავლობაში მოედანზე 35-40 ათასი კაცი გროვდებოდა. იქ სავალე სასაფლაოებიც კი მოაწყვეს. ძალიან დაძაბული სიტუაცია იყო.

— და ხელისუფლება ამ ყველაფერს გულხელდაკრეფილი შესცქეროდა?

— იმ პერიოდში დიდიდან სალამომდე იმართებოდა პარტიის საოლქო კომიტეტის შემადგენლობისა და აფხაზეთის უმაღლესი საბ-

სდომის მსვლელობისას, რომელიც პარტიის საოლქო კომიტეტის დარბაზში მიმდინარეობდა, ჩემთან მოვიდა საოლქო კომიტეტის პირველი მდივნის თანაშემწე და მითხრა, რომ BQ ტელეფონთან (მაღალი სიხშირის კავშირი) მიხმობდნენ. ტელეფონში ჯუმბერ პატიაშვილის ხმა გაისმა:

— ნაპოლიონ, დაეაპარაკეთ ბატონ ეღუარდს.

— ნაპოლიონ, — მისალმების გარეშე დაინყო შევარდნაქემ, — ხვალ იწურება ახალი კონსტიტუციის განხილვის ვადა. შეძლებ, რომ დღის 10 საათისთვის ლენინის მოედანზე უმრავლესობა ქართველები იყვნენ? დავიბენი, მოედანზე ათა-

ლამის 2-3 საათიდან მოედანზე 400-500-ზე მეტი აფხაზი არ რჩებოდა, ძირითადი მასა დღის 10 საათიდან მოდოდა და იწყებოდა მიტინგები... სტუდენტებისგან და ქალაქის „მაგარი ბიჭებისგან“ შექმენით 100-100-კაციანი ჯგუფები, რომლებიც დღის 6 საათისთვის ოთხივე მხრიდან შეერივნენ მომიტინგეებს და... აფხაზებს ქართველები ჩაეცვლნენ. 9 საათისთვის ჩვენი ინსტიტუტის წინ შეკრებილ სხვა ჯგუფებთან ერთად და სასულე ორკესტრის თანხლებით (რომელიც ზუგდიდიდან გამოგვიგზავნეს) დავიძარით ცენტრალური მოედნისკენ. კოლონას გზადაგზა მასობრივად შემოუერთდნენ ქართველები და დანიშნულე-

მიტინგი დამთავრდა, პროვლემები დარჩა

— ასე ამოიწურა კონფლიქტი?

— არა. მეორე დღეს, მიტინგი რომ ჩავატარეთ, შევარდნაქემ მე და რეზო სალუქვაძეს, ფიზიკა-ტექნიკური ინსტიტუტის დირექტორს, გვითხრა, ნავყოლოდით სოფელ ლიხნში.

80 ათასი აფხაზი დაგვხვდა იქ შეკრებილი. გადმოვიდა შევარდნაქემ მანქანიდან, გადმოჰყენენ კაპიტონოვი — საკავშირო ცეკას მდივანი, და ვალერი ხინთბა, აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი. გადმოვიდით ჩვენც.

მაგარი ქართველები ცხოვრობდნენ მაშინ სოხუმში

მკითხველი მიაქცევდა ყურადღებას, რომ ბატონი ნაპოლიონი აფხაზეთში ქართული მოძრაობის დამფუძნებელი და ერთ-ერთი ლიდერი იყო, ურთულეს წლებში, როცა უკიდურესად დაიძაბა ქართულ-აფხაზური ურთიერთობა. დღეს, როცა კონფლიქტების მოგვარების საქმე დილეტანტებს აბარია, მათ, ვისაც დაპირისპირების ქურაში არ გაუვლია, არ იცნობს აფხაზეთისა და ოსების ტრადიციებს, მენტალიტეტს, რეალობას, რომელიც ამ მხარეებშია ჩამოყალიბებული, უპირიანი, გაგახსენოთ (გავიხსენოთ ჩვენც!) ის გამოცდილება, რომელიც საქმეს შიძლება სასიკეთოდ წაადგეს.

არაფრად ვარბოდა საკადრო პოლიტიკა აფხაზეთში, განსაკუთრებით თბილისიდან მოვლენილი კადრების შერჩევის საკითხში

ლიხნის ანტიძარბაზი

— პირველი, რაც აფხაზეთში ჩასვლისთანავე დავაფიქსირე, იყო ის, რომ სუბტროპიკული მეურნეობის ინსტიტუტის რექტორობას დიდი უჭერდნენ მომიტინგეებს, ქართველები — პირიქით, ვგმობდით მათ მოქმედებებს და მოვუწოდებდით ძმობისკენ, ერთობისკენ. თბილისიდან მიგვითითებდნენ — შეეცადეთ არ გააღიზიანოთ, რაც, ცხადია, იქაურ ქართველებში უკურეაქციას იწვევდა.

გახსოვთ, ალბათ, ყბადადებული „გამარჯვებული სოციალიზმის“ კონსტიტუცია, რომლის პროექტის ე.წ. საერთო-სახალხო განხილვა ვერ კიდევ 1977 წლის ბოლოდან დაიწყო.

სობით აფხაზი იდგა, ისინი წინააღმდეგობის გარეშე იქაურობას არ დათმობდნენ.

— შეეცადეთ, — ვუბასუხე მექანიკურად.

— უნდა შეძლოთ, სხვა გამოსავალს ვერ ვხედავ. ხვალ, დღის 10 საათისთვის საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრებთან და მოსკოვულ ამხანაგებთან ერთად მოედანზე ვიქნებით...

ბის ადგილზე უკვე 30-35 ათასი კაცი მივედით...

სულ „ტამის გრილით“ მოვინონეთ კონსტიტუციის პროექტი, სადაც აფხაზეთის გამოყოფაზე ლაპარაკიც არ იყო. დღევანდელი გადასახედიდან მარტივად ჩანს, მაგრამ მაშინ ჩვენ მთელი ღამე ვმობრძობდით ქალაქში, ვკრებდით ხალხს, ვუსხნიდით, რომ ძალადობისა და დაპირისპირების გარეშე უნდა მოგვეხერხებინა ყველაფერი. აუცილებლად სათქმელია ისიც, რომ აფხაზეთის ქართული ხელმძღვანელობაც სერიოზულად გვეხმარებო-

ზურაბ აჩაბა დაბაჯითაბით ანტიკადა, რომ განეტიკურად არსებითი არი აფხაზეთთან ისე ახლოს არ დგას, როგორც ქართველები. მის ამ მოსაზრებას არ იზიარებდნენ სხვა აფხაზი მხსენიარები, რომლებიც ანტიკადადნენ, რომ აფხაზები ამ კუთხის აპოკრიფიანი არიან და ენათესავებიან ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებს

— ამის დაკარგვა იქნება?!
— არა, რა თქმა უნდა,
— ვუბასუხეთ ჩვენ.

მსურს, გააზიაროთ თქვენი მოსახერხებელი დაგზიარებები: 34-32-95, ან მოგზავრეთ: info@geworld.net

საქართველო

სოსო თოფურიძე

ნანა ლეუაფა:

დაუსრულებლად საეუბრო კატირობაში ბოჭორივილზე საქართველომ საბერძნეთის პოლიციას ერთი სამხილი ვერ წარუდგინა

ნუნა ლეუაფა

სოსო თოფურიძის მიერ ბიზნესმენ ბოჭორივილისთვის 3 მილიონი ევროს გამოკლებაზე შსს კომენტარს არ აკეთებს

2010 წლის ივნისში შინაგან საქმეთა სამინისტრომ საერთაშორისო ნარკოკარტელის 10-მდე წევრი დააკავა და 1 მილიონ 700 ათასი ევრო ამოიღო. როგორც მაშინ შსს იუწყებოდა, აღნიშნული დანაშაულებრივი ჯგუფი უწყების ოპერატიული მეთვალყურეობის ქვეშ იმყოფებოდა.

მათი აყვანის დროს განხორციელებული ჩხრეკისას ერთ-ერთი დამნაშავეს — მეველედ სვანისის ეზოდან მიწაში დამარხული 1 მილიონ 700 ათასი ევრო ამოიღეს, ხოლო ანასტასია ზაუტაშვილის ბინიდან, რომელიც ამ საქმის „მთავარი გვირგვინი“ — სამუდამო პატიმრობაში მყოფი ბიზნესმენის — ნუნა ლეუაფის მიერ მფლობელი ქალი იყო, — 50 ათასი ევრო...

ამ საქმიდან მეორე დღესვე პრეზიდენტის პრესსპიკერმა მანანა მანგაგლაძემ მიხეილ სააკაშვილის ახალი ინიციატივა გაახშირდა, რომლის მიხედვით, ქართველი პოლიციელების მიერ ამოღებული თანხა სასარგებლო საქმეში უნდა ჩადებულიყო და იგი პირველკლასელებისთვის კომპიუტერების შექმნას მოხმარდებოდა.

9 თვის შემდეგ ბოჭორივილის საქმეში ახალი დეტალები გამოიკვეთა, რომელიც, ფაქტობრივად, ყველაფერს თავდაყირა აყენებს. უფრო ახლოს მანანა ლეუაფამ გახმაურებული სპეცოპერაციის გაუხმაურებელი დეტალების მოძიება თავად ბიზნესმენისგან შეძლო, რომელიც ამჟამად საბერძნეთში იმყოფება. ეს დეტალები კი 13 თებერვლის „ეკონომიკის რეპორტაჟში“ აჩვენეს.

გთავაზობთ ინტერვიუს ნანა ლეუაფასთან, რომელიც „საქართველო და მსოფლიოსთან“ საუბრისას კიდევ რამდენიმე მნიშვნელოვან დეტალს გაახშირებს.

— როგორც თქვენი გადაცემიდან ირკვევა, ბოჭორივილი ამჟამად საბერძნეთში იმყოფება, სადაც დააკავეს კიდევ, თუმცა მალევე გაათავისუფლეს. რატომ გაათავისუფლეს ბიზნესმენი, თუ მას ინტერპოლი ეძებდა და ეს საბერძნეთის პოლიციისთვის ცნობილი იყო?

— მისსავე სიტყვებს გავიმეორებ: ის გასული წლის გაზაფხულზე ესპანეთში იმყოფებოდა და, როგორც კი სპეცოპერაცია ჩატარდა და მასზე ძებნა გამოცხადდა, ვინაიდან ის არის საბერძნეთის მოქალაქე, დაბრუნდა საბერძნეთში და გამოცხადდა პოლიციას. იქ უკვე ჰქონდათ მონაცემები, რომ ეს ადამიანი იძებნებოდა და დააკავეს. დაიწყო საქმის განხილვა, მაგრამ ნახეს, რომ ბოჭორივილის წინააღმდეგ მასალები რეალურად არ არსებობდა და ორ საათში გაათავისუფლეს ქვეყნიდან გაუსვლელი ბიზნესმენი. მას შემდეგ 9 თვე გავიდა და საბერძნეთი დღემდე თხოვს საქართველოს ბოჭორივილის საქმეზე მასალებს. როგორც ბიზნეს-

მენისგან ვიცი, საბერძნეთის პოლიციამ საქართველოს საელჩოს სამჯერ მისწერა კიდევ, მიენოღებინათ ამ ადამიანზე მასალები, თუმცა მის წინააღმდეგ ქართულ მხარეს არანაირი მასალა არ გაუგზავნია.

— რას ამბობენ ამაზე ქართველი სამართალდამცველები?

— პროკურატურამ ამაზე საკმაოდ მშრალი კომენტარი გააკეთა. ძალიან ბევრი რამ არ გვითხრეს და მიზეზად გამოძიების ინტერესები დაასახელეს. მაგრამ, როდესაც ვეკითხებით ბოჭორივილზე, რომელსაც საბერძნეთში პატიმრობა აქვს მისჯილი, მათ გვიპასუხეს, რომ ის ნიშნული ცირკულარით იქაბნება, თუმცა ბიზნესმენის აღიარებას ამოწმებენ არ იციან. ეს კაბიან სანსაციო იყო, რადგან ადამიანი ტელევიზორით უკავშირდება ადამიანებს, არ ემალება იმ ძველის სამართალდამცველებს, რომელთაც ცხარეობს, და ამ დროს ცხარეობს სამართალდამცველებს მის შესახებ არაფერი იცინა.

— რას გითხრათ ბოჭორივილზე? წინამდვილში რა მოხდა გასული წლის ივნისში წყალტუბოს რაიონის სოფელ ტყაჩიში?

— ბოჭორივილი ძალიან ბევრ საინტერესო ისტორიას ყვება, რაც იმ ამბავს და მის შემდგომ მოხდა. იგი ამბობს, რომ ის თანხა, რომელიც ამოიღეს, ნამდვილად ინახებოდა მის სახლში და ამის შესახებ

ინფორმაცია ქართველ ძალოვნებამდე მივიდა. ფიქრობს, რომ ინფორმაციამ გაუფრთხილებოდა საბერძნეთს.

მას ჰქონდა, ასევე, დაპირისპირება ერთ ადამიანთან, რომლის ჩვენებაც პროკურატურისთვის დღეს მთავარი მტკიცებულებაა მთელ ამ საქმეში. ის ბიზნესმენს ფულს სძალავდა, ეს იყო მათი პირადი საქმე; ემუქრებოდნენ, რომ მისი მეგობარი ქალის — ანასტასია ზაუტაშვილის შესახებ მისი ყოფილი მეუღლე გაიგებდა ყველაფერს, მათ შორის, მათი საერთო შვილის შესახებ და ა.შ. და ფულს სძალავდნენ, თუმცა თანხავალი ბოჭორივილი იქვე აქვს, რომ გამოკლების საქმეში პოლიციელებს მონაწილეობდნენ და ამას ბაკკივლილად ასაბუთებს კიდეც.

შემდეგ იგი დასახმარებლად შექრო კალაშოვის დაუკავშირდა. იგი ამბობს, რომ, როგორც კი ზარი განხორციელდა კალაშოვთან და გურჩინთან, მათზე დაიგეგმა ის სპეცოპერაცია და ჩვიდნე ტყაჩიში და ფული ამოიღეს; ისაუბრეს 90 კგ კოკაინზე, რაც თვალთ არავის გვიანხავს. იყო რამდენიმე გრამი კიდევ, რომელიც მისი სიძის მანქანიდან ამოიღეს, მაგრამ, როდესაც ჩვენ ჩავედით ტყაჩიში, ფაქტობრივად, ყველა მფლობელი დროს ამოიღეს, მას პირადი თანხაც ჰქონდა სახლში, რაც სამართალდამცველებმა წაიღეს. ხომ არ გავიკვებოთ, რა როდენობის თანხაზეა საუბარი და რა ბედი ეწია მას?

— ის ამბობს, რომ ეს თანხა იყო მისი საკუთარი 5 ათასი ლარი, რომელიც მის კუთვნილ ოქროსოფლებსთან ერთად წაიღეს. მას უთხრეს, რომ „თანხა გამოძიების დასრულების შემდეგ, თუ საქმე იქნებოდა, დაუბრუნდებოდა,

მეცნოდა, რომ ამ რეპორტაჟის გასვლის შემდეგ რაიმე რეაქცია იქნებოდა — უარყოფდნენ ან დაადასტურებდნენ, მაგრამ კვირაზე მეტი გავიდა და გამოხმაურება, რეაქცია სამართალდამცველების მხრიდან არ ყოფილა. მით უმეტეს, რომ რეპორტაჟში გავიდა საბერძნეთის ჩვენებები, რომლებიც არ არის გუშინდელი ამბები. იქ დროდადრო ჩნდებიან პოლიციელები. ჩვენ ვნახეთ მათი ნაკვალევი, რომ იქ ჰყავდა, სვამდა, სძინავდა, ბოჭორივილის დედას კი დროებით დასთან — ძუთისში ცხოვრობს და მან იმასაც ვერ მივაღწია, რომ საბერძნეთის სახლშიც არ უფლებს და მან იმასაც ვერ მივაღწია, რომ საბერძნეთის სახლშიც არ უფლებს.

— როგორ მოიპოვეთ ლომინისა და ბოჭორივილის სატელეფონო საუბრის ჩანაწერი, რომელშიც სწორედ ამ სამილიონ ევროზეა საუბარი?

— ეს საუბარი თავად ბოჭორივილი ჩანერა. ლომინაზე მისი ნათესავია და, ალბათ, ამიტომაც გადამწვითეს, რომ მას დაერეკა ბიზნესმენთან. ჩვენ ბანკსაზღვრით, რომ მას-ს ერთადერთი ბანკშია მისი ანგარიში, რომ ეს ადამიანი არ გუშაობდა და ბათიაში სუფთა, რომელიც ხდება მოვრიცხვით. მე პირადად დავუბრუნე მას, ბოჭორივილისთვის, რომელიც საბერძნეთშია და საბერძნეთში დასაბრუნებელია. ლომინაზე საბერძნეთში დასაბრუნებელია, რომელიც საბერძნეთშია და საბერძნეთში დასაბრუნებელია.

— რეპორტაჟში ბოჭორივილის დედის ჩანაწერიც არის გამოყენებული. ის ყველა თანასოფელი ერთნაირად ყვება, რომ ოპერაცია ლამით დაიწყო, როდესაც ის შინ არ იმყოფებოდა. მაგრამ, როდესაც გაიგო, რაც მის სახლში ხდებოდა, მივიდა და ხელებანული ჩაბარდა პოლიციას. მითხარით, რომ ნარკოტიკების დამამუშავებელი, კაცს, რომელიც ხელებანული ბარდავა პოლიციას, ჯიბეში ნარკოტიკი ეძებდა და მანამდე, უბრალოდ, არ გადააბრუნებდა?

— ის ამბობს, რომ ეს თანხა იყო მისი საკუთარი 5 ათასი ლარი, რომელიც მის კუთვნილ ოქროსოფლებსთან ერთად წაიღეს. მას უთხრეს, რომ „თანხა გამოძიების დასრულების შემდეგ, თუ საქმე იქნებოდა, დაუბრუნდებოდა,

თუ არა და — არა“. ვეჭვობ, მას ეს თანხა დაუბრუნონ, რადგან ბოჭორივილი ყველაზე ადვილად დაუყვადლებს, მათ შორის — მამაპაპისეული სახლი, წლების წინ შეძენილი ქონება და მისი ოჯახის წევრებს იმ სახლშიც არ უფლებს, სადაც მისი ყველა წინაპარი ცხოვრობდა, ანუ ეს სახლი საკმაოდ ძველია და არ არის გუშინდელი ამბები. იქ დროდადრო ჩნდებიან პოლიციელები. ჩვენ ვნახეთ მათი ნაკვალევი, რომ იქ ჰყავდა, სვამდა, სძინავდა, ბოჭორივილის დედას კი დროებით დასთან — ძუთისში ცხოვრობს და მან იმასაც ვერ მივაღწია, რომ საბერძნეთის სახლშიც არ უფლებს.

— როგორც ცნობილია, ბოჭორივილი ქართველ სამართალდამცველებს ორიოდე წლის წინაც ჰყავდათ დააკავებოდა.

— დაიხ, მას მაშინაც აბსურდული ბრალდებები წაუყენეს, სინამდვილეში ერთ-ერთი ოპოზიციური პარტიის დაფინანსების გამო სდევნიდნენ და გაათავისუფლების სანაცვლოდ 200 ათასი დოლარის გადახდას სთხოვდნენ; ისიც უთხრეს, რომ მის მიერ ოპოზიციის დაფინანსების შესახებ მასალები აქვთ და ა.შ., ბოჭორივილიმაც ჯერ უარი თქვა თანხის გადახდაზე, მაგრამ, როგორც თავად ამბობს, მიხვდა, რომ სისულელე იყო უარის თქმა, შემდეგ, საპროცესო შეთანხმების საფუძველზე, 100 ათასი გადაიხდა და ციხიდან გამოვიდა. სწორედ მაშინ დაწერა მოქალაქეობაზე უარის თქმის შესახებ ოუსტიციის სამინისტროში განცხადება და გახდა ლეგალურად საბერძნეთის მოქალაქე.

— ბოჭორივილის საქმეში ფიგურირებს ორი პირი, რომელთაგან ერთი არ დაუჭერიათ, მეორისთვის კი, როგორც თქვენი გადაცემიდან ირკვევა, სასჯელის მინიმუმამდე დაყვანას გეგმავენ. რატომ არ იჭერენ ლევან კორჩაძეს?

— ამ საქმეში მხოლოდ ორი ადამიანია, რომლებიც ბრალს აღიარებენ. კახა სვანაძე არის ბოჭორივილის კლასელი, რომელსაც ბიზნეს-

საქართველოს პრაზიდენტმა სისხლის საპართლის საქმეში არსებული ნივთობკიხებით კომპიუტერები შეიძინა

თავისუფალი რადიკალი №1

თავისუფალი რადიკალები — ატომები ან ქიმიურად შეკავშირებული ატომთა ჯგუფებია, რომელთაც თავისუფალი ვალენტობა გააჩნია და მაღალ ქიმიურ რეაქტიულ უნარს განსაზღვრავს. თავისუფალი რადიკალები მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ორგანიზმის ფიზიოლოგიასა და პათოლოგიაში. რატომ გამახსენდა ეს ახლა და რატომ ჩავიხედე სამედიცინო ენციკლოპედიურ განმარტებით ლექსიკონში ე.წ. რადიკალური ოპოზიციის თვალსაჩინო წარმომადგენლებზე წერილების სერიის მომზადებამდე? შევეცდები ამ და მომავალ პუბლიკაციებში ავხსნა, თუ რატომ ვუნოდებ მათ თავისუფალ რადიკალებს. ამჯერად კი ნინო ბურჯანაძის პორტრეტის შტრიხებს შემოვთავაზებთ პოლიტიკურ ინტერვიუში.

ნინო ბურჯანაძე გზად არის, ყველაფერი გააკეთოს დაკარგულ «სამოთხეში» დასაბრუნებლად

გასაგებია, რომ ქალბატონი ბურჯანაძე უჩვეულო რადიკალიზმით გამოირჩევა ოპოზიციურ პოლიტიკურ ფლანგზე. **„წარმომადგენლობითი სახალხო პარტი“** წევრების მისი პატრონაჟით **„მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ“** (საქართველოს — ბ.მ.) ორგანიზმის ფიზიოლოგიასა და პათოლოგიას. მაგრამ მხოლოდ ეს არ უნდა ყოფილიყო განმსაზღვრელი ფაქტორი ამ ქალბატონის თავისუფალ რადიკალად გამოსაცხადებლად. თუმცა, რატომაც არა, მისი პოლიტიკური გზა (ვთქვა — მოღვაწეობა? კარგი, იყოს მოღვაწეობა!) ხან ისე მოსაწყენებელი სწორხაზოვანია, ხან კი შემოფოთებულად ზიგზაგისებური, უთუოდ იმსახურებს ყურადღებას.

ნინო ბურჯანაძის კიპონია, რომ განსაკუთრებული მისიონერი მიზნების დასაძრავად, მამრადიკალიზაციის მიზნით მისივე „თავისუფალი რადიკალი“ ქართული პოლიტიკაში, რომელიც ბევრი სხვა.

თუმცა, განგების ძალით თუ ბედის ირონიით, მას სხვებთან შედარებით მართლაც გაუმართლა — ორჯერ იყო პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი და ორი მოწვევის პარლამენტის თავმჯდომარეობდა. თუ ფიქრობთ, რომ ეს არაფერს ნიშნავს, ძალიან ცდებით — ჯერ ერთი, რომ ეს მისი ბეგრანულია და მეორეც: „იშტოიანა ტოჟე ვი-დელა“ პირდაპირ შეხვედრის „ძლიერება ამა ქვეყნისათა“.

ახლა კი ბურჯანაძე დარჩა ბეგრანულის ამარა და „ვაჰ, დრონი, დრონი ნაგემნი მტკბარად, წარმოტევი, განჯქრენენ სიზმრებრივი ჩქარა...“ მაგრამ აქაც არ დაჩაგრა განგებამ — **„აქვს საქონელი ურ-იცხვი...“** ზოგი მემკვიდრეობით მიიღო პრეზიდენტობით გამორჩეული ანზორ ბურჯანაძის მხოლოდმოთხოვნილი ასულმა და ზოგიც საკუთარი თუ მეუღლის „თავდაუზოგავი“ შრომით მოინაგრა.

მაგრამ ეს **„საქონელი ურ-იცხვი“** სულაც არ ყოფილა „ვერვისგან ანანოები“ — აუნონ-დაუთვალ-გაუზომეს და **„წვლებით ნაშვინი“** მემკვიდრეობა მამინაც საფრთხის წინაშე დადგა, როგორც კი ნინო ბურჯანაძე ჩვეულებრივი ოპოზიციონერი გახდა. უწინ მისი ახლანდელი თანამებრძოლი („სახალხო

პირველი (?) „ჩეინჯი“ გა-კაკალ-კაკალ უთვლიდა და პრესაში გულდათუთქული სულ წვრილად აქვეყნებდა ქუთაისში ბურჯანაძეების მიერ მინერალ-მონერალ და ჯართად გაყიდული ქარხნების ამბებს (განსაკუთრებით ქუთაისის საავიაციო-ტექნიკურ ქარხანაზე ნუხდა მაშინდელი გუბერნატორი) და ზღაპრულად გამდიდრების უნესო გზებზე მიუთითებდა. ახლა ნინოს რაზემელი თემური კი გაჩუმიდა, მაგრამ ამ საქმეებს სხვაგან და სხვა მიხით მოუყარეს თავი. ლევან ბერძენიშვილის თქმის არ იყოს, **„პურჯანაძის ოჯახში ნინო არ არის, საზინი-დან მოპარული ფულით არის არ იყოს შიშვანი. ანზორ ბურჯანაძე და მისი შვილი თუ სიძე ერთმანეთს ეშურებოდნენ, ვინც მიტოვებდა ბიუჯეტში“** და, როგორ ფიქრობთ, ასეთ მსუყე ლუქმას რისთვის გამოიყენებს ფულს დასაბრებელი „ნაცხელი-სულფურა“? რასაკვირველია, ნინო ბურჯანაძისთვის ანკესის გამოსადგება.

სხვათა შორის, ნინო ბურჯანაძე კარგად იცის, რაზე ნამსვლელები არიან „ნაცხები“ — ერთხელ უკვე გამოსცადა გაუთვალისწინებელი რეზილენციის ხიზლი. გახსოვთ ხომ მრავალმილიონიანი აგარაკის ამბავი? **„სირცხვილი იყო, რომელსაც ნინო ბურჯანაძე იმპიუმბარს ხელი მიჰქაჩდა და 1 ლარად მიიღო იმოდენა ქონება“**, — თემურ შაშიაშვილის ეს შეფასება („ეკონომისტი“, 23-29 ნოემბერი, 2009) დიდად არ განსხვავდება ნებისმიერი ქართველის პოზიციისგან; ჩამოართვის და გულიც არავის დასწყვეტია ბურჯანაძეების ოჯახის გარდა. თვითონ ქალბატონი ნინო ბოლომდე (როგორ ვთქვა და — უსირცხვილოდ) იბრძოდა აგარაკის შესანარჩუნებლად და აცხადებდა კიდევ, ორჯერ ვიყავი პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი და ორჯერ პარლამენტის თავმჯდომარე და, რა მოხდა, ერთი აგარაკი არ მეკუთვნისო? ეკუთვნისო, როგორ არ ეკუთვნისო... მაგრამ რატომ მაინცდამაინც ასე ძვირადღირებული და, რაც მთავარია, რის სანაცვლოდ? ასევე საკითხავია, აგარაკი იყო ბურჯანაძე-საკაშვილის პირველი „ჩეინჯი“? არ იყო და ესეც კარგად იცის საზოგადოებაში.

თქველს ანათავსოვს მოქალაქის ჯანმრთელობა შეინიშნება ბალნიოლოგიური პურიტიზაციის გამო. რას იზამდა ამის შემდეგ ხარბ გარემოცვაში გაზრდილი ნინო ბურჯანაძე? მართალია, იდგა (არა, რა იდგა, პარლამენტის თავმჯდომარის საკრებულოში იდგა!) და ურტყამდა „ნოტარიუსის“ ბეჭედს „ნაცხელისუფლების“ ყველა ხუშტურს — ნავიდა საკანონმდებლო ცვლილებები რახარუხით... შიშვან-შეშვან პოლიტიკური განცხადებებით „აპარაჟებდა“.

როცა 2007 წლის 7 ნოემბერს ბარბაროსობით ბანრისხეხული ამომრჩეველი სააკაშვილისთვის „ნინოს აბაზას“ პირდაპირი საპარტიო ურთიერთან აპირებდნენ, პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი ბურჯანაძე მისი „ნოტიუსი“ აბაზას ურთიერთად დასაბრებელი ხელისუფალი სააკაშვილიც მართალია, როცა ხალხს „აბაზალებს“... ეს რაღაც სინხვლებზე „ელემენტარულ პოლიტიკაში“!

მოდო და ნუ გაიზიარებ საკინოვანების კორესპონდენტის გაოცებას: **„როგორი „სიტყვა“ უნდა იყო, რომ ნინო ბურჯანაძე-ნახევრის განმარტებით (2003 წლის ნოემბრიდან — 2008 წლის ივნისამდე) ხელისუფლება შეისახებოდა იცოდა, მისი მოვალეობის დატოვება განარაგებდა. 2008 წლის იანვარში კი, პრეზიდენტის ინაუგურაციაზე, როდესაც „ტყეის ცეცხლი ეკიდა და ტურები ქორწილს ეშურებოდნენ“, მეორე ვადით არჩეულ სააკაშვილს გუნდურუკი უკმია.**

ბურჯანაძე სიმართლეს იცნობდა, მაგრამ დამალა — რეზიდენტობის მეორე კანდიდატთან გამართულ ფარულ ვაჭრობაში სწორედ ის ასრულებდა აქტიურ როლს (ამას ახლა არც მალავს!). მას ალარ გახსენებია საკუთარი პასუხისმგებლობა. მაგრამ, როცა შეახსენეს, ლანგუნი არ შეეფერებოდა, დაგვანუნათა, „ელემენტარული პოლიტიკური ცოდნის“ არქონის გამო:

„ორი წლის წინაც იდგა უსამართლო სასამართლოს პრობლემა, ქონების ჩამორთმევის, ადამიანის პოლიტიკური ნიშნით დაპატიმრების პრობლემა, მაგრამ ეს არ იყო იმდენად ღრმად ნასული, როგორც დღეს. მე ვიყავი იქ, სადაც ვიყავი. პარლამენტის თავმჯდომარის ადგილზე ამ

გამოუცდელი და უტყინო კაცი“. ამ შემთხვევაში დაეჯერება, რადგან **„ნაციონალიზმ“** სწორედ მაჭავარიანს და აპისრა საბანკო მისია — ბურჯანაძის თანხმობის, რომ დასაპარკო კიდევ ბევრი აქვს და, აბარაპის ამბავი რა სათვალავში ჩასაბღვინა, ისეთივე ამოუქაძავენი მამისა თუ ძმის საძმინოვანიდან, მარბალიტების „დალოგარაჟება“ დასჭირდება. თანაც მაჭავარიანს უფრო შეუძლია („შპარგალ-კაც“ არ სჭირდება მასთან სასაუბროდ — სულ ზეპირად იცის ამ ლეგენდარული ოჯახის ავლადიდება) ბურჯანაძის დარწმუნება, აქტიურად ამოუდგეს მხარში ერთ დროს მშობლიურ პარტიას და პირადად სააკაშვილს, თორემ — **„ნინო, ხო იგი, რა გიჟია, თუ მოეპრინა, ყველაფერზე წამსვლელია“.**

ბურჯანაძე იცის, რომ „უნდა იცნოდ, მტერი მოყვარედ აქციო“. „ნაციონალების“ თამაშის წესებსაც კარგად იცნობს. ვერ ვიტყვი, ძალიან შეზინდა-მეთქი, მაგრამ ფაქტია, იგი ამ თამაშში ძალიან აქტიურობს და ცდილობს, შემოიკრიბოს ის ელექტორატი, რომელიც ხელისუფლებისთვის „ნეგატიურ ხმაზე“ განიხილებს. ამით სააკაშვილის ხელისუფლების გულსაც მიიღობს და ორგანო სარეზივანო დასაბრებელი ხელისუფლების ნახევარ-სამართლიანობა არ მოგეთხოვება? მაგრამ ეს ბურჯანაძისთვის უცხო ხილია. მისთვის სამართლიანობა ერთ ლარად დახურდა. ხოლო რით არის გაუღენილი მისი სიმართლის გზის მანათობელი ლამპარი, ამის მიხედვით თქვენც არ გაგიჭირდებათ. ამ ლოგიკით გამოდის, რომ ბურჯანაძე მასწავლებელია. ქვეყნის უმაღლესი ხელისუფალი სააკაშვილიც მართალია, როცა ხალხს „აბაზალებს“... ეს რაღაც სინხვლებზე „ელემენტარულ პოლიტიკაში“!

სხვა ახლა ქართულ პოლიტიკაში: **„თავისუფალი რადიკალი“** (ბურჯანაძე და კიდევ რამდენიმე ლიდერი) ურთიერთმომადგენელი „სტაბილური მოლაპარაკებების“ (ინტელიგენცია, აქტივისტები) და უსანიტო ბარბაროზებისგან რადიკალიზაციის შიშვანით დასაბრებელი მიზნით. როგორც უნდა იცნოდ, უნდა ვივარაუდოთ, რომ იგი საკუთარი ოჯახისა და ქონების მძევალი გახდა.

ამიტომაც დაბნეულია „თავისუფალი რადიკალი“ ბურჯანაძე. კი ჩაერთო (და აქტიურად) პოლიტიკური ველის მოსუფთავებაში მოულოდნელად (?) მოსალოდნელი ვადამდელი არჩევნების წინ, მაგრამ დარწმუნებული არ არის, რომ მსუყე ლუქმას არ ატყობს. მისთვის მთლად ავტორიტეტი არ არის პარლამენტის ვიცესპიკერი მიხეილ მაჭავარიანი, რომელიც ერთ დროს მისი, როგორც პარლამენტის თავმჯდომარის, კაბინეტის უფროსადაც მუშაობდა, მაგრამ იმასაც ამბობს, რომ **„მაჭავარიანი არ არის**

ბონდო კიინარაჟილი

«ГРҮЗ-200» საქართველოსკენ ისევ დაიძრა

ვისაც ავღანეთის ღამის ცაში „შავ ტიტებად“ (Черный тюльпан) წოდებულ სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავით არ უმგზავრია გაურანდავი ფიცრებისგან შეკრულ ყუთებს შორის, იმან არ იცის, რა უბედურებაა სხვის მინაზე სიკვდილი, ხელისუფალის ახირებული სურვილის მიზეზით.

არავითარი გმირობა და სამშობლოსთვის თავგანწირვა!
იმ ყუთებში ინვინდ ავღანეთის მინაზე დაღუპული ჯარისკაცები. იმათ სხვები აცილებდნენ, ჯერჯერობით ცოცხლები, რომლებიც ხვალ შეიძლება „ГРҮЗ-200“ გამხდარიყვნენ — გაურანდავი ფიცრებისგან შეკრულ ყუთებში მოთავსებული „ტვირთი 200“.

თვის, მაგრამ გმირობისა — არასოდეს, მით უფრო მაშინ, როცა ავღანეთის სახელმწიფოებრიობის მოწყობაში გარეშე ძალები თავიანთი არმიებით ეროვნენ.

საბჭოთა კავშირმა თავის დროზე ავღანეთიდან გამოიყვანა ჯარის შეზღუდული კონტინგენტი. დამოუკიდებელმა საქართველომ, ამერიკელების გულის მოსაგებად, „ტერორიზმთან ბრძოლის“ დროში შეიყვანა და ზრდის თავის კონტინგენტს.

ვიღაც მეორეხარისხოვანი ჩინოვიანი აშშ-ის ადმინისტრაციიდან, თუნდაც ნატოს გენერალური მდივანი, მიხეილ სააკაშვილს ავღანეთის ავანტიურაში მონაწილეობის გამო შეაქებს... ქართველი ბიჭები კი იღუპებიან.

22 თებერვალს გაერო-ს მხარეში ინფორმაციით, კაპრანოვი გიორგი ავალიანი, რომელიც 32-ე ბატალიონის შემადგენლობაში სამშვიდობო მისიის ფარგლებში ჰელმანდის პროვინციაში მსახურობდა, სამხედრო დავალების შესრულების დროს ნაღმზე აფეთქდა.

ამაოდ შეჰლაღებდა ჯანსუღ ჩარკვიანი ზეცას: „საქართველო, შენ ვინ მოგცა შვილი დასაკარგავი!“
ვინ მისცა და — სააკაშვილმა, რომელიც ამ ტრაგიკული სის უშუალო შემოქმედია: ჯერ, 2010 წლის 6 სექტემბერს 31-ე ბატალიონის მეთაური ნუგზარ შუკუანი დაიღუპა, 30 სექტემბერს — ნუგზარ კალანდიაძე, გიორგი კოხლიაშვილი, დავით ცეცელიძე და რამაზ გოგიაშვილი.

ცინიკოსი პრეზიდენტი კი ბედავს და გიორგი ავალიანის ოჯახს სამძიმარს უცხადებს — სასიკვდილოდ გასწორდა და ახლა გული ეთუთება...
შეიძლება ეს ის შემთხვევაა, როცა სისხლის ალების წესის კანონით აკრძალვა ჭირისუფალს ნაადრევად მოეჩვენოს.

საკაშვილი სამძიმარს უცხადებს ქართველ ხალხსაც. აი ეს კი სიმართლესთანაა ახლოს — სამძიმარი გვეთქმის, ასეთი პრეზიდენტი რომ დავსვით ქვეყნის მმართველის ტახტზე!

„ГРҮЗ-200“ ისევ დაიძრა საქართველოსკენ, შპშ-ის!

პაქისტანელი

ზორან ბანი,
აშშ-ის ელჩი საქართველოში:

გამჭვირვალე ბიზნესგარემო აუცილებელია, თუკი საქართველოს სურს, ისეთი სახელმწიფოებიდან, როგორცაა იაპონია, კორეა და ინდოეთი, პირდაპირი უცხოური ინვესტიციები მოიზიდოს. გადწყვეტილებას ინვესტორები „ჯიბით იღებენ“. ისინი ფულს იქ აბანდებენ, სადაც ბიზნეს-შესაძლებლობის გამოყენება შეეძლება და გადასახადების ან რეგულაციების შესახებ კაპრიზული გადაწყვეტილებების მსხვერპლი არ გახდებიან; ან არასამართლიანი კონკურენციის პირობებში არ აღმოჩნდებიან იმის გამო, რომ ბაზარზე რეგულაციები და წესები ვინმესთვის უპირატესობის მისანიჭებლად უცებ შეიცვალა.

„რეზონანსი“

ირაკლი ალასანი,
„თავისუფალი დემოკრატის“ ლიდერი:

ხელისუფლების ქმედებები ბავშვურ ინფანტილიზმს ჰგავს — სთხოვენ ლიდერებს, ოპოზიციას არ შეხვედეთ, და ვერ ხედავიან, რომ უკუშედეგს იღებენ. ძალიან გამოვიკრიბე, როცა ვამინგტონში მითხრეს ნინა ვიზიტისას, რომ პირდაპირ პრემიერი ურეკავდა მსოფლიო ბანკის წარმომადგენლებს და ეუბნებოდა, ცუდად იქნება აღქმული, თუ ოპოზიციის ლიდერს — ალასანიას შეხვედებით. ეს სასაცილოცაა და გულსატკეპნიც, რადგან პრემიერი გაცილებით მნიშვნელოვანი საკითხებით უნდა იყოს დაკავებული.

საქინფორმი

დავით მალრაძე,
„დაიკავი საქართველოს“ თავმჯდომარე:

იმ ადამიანებისთვის, რომლებიც დღეს ხელისუფლებაში არიან, წარსული ჩავლილი ამბავია და, თუ ამ ლოგიკით მივყავით, მაშინ პირველყოფილ თემურ ნყობილებას უნდა დავუბრუნდეთ. წამლილი წარსულითა და უარყოფილი ისტორიით არათუ სხვებს ვერ დავაინტერესებთ, არამედ ქვეყანას მომავლის გზასაც ვერ დავუსახავთ.

საქინფორმი

სოსო ციხარაიშვილი,
პოლიტოლოგი:

საკაშვილმა შესანიშნავად იცის, რა პოლიტიკური გარემოცვის ამარა დარჩენილი. მას არც ერთის მიმართ არ აქვს ილუზიები, უბრალოდ, მათი საჯაროდ ქებათა-ქება, როგორც ჩანს, ქურდული კანონიდან გამომდინარე გამოყენებული „ნაცმოძრაობაშიც“ — ერთმანეთზე აუცილარ თქვან. ეს არის რაღაც კარტელი და არა — პოლიტიკური პარტია. კრიტიკა არის დემოკრატიის მაჩვენებელი, საკუთარი თავისა და გარემოცვის ქება კი სწორედ ქურდული მენტალიტეტია...

„ქართული სიტყვა“

პაპაშვილი,
კონფლიქტოლოგი:

აფხაზები და ოსები თავს ოკუპირებულად არ თვლიან, ამიტომ მათთვის შეთავაზებულ დოკუმენტში ეს ხაზგასმული არ უნდა ყოფილიყო. ამასთან, სტრატეგიაში მხოლოდ რუსეთის პასუხისმგებლობაზეა საუბარი, რომელიც თავისთავად ძალიან დიდია, მაგრამ აფხაზებისა და ოსებისთვის ქართველების პასუხისმგებლობის შესახებაც არის ცნობილი და ამის აღიარება აუცილებელია.

„პირველი“

ლაშა ამირაჯიძე,
„წარმომადგენლობითი სახალხო კრების“ წევრი:

რა თქმა უნდა, სააკაშვილი თავისი ბანდის წევრებს თან ვერ წაიყვანს. მას საკუთარი თავი, ოჯახის წევრები და ნათესავები ეყოლება გადასარჩენი და მისი ბანდის წევრები უეჭველად საქართველოში დარჩებიან... ესენი ისტორიაში შევლენ როგორც მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე უბოროტესი და შავბნელი ძალა! ის ოჯახები, რომლებიც გაამწარეს, ამით არაფერს არ აპატიებენ. დიას, ამით მივირგებოდა, განწყვეტილი და დაზოცილი ადამიანების შვილები და მკვლევარები არ აპატიებენ არაფერს ამ დამნაშავეს.

„ასავალ-დასავალი“

«არც ფანდური გვაქვს, არც — სტვირი», თან დედასა გვაქვს ნატირი...

თამარ ჩოგუაშვილი „მოხარულია“,
გაგვახარა ინტერპრესნიუსმა.
ვინ არის თამარ ჩოგუაშვილი?
თამარ ჩოგუაშვილი ყოფილა საქართველოს
ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის
ხელმძღვანელი.
რატომ უნდა გვიხაროდეს ჩვენ, სრულიად
საქართველოს, ის, რაც უხარია თამარ
ჩოგუაშვილს? უხარია კი ის, რომ მის მიერ
დასმულ შეკითხვას უპასუხეს ამერიკელებმა.

ხოლო რახან ამერიკელებმა უპასუხეს ჩოგუაშვილს, რაიც წყალობის თვალთ გადამოხედვასავითაა, ამ წყალობას, უკანა ფეხებზე შემდგარ აცუნდრუკებულ ფინიასავით კუდის ქიციანით უნდა შეხედეს საქართველოს საზოგადოებრიობა!

სხვა, გლობალური ვიდეოხიდეების შესაფერი და ამერიკის ღირსი და ფარდი.
ჰილარი კლინტონი სახელად ჰქონდათ, სატყუარად, თორემ ვიდეოკოფერენცია-ვიდეოხიდეის თავიც და ბოლოც, შეკითხვების მიმღებიც და რამდენიმე პასუხის გამცემიც „კონფერენციაზე მომუშავე უსაფრთხოების საკითხების ჯგუფი“ იყო.

აშშ სახელმწიფო მდივანი — არა.
როგორც ყოველთვის, ამერიკის დღევანდელი ადმინისტრაციის სახელით სააკაშვილის ხელისუფლებასთან „კონტაქტების“ უსახო ჩინოვნიკობა.

მაგრამ ამერიკული!
ჰკითხეს ამ „უსაფრთხოების ჯგუფს“ ჩვენმა ახალგაზრდა იურისტებმა, რჩევა ჰკითხეს ისეთი, რომელსაც აქვერონიკა ქობალია ვერ უპასუხებდა, იქ — ჰილარი კლინტონი აარიდებდა თავს, მიუხედავად იმისა, რომ მათი მოღვაწეობის სფეროებს ეხებოდა უშუალოდ — „მდგრად

ეკონომიკას“ და „დემოკრატიულ განვითარებას“.

შეკითხვა: როგორ შეიძლება, რომ ეკონომიკური განვითარების მიზეზით არ შეფერხდეს დემოკრატიული განვითარება და ეჭვქვეშ არ დადგეს კანონის უზენაესობა?

ესე იგი, ჩვენთან ეკონომიკის განვითარება ისეთი ყოვლისმომცველია, რომ ფერხდება დემოკრატიული განვითარება და ზარალდება კანონის უზენაესობა (!).

ან პირიქით: დემოკრატიის განვითარება და კანონის უზენაესობა ისეთ მაღალ დონეზეა, რომ ხელი ეშლება ეკონომიკის განვითარებას (!).

ან: არაფერიც არ გვაქვს. სამი პასუხიდან ერთის ამორჩევას მიჩვეულმა „უსაფრთხოების ჯგუფმა“ მესამე ვარიანტს მისცა უპირატესობა და დალაღჰყო:

„თუ არ გექნებათ კანონის უზენაესობის, დემოკრატიული მმართველობისა და ეკონომიკური განვითარების კომბინაცია, — თითქმის ჩაკეტილი გზის, — თქვენ ვერ მიაღწევთ მდგრად ეკონომიკას“.

ამ ბოლო დროს ხომ სულ სამი თითის კომბინაციის „მიმართებაში“ გველაპარაკებინ. ახლაც: ვერ გექნებათ და ბრანნი თქვენო!

ახალგაზრდა იურისტებს კი გაუხარდათ, თამარ ჩოგუაშვილს — უპირველეს ყოვლისა,

რადგან იგი ყოფილა ამ ღრმა-შინაარსიანი დილემანტიზმის ავტორი.

გახარებია იმიტომ, რომ, პირველი: ...ძალიან საინტერესო პასუხი მივიღეთ და პასუხი სწორედ საჭირო (!) კონტექსტში იყო გაცემული“, მეორე. გახარებია იმიტომ, რომ „კონფერენციის მსვლელობისას მსოფლიო მასშტაბით ინტერნეტის საშუალებით შესულ მხოლოდ 4 კითხვას გაეცა პასუხი, რომელთაგან ერთი ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის ეკუთვნოდა“.

დანარჩენი სამი — დანარჩენ მსოფლიოს!

ისევ სამი და ისევ ჩვენთან „მიმართებაში“
მერე რა, რომ „არც ფანდური გვაქვს, არც სტვირი და რა უნდა გავახშიროთ?“ ანუ არც კანონის უზენაესობა გვიკავია ხელში, დემოკრატიულ მმართველობას ახლოვ არ გაუვლია, ეკონომიკურ განვითარებაზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტია, სამაგიეროდ „მივიღეთ საინტერესო პასუხი სწორედ საჭირო კონტექსტში“. რაც სავსებით საკმარისია ცარიელ კუჭზე თავმოყვარობის დასაკმაყოფილებლად: შეგვამჩნიეს, დაგვაფასეს, გვიპასუხეს! აქაც სამია!

„ვენი, ვიდი, ვიცი!“ — იტყოდა იულიუს კეისარი, — „მივედა, ვნახე, გავიმარჯვე!“
და, როგორც ძველ დროში პროფკავშირული კრება, ეს ვიდეოხიდეც დარჩა მზიარული!

არამაზ სასნებლიძე

მსურთ, გაგზავნათ თქვენც მოსაზრებები? დაგზავნეთ: 34-32-95, ან მოგზავნეთ: info@geworld.net

საქართველო

გასულ კვირას მსოფლიოს გულში და კიდევ რაღაც-რაღაცებში შეძრა (ეს კარგად ვიცით ქართველებმა, სულ შეძრულები დადვივართ) გაზეთ „ნიუ იორკ თაიმსის“ ფურცლებზე გამოქვეყნებულმა სტატიამ, სათაურით „როდესაც კონსერვატიული საქართველოში სექსუალური მორალს არად ავდებ“ (მაინც რა ორიგინალური სათაურები უყვართ ამ ამერიკელებს), სადაც ჟურნალისტი ელენ ბარი სათაურის ორიგინალურობაგამოყოლილი ტონით საუბრობს საქართველოში სექსის კულტურისა და ამ მხრივ გახსნილობის შესახებ.

„იმ დროიდან მოყოლებული, როდესაც შეყვარებული კაცები თავის საწოლში იტაცებდნენ, კავკასიური ოჯახების ძირითად მახასიათებლად ის იქცა, რასაც სოციალიზმი თავისი პრაქტიკით განაპირობებდა“ — ამბობს ბეგაშვილი — **ჩვენ ყველაფერზე ვლავრაკობდით, გარდა სექსისა“**. თუკი ეს შოუ თუნდაც ერთხელ გაქვს ნანახი, შეუძლებელია, არ დაეთანხმო — მის შოუში ახალი, ჯერარნახული და ჯერარგაგონილი, მით უმეტეს აღმაშფოთებელი და ტაბუს დამრღვევი არაფერი ყოფილა.

აბა, რას მივანეროთ ეს ბრალდება? ჟურნალისტიც თავაზიანად რომ ვთქვათ — ბებიათქვენისამ! ჯერ ერთი, საქართველოს გაიგივება ზოგადად კავკასიასთან და ქართული ოჯახის განხილვა ჩრდილოკავკასიურ მთის ოჯახებთან თავიდანვე შეცდომაა. მეორეც — გათხოვებისას ქალის ქალწულობის აუცილებლობა დედამთილების განსახილველი და ზენრის შესამოწმებელი XIX-XX საუკუნეებში გახდა, ისიც, ძირითადად, დედაქალაქში და ისიც, ძირითადად, ისლამურ და თავადაზნაურულ ოჯახებში. და მესამეც — ვინ ეკითხება ელენ ბარის, რომ ჩვენი სექსის ამბებს „ნიუ იორკ თაიმსის“ ფურცლებზე განიხილავს?

მოდით ვნახოთ, ვინ ეკითხება და ვისზე დაყრდნობით ამბობს ამას პატივცემული ბარი: თურმე, ნუ იტყვით და, შორენა ბეგაშვილის შოუს დახურვას გამოუწვევია ეს მთელი აჟიოტაჟი.

ახლა შორენას შოუზე არ დავიწყებ ლაპარაკს. მართალი გითხრათ, არ იყო მინდ დიდი ამბავი ასატყუნი. შოუ თავის დანიშნულებას ვერ ასრულებდა და შესაბამისად,

სად, არც დიდი შემოსავლით სარგებლობდა. როგორც ჩანს, ამიტომაც დახურეს. მაგრამ ამის შესახებ სხვა მოსაზრება აქვს ელენ ბარის:

„ამის გამო კონსერვატიულად განწყობილმა აპტივისტებმა ტელეკომპანიის პიკატირება დაიწყეს. ოფიციალურ განცხადებაში მართლმადიდებელი მშობლებმა კავშირში დაგვიტყველეს, რომ „საზოგადოებრივი სიკეთის“ და განაცხადდა, რომ „ქალიშვილებმა მონღოლების შემოსევაში და მას შემდგომც ჩვენი ზნეობრივი კომპასი იყო“. რამდენიმე თვის შემდეგ შოუ ეთერიდან მოხსნეს, პოლიცია კომპანიაში მიზანდასრულებული არაფერი ყოფილა.“

რა ტაბუ? სად დაიბრუნა ტაბუ? რომელ გადაცემაში? თვითონ შორენას დავესესხები გამონათქვამს, რომელიც, სხვათა შორის, თავად ბარის მოჰყავს სტატიამ: **„სიმათლე გითხრათ, — ამბობს ბეგაშვილი — ჩვენ ყველაფერზე ვლავრაკობდით, გარდა სექსისა“**. თუკი ეს შოუ თუნდაც ერთხელ გაქვს ნანახი, შეუძლებელია, არ დაეთანხმო — მის შოუში ახალი, ჯერარნახული და ჯერარგაგონილი, მით უმეტეს აღმაშფოთებელი და ტაბუს დამრღვევი არაფერი ყოფილა.

აბა, რას მივანეროთ ეს ბრალდება? ჟურნალისტიც თავაზიანად რომ ვთქვათ — ბებიათქვენისამ!

ქინოინაზი

პირველ რიგში, გილოცავთ ყველაფერს, რაც გამოვეტოვეთ — ნელს მე და თქვენ არ შეეხვედრებოდით, ძვირფასო მკითხველო! მერე ჩემს თავს ვულოცავ „დიდ ავიაციამ“ დაბრუნებას და ბოლოს, მთელ საქართველოს ვულოცავ, რომ, ყველაფრის მიუხედავად, თებერვლის ბოლომდე ცოცხალმა მოაღწია! მოკლედ, დაბრუნებული მე და გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ წარმოგიდგენთ რუბრიკას „მსოფლიო და საქართველო“ (უკუღმა, ასინეთა, უკუღმა!), სადაც ყოველ ნომერში იხილავთ მსოფლიო ამბების მიმოხილვას ჩემთან და კიდევ, ვინც საჭირო გახდება, იმასთან ერთად. ასე რომ, — დავინწყით:

ფანტაზიას? ნაკლებსავარაუდოა, რომ ისეთი გამოცემა, როგორც „ნიუ იორკ თაიმსი“, ელენ ბარის ფანტაზიებსა და წარმოსახვებს უაზროდ და გადაუმონებლად უშვებდეს...

ორი ვარიანტი — ან ელენ ბარი მართალია და შორენას გადაცემა მართლაც ჩვენი „ტრადიციულობის“ გამო დახურეს, ან ამ მოსაზრების ასე გაფლერება ვილაცას აწყობდა „ზემოთ“...

ჩვენს „ზემოთ“ კი არა, ჩვენს „ზემოთ“ რომ არიან, კიდევ იმათ „ზემოთ“...

„ეს ადამი ბასაოცარი მასშტაბით ნარჩუნდება. საქსულური გამოცდის მამიკაველი ახალგაზრდა კაცები უფროს ნათესავებს მკაცრად მიჰყავთ და სამადიციონო გაზარდა საქალწულე აპკის აღდგენის მომსახურებას არსებობს. მას ეფუძის ტურად „იუველირულ საგნებს“ უწოდებენ. სოციალური კვლევებისა და ანალიზის ინსტიტუტის მიერ გასულ წელს ჩატარებული კვლევის თანახმად, მთელი საქართველოს მასშტაბით, გამოკითხული 3000 სტუდენტისა, 91,4%-მა მამაკაცმა განაცხადა, რომ ერთხელ მაინც ჰქონდა სექსი. ქალებს შორის ასეთი მხოლოდ 15,1% იყო.“ — აგრძელებს ელენ ბარი და სრულ უფლებას მიტოვებს, რომ თავაზიანად მიუთხოვს: მამ, მტყუანს?

ერთია, რას ამბობს გამოკითხული და მეორეა, რას აკეთებს სინამდვილეში! სოციოლოგიურ გამოკითხვას გულს და ფეხებს თუ არ გადაუშლის საშუალოსტატისტიკური ქართველი სტუდენტი ქალი, ეს არ ნიშნავს, რომ სინამდვილეში ნებისმიერ პორნოგრაფიკულ ვიდეო ვიდეოში არაა! სხვა თუ არა, მაშინაც 91,4%-ის დაკმაყოფილებას ქალების 15,1% ნამდვილად არ ეყოფოდა.

სტატისტიკის (რომელსაც თავისუფლად შეგვიძლია, ჩვენებურად „თითიდან (ან სხვა რამდენიმე) გამოწოვილი“ ვუწოდოთ) ბოლოს ირკვევა ჟურნალისტიც მოსაზრებით ამ ყველაფრის „მიზეზი“ და „დამაშავებელი“ ვლინდება:

„საბავშვოლი და მისი თანამოაზრანი, რომლებიც ხელისუფლებაში 2004 წელს მოვიდნენ, ცდილობენ არა მხოლოდ

საქართველოს გამოკლიტიკა, არამედ საზოგადოებას შეცვალონ. ზოგიერთ სფეროში მათი წარმატებაში გამაორტნებულნი. საქართველოში, რომელიც ოდესღაც საბჭოთა კავშირის ერთ-ერთი კორუმპირებული რესპუბლიკა იყო, ისე ეფუძის აიკრძალა წვრილმანი მკერდითაგეობა, რომ ზოგიერთი მუშაკი საახალწლოდ შოკოლადის ფილაზეც კი უარს აცხადებდა, არადა, ეს ტრადიციულად მიღებული იყო.

მაგრამ ეს გარდაქმნა სარისკო ხდება, როდესაც პირად ცხოვრებას ცვლის. საქართველო მართლმადიდებელი ქრისტიანობის ძველად და ეკლესია, სოციალური გამოკითხვების თანახმად, გვირად უსწრებს მთავრობას, როგორც ყველაზე აოკუპარული ინსტიტუტი. პატრიარქი ილია მორე ხანდახან პარიტიკებს ვისტიარნიზატორებს. ასე მოხდა ამ ბოლოდროინდელი დემონსტრაციებისას, როდესაც მან ქართველები გააფრთხილა, რომ უცხოეთში სანაწარმად წასულ ახალგაზრდებს მორალური ზინი ადგებათ.

გაღიზიანება განსაკუთრებით ვლინდება, როცა საკითხი სექსის ენება — სულ ბოლოს ეს გეიპარადის შესახებ გავრცელებული ჟორიკის გამო მოხდა, რასაც საპატრიარქო მარში უწოდებდა.

ვას! არც ჰომოფობი ვარ და არც რელიგიური ფანატიკოსი, მაგრამ ვთვლი და, ალბათ, ბევრიც დამეთანხმება — გეიპარადის წინააღმდეგ გამოსვლა სექსის საკითხში გაღიზიანებას არ ნიშნავს. საპატრიარქოს აქვს (და უნდა ჰქონდეს კიდევ) მკვეთრად გამოხატული პოზიცია არატრადიციული სექსის მიმართ, და ეს არაა მხოლოდ ჩვენი კათოლიკოს-პატრიარქის ან მხოლოდ ჩვენი რელიგიის დამოკიდებულება.

სხვა ხალხებისა და რელიგიების დამოკიდებულებებს კი, რატომღაც, დასავლური მედია ასე დეტალურად არ განიხილავს ხოლმე. სანიტიარსო, რატომ?

მიკვლევ

კლინიკაში ობამა გააბრუნა

აშშ-ს პრეზიდენტი ბარაკ ობამა სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა უხერხულ მდგომარეობაში ჩააყენა, როცა აშშ-ის დიპლომატთა დელეგაციამ, მიუნხენის კონფერენციაზე ეგვიპტის კრიზისთან დაკავშირებით პრეზიდენტის საპირისპირო პოზიცია დაიკავა. ბარაკ ობამა აღმოვაჩინა, როცა უპატაკეს, რომ ეგვიპტეში ამერიკის ელჩმა ფრენკ ვიზერმა მიუნხენის კონფერენციაზე განაცხადა, რომ მუშარაფი პოსტზე უნდა დარჩენილიყო და რეფორმები განეხორციელებინა. იმავე კონფერენციაზე აშშ-ის დელეგაციის ხელმძღვანელმა ჰილარი კლინტონმა თქვა, რომ ეგვიპტეში დემოკრატიის გადარსება დიდ დროს წაიღებს, რითაც მუშარაფს მიანიშნა, არ ექარა თანამდებობის დატოვება.

ობამა კრიზისი ვერ აიხილა

პრეზიდენტის ადმინისტრაციის წარმომადგენელთა ინფორმაციით, 2010 წლის აგვისტოში აშშ-ის პრეზიდენტმა არაბულ ქვეყნებზე საიდუმლო მოხსენების მომზადება ბრძანა. ექსპერტებმა დაასკვნეს, რომ, თუ უმოკლეს პერიოდში პოლიტიკური რეფორმები არ გატარდებოდა, ეგვიპტეში, ბაჰრეინსა და იემენში ხალხის საპროტესტო გამოსვლები იყო მოსალოდნელი. 18-გვერდიანი მოხსენება შეიცავდა რეკომენდაციებს იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა ემოქმედა ასეთ შემთხვევაში აშშ-ის იმის გათვალისწინებით, რომ ახლო აღმოსავლეთის ავტორიტარული რეჟიმების უმრავლესობა აშშ-ის მნიშვნელოვანი მოკავშირეა. მას შემდეგ, რაც ახლო აღმოსავლეთი მართლაც მოიცვა არეულობებმა, ვაშინგტონის რეაქციები დაბნეულად და არათანმიმდევრულად გამოიყურებოდა.

ბერლინის იუსტიციის დანაშაულები

საფრანგეთის პროკურატურამ დაადასტურა, რომ საფრანგეთის ლაჟვარდოვან სანაპიროზე, პორტ „ანტიპში“, ლონდონში მცხოვრები ბიზნესმენის — ბორის ბერეზოვსკის კუთვნილი ორი იახტა და სხვა ქონება დააპატიმრეს. ამ ქონების დაპატიმრება რუსეთის პროკურატურის თხოვნის საფუძველზე განხორციელდა. რუსეთის ფედერაციის გენერალური პროკურატურის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა მარინა გრიდნევამ განაცხადა, რომ სისხლის სამართლის გამოძიებასთან დაკავშირებით, რომელსაც გენერალური პროკურატურა ბორის ბერეზოვსკის წინააღმდეგ აწარმოებს, საფრანგეთის სამართალდამცავებმა ოლიგარქის კუთვნილი ორი იახტა დაილუქეს. ამ ქონების საერთო ღირებულება დაახლოებით 20 მილიონ დოლარს შეადგენს.

მოუხერხებელი პიარნაიჯი

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო სერიოზულად არ მიიჩნევს საქართველოს პრეზიდენტის — მიხეილ სააკაშვილის განცხადებას, რომლის თანახმადაც ამ უკანასკნელმა კიდევ ერთხელ გამოხატა მზადყოფნა რუსეთთან დიალოგის დასაწყებად. ამის შესახებ რუსეთის ზემოხსენებული უწყების ოფიციალურმა წარმომადგენელმა ალექსანდრე ლუკაშევიჩმა მოსკოვში გამართულ ბრიფინგზე განაცხადა. მან აღნიშნა, რომ სააკაშვილის მრავალჯერად გამოსვლებს პერიოდულად ანტირუსული რიტორიკა და რუსეთის მისამართით არადიპლომატიური გამოხედვები ახლავს. მან გაიხსენა, სააკაშვილმა მოსკოვის დომოდელოვოს აეროპორტის ტერაქტი მოსკოვის მხრიდან აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის ალიარებას რომ დაუკავშირა.

დასაკვირვებელი კიდევ ბევრია!

გასულ კვირას <http://www.eurasianet.org> გამოქვეყნდა ფოტო კუცერას მცირე ზომის ნარკვევი (მე უფრო შენიშვნას დავარქმევდი), სადაც აშშ-ის ეროვნული დაზვერვის დირექტორის კონგრესისათვის წარსადგენ „საფრთხეების კვლევაზე“ საუბარი.

„ყოველწლიურად შეერთებული შტატების ეროვნული დაზვერვის დირექტორი კონგრესს „საფრთხეების კვლევაზე“ წარუდგენს, სადაც ხაზგასმულია ის, რაც, დაზვერვის თანამეგობრობის აზრით, მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში ვაშინგტონს უნდა აღვნიშნავდეთ.“

ჩვეულებრივ, ეს ძალიან შაბლონური მასალაა და წლებადედი ანგარიშის ხუთ პარაგრაფიანი ნაწილი, რომელიც „კავკასიასა და ცენტრალურ აზიას“ ეძღვნება და არაფრით გამოირჩეული არ არის. ის პირველ ადგილზე აყენებს აფხაზეთსა და სამხრეთ-ოსეთში რუსეთის ყოფნას, დაძაბულობის ზრდას მთიანეთში და არასტაბილურობას ყირგიზეთსა და ტაჯიკეთში, რაც ისედაც ცხადია, წელიწადში 80 მილიარდი დოლარის (აშშ-ის დაზვერვის წლიური ბიუჯეტი). — ჯ.კ.) დახარჯვის გარეშე.“

თუმცა ამ ანგარიშის ერთი ეპიზოდი გამორჩეულად საინტერესოა. საქმე ის არის, რომ დოკუმენტში რეგიონის მხოლოდ ერთი ქვეყნის შიდა პოლიტიკური სიტუაცია განხილულია:

„საქართველოს ახალი კონსტიტუცია აძლიერებს პრემიერ-მინისტრის ადმინისტრაციას 2013 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ. პრეზიდენტ სააკაშვილს მის სამომავლო გეგმებზე არაფერი უთქვამს, თუმცა ახალი კონსტიტუცია მას პრემიერ-მინისტრის თანამდებობის დაკავების შესაძლებლობას აძლევს“.

არის ეს ცუდი რამ — ავტოკრატის გაჩენა საქართველოში? თუ კარგია აშშ-ის სანდო მოკავშირის დარჩენა ხელისუფლებაში? ანგარიშში ამის თაობაზე არაფერია ნათქვამი“.

ახლა მოდუნდით და წარმოიდგინეთ, რა მოხდებოდა, ეს შენიშვნა რომელიმე ქართველ მკვლევარს რომ დაეხებოდა ქართულ გაზეთში?

იმაზე არაფერს ვამბობ, გაზეთის უკან რუსეთის აჩრდილს რომ დაინა-

ხავდნენ მავანნი და მავანნი. ექსპერტის უკანაც გამოიკვეთებოდა (უფრო ზუსტად გამოიკვეთდნენ) ორთავიანი არნივის კლანჭი და ყველაფერი, შესაძლოა, უფრო ცუდადაც დასრულებულიყო.

მაგრამ ეს კუცერას სტატიანა და, თანაც, სხვას კი არა, აშშ-ის დაზვერვის შუშის მონაცემებს ეყრდნობა.

სრულიად განსხვავებული გამოხმაურება მოჰყვებოდა, ეს სტატია რუსულ მედიაში რომ გამოჩენილიყო, და, იქნებ, ასეთი სახიფათოც არ ყოფილიყო, როგორც ახლაა.

დაკვირვება რომ მქსპარიმენტის მთავარი მიზანია, ამას ნებისმიერი ლაბორანტი გიტყვით, მაგრამ ისიც ცნობილია, რომ დაკვირვებისა და მქსპარიმენტის შედეგებით სავსეა პირდაპირი და ვირთხები ვერასოდეს ხშირობენ.

საქმეც ისაა, რომ არა მხოლოდ აშშ-ის დაზვერვის დირექტორი, არამედ ევროკავშირის ჯერ კიდევ წარმომადგენელი საქართველოში, პიტერ სემენოვიც იმავე პოზიციას ინარჩუნებს.

„სემენოვის აზრით, საქართველოში არის ექსტრადინალური პოლიტიკური ვითარება, როდესაც ერთ პოლიტიკურ ძალას აქვს უდიდესად ძლიერი პოზიციები ადგილობრივ და ცენტრალურ ხელისუფლებაში.“

„ამ პოლიტიკურ ძალას ეს აძლევს უდიდეს პასუხისმგებლობას, რათა შექმნას ისეთი პოლიტიკური გარემო, რომელშიც სხვა პოლიტიკურ ძალებსაც შეეძლებათ ურთიერთქმედება,“ — განაცხადა ევროკავშირის წარმომადგენელმა.

კითხვაზე — მმართველი გუნდი არ აძლევს სხვა პოლიტიკურ ძალებს უანგბადს? — სემენოვი:

ბი უპასუხა: „მე არ ვარ შემფასებელი, მე დამკვირვებელი ვარ“ (www.ipn.ge).

შამფასებელი არ ვარო, დამკვირვებელი ვარო! კაციც ეგა ყოფილა და ქუდიც გახას ჰხურავია! ისეთი ორგანიზაციის წარმომადგენელია, ნაწილი რომ აკვირდება და ნაწილი კი აფასებს. ჩვენსავით კი არაა — ერთი რომ აფასებს და დანარჩენები ტაშს უკრავენ, თანაც დაკვირვების გარეშე.

არ გაინტერესებთ, რა პასუხი გაცა საქართველოში აშშ-ის დაზვერვის შეფის ანგარიშს?

„პრაზიციენტის ადმინისტრაციის ამერიკის შეერთებული შტატების დაზვერვის ანგარიშთან დაკვირვებით კომენტარისაგან თავს იკავებს.“

როგორც დღეს გამართულ ტრადიციულ ბრიფინგზე პრაზიციენტის პრესსპიკერი მანანა მანუგაშვილი განაცხადა, პრაზიციენტმა ამ საკითხს არაერთხელ უპასუხა, მათ შორის, პარლამენტის წინაშე გამოსვლისას.

„ამ საკითხზე კონკრეტული კომენტარი არ გვქმნება, თუმცა მიხდა, შეგახსენოთ ის განცხადებები, რომელთაც პრაზიციენტი ამ მიმართულებით ხშირად აკეთებს, რომ მისთვის პრიორიტეტი პრაზიციენტი.“

ნტის ვადის ამ დღეს კი პრაზიციენტის უდიდესი მხარდამხმარებელია მანანა მანუგაშვილი. „დემოკრატიის შუქურა“ პრეზიდენტი და მისი ადმინისტრაცია აშშ-ის დაზვერვის შეფს თავს ხომ არ გაუყადრებს? არ უნდა გასცენ პასუხი, უნდა დაბოლოონ ამერიკელები. მერე რა, რომ მათი დახმარება უწყვეტად მოედინება საქართველოში და შეედინება ამავე ექსპერიმენტის მონაწილეთა ჯიბეებში — ვალდებულნი არიან, შეგვინახონ! მაგათი შარშანწინის წინ, აგვისტოში, ისეთი რამე დაგვმართეს, რომ ბოლო ცენტრიც ჩვენს ბიუჯეტში უნდა გადმორიცხონ!

ეს, რასაკვირველია, ხუმრობით, მაგრამ სახუმაროდ ნამდვილად არ გვაქვს საქმე, თუ გავითვალისწინებთ, რომ, რასაც აშშ, ევროკავშირი და მსოფლიო მედია ამბობს, საოცრად ემთხვევა ერთმანეთს და არცთუ უსაფუძვლოდ.

შეგახსენებთ, რომ აშშ, ევროკავშირი და მსოფლიო მედია სოსო ცინცაძე ან ანდრო ბარნოვი არ არის, მათ შეფასებას მართლა აქვს წონა.

ასეა თუ ისე, ჩვენი პრეზიდენტის ადმინისტრაცია დუმის ამჯობინებს, დუმის კი, „ოქროი რჩეულის“ გარდა, ხშირად თანხმობის ნიშანიცაა.

რომ ჰკითხო, ქურღებს ებრძვიან...

„ყველანი ჩვენი ბავშვობიდან მოვდივართ!“ — თქვა სენტ-ეპიფანიუსი და მართალიც იყო. ბავშვზე არც ერთი გაკვეთილი ისე არ მოქმედებს, როგორც მის თვალწინ გათამაშებული სცენა, მაგალითი, რომლის მიბაძვის სურვილიც უნდა და რომელთანაც, სავარაუდოდ, მომავალში თავს გააიგივებს.

საქართველოს შსს-ს ახალი კლიპი ხომ გახსოვთ? აი, ის, — ბავშვები პოლიციელებს, ექსპერტებს, სპეცრაზმელებს და ა. შ. რომ განასახიერებენ?

კლიპის შინაარსზე მისი გამოსვლის დღიდან დავობს და იბრძვის მთელი ქართული საზოგადოება. ჩემი ბიძაშვილის დაბადების დღეზე, სუფრიდან დანყებულ და „ფეისბუქზე“, ჩემი მეგობრის კედლით დასრულებული, ამ კლიპის განხილვა არსად და არასდროს წყდება. ზოგი აქებს, ზოგი აბაგებს, ზოგი აღმფოთებულია, ზოგი — შეშფოთებული.

ამჯერად კლიპის შინაარსზე არაფერს გეტყვით. ამ სიმღერის მელოდიაზე მინდა შევაჩერო თქვენი მალაღობის ყურადღება, ძვირფასო მკითხველო! იცოდით, მაგ სიმღერაში რომ მელოდია ჟღერს, სინამდვილეში ედიტ პიაფის ნაკლებად ცნობილი სიმღერაა?

არ იცოდით?

არც მე ვიცოდი...

მოდით ამას სხვანაირად შევხედოთ — შინაგან საქმეთა სამინისტრომ რამდენი კლიპი გადაიღო სულ? მე ორი მახსოვს — პირველი და ბოლო. პირველ კლიპს რომ მელოდია ფილმ „პირველი მერცხალის“ საუნდტრეკი ჰქონდა გამოყენებული, იოლად მივხვდით ყველა და ამიტომაც ხმა აღარ ამოგვიღია, ჩვენი იყო მაინც და თანაც თავიდანვე თქვეს, რაც და როგორც გააკეთეს.

ბოლო კლიპზე უკვე ქართული ხასიათის ძირითადმა მტრებმა — უპასუხისმგებლობამ იჩინა თავი და ამან, თავის მხრივ, მთელ რიგ უცნაურობებს დაუდო სათავე; კერძოდ:

ა) მეორე კლიპისთვის მუხად გამოიყენეს ედიტ პიაფის ნაკლებად ცნობილი სიმღერის მელოდია;

ბ) ამ მელოდიას, ჩვეულებრივად, უნიჭო ტექსტი დაადავს;

გ) მიღებული მდარე ხარის-

ხის პროდუქტი პირდაპირ დაატრიალეს ტელეეთერში, თანაც ისე, რომ არც მითითებიათ, ვისი იყო მელოდია და ტექსტი;

დ) ამიტომაც იყო, რომ ასე უკმეხად საუბრობდნენ ქართველები ამ კლიპზე. რომ სცოდნოდით, რომ ედიტ პიაფის სიმღერას ლანძღავდნენ, ხომ შეიკავებდნენ თავს, რაც უნდა იყოს, სარკოზის თანამემამულე იყო მაინც, უხერხულია...

ისე, კაცმა რომ თქვას, მე ვინ მეკითხება, მაგრამ მაინც, ცნობისმოყვარეობა წამძლევს ხოლმე და მაინტერესებს: რა დაჯდა ამ კლიპის შექმნა და რამდენი გადაუხადა შსს-მ კლიპის „მუსიკის ავტორს“?

სამწუხაროდ, ეს რიტორიკული შეკითხვაა. ასე ხდება ხოლმე საერთოდ — ჯერ სახელმწიფო ჰიმნის ტექსტი შემოგვატენეს გაკერული პატარაძლივით, მერე „მიშა მაგარია“ — ში გაიფლრა „პანჯაბის“ ცნობილმა მელოდიაში, ახლა ეს...

რომ არ შეგვეძლოს, კიდევ აიტანდა კაცი! კომპიუტერული თამაში რომ გამოუშვებს და არ გამოუვიდათ, მაგაზე ხომ არაფერს ვამბობ, ეგ მაინც ახალია ქართველებისთვის. ეს მუსიკის ნერა ხომ შეგვიძლია და რატომ ვიპარავთ?! და მითუმეტეს, რატომ ვუხდით ფულს ბიუჯეტიდან სიმღერის მომპარავებს?!
მაგალითზე გეუბნებოდით: მაგ კლიპში ხომ ბავშვები მონაწილეობენ? ე. ი. ლოგიკურად გამოდის, რომ კლიპი გათვლილია უმცროსი ასაკის მკვლევრებს.

ახლა დაფიქრდით და მიპასუხეთ: მოპარულ მუსიკაზე გადაღებულ კლიპს რომ ბავშვი უყურებს, იმას პოლიციაში მუშაობა მოუწდება? თუ პირიქით?

არადა, რომ ჰკითხო, ქურღებს ებრძვიან...

მიმოიხილა ლეკო ლეკიაშვილი

მისილი ბარაკს ატყუებს

გასულ კვირაში მსოფლიო პრესამ მიხეილ სააკაშვილისთვის მოიცალა. ბენეფისია! მისდა სამწუხაროდ, — მინუსი ნიშნით.

სათაურით „მიშა ესაუბრა ვერშოუს. როგორ ცდილობდა მიხეილ სააკაშვილი აშშ მანიპულირებას“ ჟურნალმა „რუსკი რეპორტიორმა“ გამოაქვეყნა სტატია, რომელიც Wikileaks-ის მასალებს ეფუძნება.

ვერშოუს, აშშ თავდაცვის მინისტრის მოადგილე, ნათქვამია პუბლიკაციაში, სააკაშვილმა დაარწმუნა, რომ „კონფლიქტების სამხედრო გზით გადაწყვეტა შეუძლებელია და რომ დემოკრატიული პროცესების განვითარებას, ეკონომიკური რეფორმების გაგრძელებას, ხანგრძლივ პერსპექტივაში, შეუძლია აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დაბრუნებას შეუწყოს ხელი“.

არც ეს ციტატა, არც მომდევნო ამონარიდი, რომელსაც შემოგთავაზებთ, არ არის რომელიმე, თუნდაც ჭკვიანი, ანალიტიკოსის დაკვირვების შედეგი. ამ სტრიქონების ავტორია აშშ ყოფილი ელჩი საქართველოში ჯონ ტეფტი.

„ვერშოუს არწმუნებდა საქართველოს, — განაგრძობდა ჯონ ტეფტი, — არ შეეჩერებინა რეფორმები, რომლებიც დროთა განმავლობაში უზრუნველყოფდა ნატოში გაწევრებას. ჩვენი საერთო ინტერესია, წინ სიფრთხილად ვიაროთ“, — ასეა Wikileaks-ის მიერ გამოქვეყნებულ დოკუმენტში.

კითხვობაზე მგლის თავზე სახარებას! ჩამოუთვლიდნენ საკითხებს, რომლებიც აუცილებლად გასათვალისწინებელი იყო ქვეყნის ხელმძღვანელების პრაქტიკულ საქმიანობაში. ის მაინც ტყეში იყურებოდა.

მადლობა მოახსენა მიხეილმა აშშ-ის მაღალჩინოსანს; აღნიშნა, რომ ამერიკის ოფიციალური პირების ვიზიტებს და წვრთნებითა და ხომალდების ვიზიტებით მხარდაჭერას შედეგად ჩვენი ბიზნესსაზოგადოების სიმშვიდე მოსდევს.

რომელი ბიზნესსაზოგადოება, რომელიც ისეა ყელნაჭერი, რომ სულერთია, მშვიდ გარემოში დალევს სულს თუ რუსეთის აგრესიის შიშის მოლოდინში? ეს პატივცემულ მიხეილს არ დაუზუსტებია. სამაგიეროდ, დედა დაიფიცა, რომ „საქართველო რუსეთს თავდასხმის საბაზს

არ მისცემს“. ისეთი დაბეჯითებით, ისეთი დარწმუნებით, როგორც ნინასაარჩენო კამპანიის დროს იცის ხოლმე.

ელემენტარული პოპულიზმი! ეტყობა, ვერშოუს, ჩვენი არ იყო, ეჭვი შეეპარა მიშას კაცურ სიტყვაში და გაუმეორა, რომ „საქართველომ რეალისტურად უნდა მისდოს და გააღიზიანდეს, რომ იგი რუსეთს ვერ დაამარცხებს“ და სთხოვა, „კიდევ ერთხელ დაედასტურებინა ქართული მხარის პოზიცია კონფლიქტების სამხედრო გზით გადაწყვეტის შეუძლებლობაზე“.

საკაშვილმა დაადასტურა — ასეც მოვიტყვიო.

სინამდვილეში კი ყველაფერი გააკეთა პირიქით — რუსებს ხან ნიანგები უწოდა, ხან დომოდედოვოს ტერაქტი ლამის სამართლიან შურისძიებად მონათლა, ახლა კიდევ ოფიციალურად აპირებს უსაფრთხოების ახალ კონცეფციაში რუსეთს საქართველოში №1 მტრად ჩაწეროს. მოკლედ — სხვამ რაც გინდა თქვას, ეს თავისას ჩალიჩობს. ჩვენ ხომ გვატყუებს და გვატყუებს, მივეჩვიეთ, ამერიკელების ვაცურებასაც არ ერიდება.

ტყუილების ქვეყანა თაღლითების ელდორადოა. რამდენიმე დღის წინათ, 17 თებერვალს, აშშ-ის საელჩომ საქართველოში ჩვენი მოქალაქეები გააფრთხილა, არ წამოეგონ ამერიკის სამხედრო დეპარტამენტის სახელით გადმოგდებულ ანკესს, რაზეც „ინტერპრესნიუსს“ ამერიკის საკონსულო განყოფილების ხელმძღვანელმა პატრიკ უინგეთმა უამბო:

„საქართველოს მოქალაქეები, ასევე, მთელ მსოფლიოში ადამიანები, იღებენ შეტყობინებას ელექტრონულ ფოსტის მეშვეობით, თითქოს მათ მოიგეს „მწვანე ბარათი“ და ამ ბარათის ასაღებად მითითებულ ანგარიშზე უნდა გადარიცხონ 880 დოლარი. გვიანდა, გავაფრთხილოთ ყველა, რომ ეს არის მხოლოდ თაღლითობა და არავითარ შემთხვევაში არ უნდა უპასუხოთ ამ წერილს და არ გადარიცხოთ მითითებული თანხა“, — განაცხადა პატრიკ უინგეთმა. ნათელი შუქი „მწვანე ბარათებს“ აუთო აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტში.

რას გპიქაღის გლობალიზაცია?

ეს წერილი აშშ-ის Prison Planet-ის პუბლიკაციის მიმოხილვაა, რომელიც ობიექტურად ცდილობს, შეაფასოს ამ დღეებში განვითარებული გლობალური პროცესები.

„გლობალური პოლიტიკური გამოვლილება“, რისიც ასე ეწინააღმდეგებენ ბუჟინსკის, სახეზეა და ძალას იკრებს. აჯანყება ეგვიპტეში, იემენსა და სხვა ქვეყნებში ჭეშმარიტად კოლოსალური მონოდებაა თავისუფლებისკენ, რაც ემუქრება ერთიანი მსოფლიო მთავრობის შექმნის პროგრამას, მაგრამ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ წარმატებული რევოლუციონერები შეძლებენ თავის დაცვას და პარანორმალურ გლობალურ ელიტას უფლებას არ მისცემენ შთანთქმას ისინი.

საერთაშორისო ურთიერთობათა საბჭოს სხდომაზე შარშან წარმოთქმულ სიტყვაში ბუჟინსკიმ განაცხადა, რომ „გლობალური პოლიტიკური გადავიდება“, რომელიც, უმთავრესად, განვითარებადი ქვეყნების პოლიტიკურ სტრატეგიაზე ახალგაზრდა ადამიანების გამოსვლით გამოვლინდება, საფრთხეს შეუქმნის არსებულ საერთაშორისო წესრიგს.

პირველად მთელი თავისი ისტორიის მანძილზე მთელი კაცობრიობა გააქტიურებულია, პოლიტიკურად შეგნებულია და პოლიტიკურადვე დინამიკურია, გლობალური პოლიტიკური აქტივობა ბიძგს აძლევს ადამიანური ენერჯის მკვეთრად გაძლიერებას პირადი ღირსების, კულტურულ ღირებულებათა და ეკონომიკურ შესაძლებლობათა დასაცავად მთელ მსოფლიოში, რომელიც ტრავმირებული იყო და არის უცხოური კოლონიური ან იმპერიული ბატონობის ათწლეულებით. ადამიანის ღირსებაზე ფიქრით გამოვლენილი მსოფლიო სივრცე არის ცენტრალური პრობლემა, რომელიც ნარმოვსა გლობალურად გამოვლინდება. ეს გამოვლილება სოციალურად ყოვლისმომცველია და პოლიტიკური თვალსაზრისით — რადიკალიზებული. რადიოს, ტელევიზიისა და ამ ბოლო დროს ინტერნეტის ხელმისაწვდომობა ქმნის საერთო აქქმისა და შეფასების, ასევე, საერთო შურისძიების თანამდებობას, რაც, შეიძლება, გაღვივებული და წარმატებული იქნას დემოკრატიული პოლიტიკური ან რელიგიური ვნებათაღელვებით. ეს ენერჯია გადალახავს ეროვნულ საზღვრებს და დაუპირისპირდება როგორც არსებულ სახელმწიფოებს, ასევე, გლობალურ იერარქიასაც, რომლის მწვერვალზე ამჟერავდა ამერიკა.

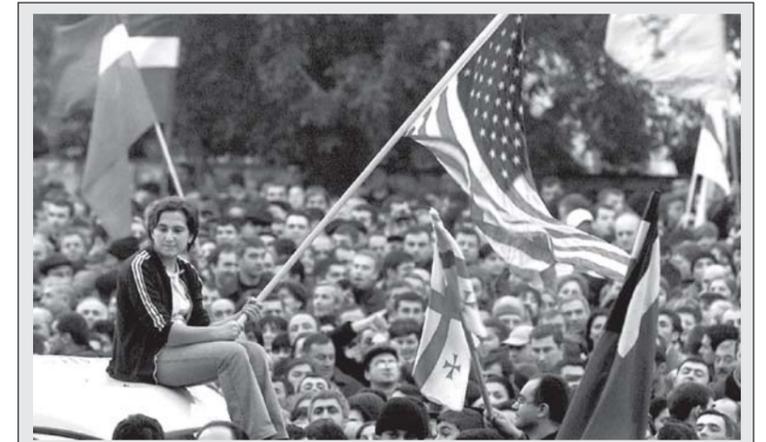
მესამე მსოფლიოს ახალგაზრდობა განსაკუთრებულადაა აღელვებული და აღმშფოთებული. დემოგრაფიული რევოლუცია, რომელსაც ისინი განასახიერებენ, ამასთან ერთად არის დაყოვნებული მოქმედების პოლიტიკური ნაღმი. რეპროდუქციული მახვილს უთუოდ აღმართავს სტუდენტთა მრავალრიცხოვანი არმია, რომელიც თავისი ინტელექტუალური საბანანათლებლო დაწესებულებაში არსებულ მრავალრიცხოვან რაოდენობა მთელ მსოფლიოში 80-დან 130 მილიონამდე მერყეობს.

სოციალურად საშუალო წვრილბურჟუაზიული წარმოშობის მილიონობით სტუდენტი, სოციალური ჩაგვრის წინააღმდეგ პროტესტის გრძნობით გამსჭვალული რევოლუციონერი-რეზერვისტები, რომლებიც სანახევროდ არიან განვლული მრავალრიცხოვან კონგრეგაციებში, ერთმანეთს უკავნივო დეპარტამენტში.

შირდებიან ინტერნეტით და მზად არიან, უფრო დიდი მასშტაბით გაიმეორონ ის, რაც რამდენიმე წლის წინათ მოხდა მეხიკოში ან პეკინის ტიანანმინის მოედანზე. მათი ფიზიკური ენერჯია და ემოციური ფლუსტრაცია მზადაა, მთელი ძალით გამოვლინდეს, რაიმე მიზეზით, რწმენით ან სიძულვილით ბიძგმცემული.

მსოფლიოს მთავარი ქვეყნები — ახალგაზრდები თუ ძველები — ასევე, დგანან ახალი რეალობის წინაშე იმ პირობებში, როცა მსოფლიოს გამოვლიებული მასების მაკონტროლებელი მათი შეიარაღებული ძალები ისტორიულად ყველაზე დაბალ დონეზე იმყოფება. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, უწინდელ დროში უფრო ადვილი იყო ერთი მილიონი ადამიანის მართვა, ვიდრე ფიზიკურად მათი მოსპობა. დღეს გაცილებით იოლია ერთი მილიონი ადამიანის მოკვლა, ვიდრე ერთი მილიონი ადამიანის მართვა.

საზგასანმელია, რომ ბუჟინსკი არ მიესალმება „გლობალურ პოლიტიკურ გამოვლილებას“. მას, როგორც „არსებულ გლობალურ იერარქიას“ ერთ-ერთ მთავარ არქიტექტორს, შეეძინა საშუალება უზუალოდ

უახლესი ისტორია მსაფუო, რომ გამოვლილი «ფიქრით ჩაპოლუნიები» ერთადერთი მიზანს ისახავდა — დახმარება საერთაშორისო საპლატო ფონდს, მსოფლიო ბანკს, გლობალურ ელიტას, დაეხმოს თავიანთი სკლისუფალი და სკლით ეგდო ქვეყანა უკანა კარიდან, დაემყარებინა იქ მარიონეტული რეჟიმი.

მეშაქება ისევე, როგორც ემშაქება გლობალური ელიტის შესაძლებლობას, მართოს საერთაშორისო საქმეები.

ბუჟინსკი ცრემლსა ღვრის იმის გამო, რომ ინტერნეტმა გლობალურ ელიტას თითქმის სრულად გამოაცალა პოლიტიკური ვითარების კონტროლის შესაძლებლობა. ეს დაადასტურა ეგვიპტის რევოლუციამ.

უახლესმა ისტორიამ ცხადყო, რომ გამოვლილი „ფიქრით რევოლუციები“ ერთადერთ მიზანს ისახავდა — დახმარებოდა საერთაშორისო სავალუტო ფონდს, მსოფლიო ბანკს, გლობალურ ელიტას, დაემხო თავიანთი ხელისუფალი და ხელთ ეგდო ქვეყანა უკანა კარიდან, დაემყარებინა იქ მარიონეტული რეჟიმი.

მაგრამ გლობალური რევოლუციის „დომინო-ეფექტი“, რომელიც უკანასკნელი კვირების განმავლობაში არნახულად დაჩქარდა, როგორც ჩანს, წარმოიქმნა ფართო მასების

ორგანული, ჭეშმარიტი სურვილიდან — მოიპოვონ რეალური თავისუფლება და ბოლო მოუღონ დიქტატორულ რეჟიმებს, რომლებსაც მხარს უჭერს აშშ და საბანკო ელიტა.

გლობალური ამბოხი, რომელიც მოედო ახლო აღმოსავლეთსა და ჩრდილოეთ აფრიკას, შარშან ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში (იტალია, საფრანგეთი და გაერთიანებული სამეფო) მომხდარ არეულობებშიც აისახა, სავარაუდოა, არის საპასუხო რეაქცია დიქტატურის, პოლიციის დაუნდობლობისა და რეპრესიების წინააღმდეგ. რიგი ანალიტიკოსებისა დარწმუნებულია, რომ საქმე სწორედ ასეთ ვითარებასთან გვაქვს.

ეგვიპტის, იემენისა და ტუნისის რეჟიმები ათწლეულების განმავლობაში ამერიკის სამხედრო-სამხრეთული კომპლექსის მხარდაჭერით სარგებლობდა. სამივე ახალი მსოფლიო წესრიგის მსახური სანაღმურ იყო. გლობალურ ელიტას არ სჭირდებოდა ამ „ფიქრით რეპროდუქციის“ ორგანიზება.

ამერიკის თავისი სააკაშვილი ჰყავს, რომელიც არეულობის დიდოსტატია. ეს გახლავთ ვიცეპრეზიდენტი ჯო ბაიდენი, რომელმაც პოსტი მუხარატის 30-წლიან დიქტატურას მხარი დაუჭირა სახელმწიფო რადიომანუყებლობისთვის მიცემულ ინტერვიუში, როცა მიგვანიშნა, რომ საპ-

როტესტო გამოსვლების მონაწილეთა მოთხოვნები უკანონო იყო.

ამის კვალზე და ამ ეგვიპტის გასანეიტრალებლად ობამას რამდენიმეჯერ მოუწია საქვეყნოდ განცხადება, რომ ხალხის მოთხოვნა უნდა დაეკმაყოფილდეს, მუხარაკი უნდა წავიდეს.

გლობალური რევოლუცია სახეზეა. მოსპობს თუ არა იგი ამჟამინდელ გლობალურ იერარქიას, ჯერ კიდევ გაურკვეველია. ეს, გვარწმუნებენ ანალიტიკოსები, დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ ვინ უხელმძღვანელებს ახალ მთავრობებს, რომლებიც ჩაენაცვლებიან განდევნილ მმართველებს — ადამიანები, რომლებმაც რეფორმაციის პროცესი დაინწყეს, თუ მსოფლიო ბანკი, საერთაშორისო სავალუტო ფონდი, არსამთავრობო ორგანიზაციები და გლობალური ელიტის დანარჩენი ნაწილი, რომლებიც გამწარებით ცდილობენ, გადაარჩინონ მსოფლიო მთავრობის შექმნის თავიანთი პროგრამა.

საქართველო

გურთ, გაგზივართ თქვენი მოსაზრებები? დაგზივართ: 34-32-95, ან მოგზივართ: info@geworld.net

„მიშა! მიშა!“ ძახილითა და „მიშა მაგარიას“ სიმღერით საქართველოში ისე გავერთეთ, რომ მიშას ცოლორის ქვეყანამ მაგრად შემოგვილანუნა: გერმანული Die Welt-ის ანალიტიკოსები: იოჰანსენი, სტანდი და ჰინრიქსი ამ გაზეთში გამოქვეყნებულ სტატიაში Wikileaks-ის მასალებზე დაყრდნობით წერენ: „ჰოლანდიელი საპარტიველო „მოუხედავად“ მიიჩნევენ და მიხილს სააკაშვილს ახასიათებენ, როგორც „ამოციურ, კორუმპირებულ სახელმწიფო მეთაურს, რომლის ნდობაც არ შეიძლება“.

The screenshot shows the German newspaper Die Welt's website. The main headline reads: "Nato spielt eine schrecklich nette Familie" (NATO plays a very nice family). Below the headline is a photo of Barack Obama and Angela Merkel. The article discusses NATO's actions and mentions Wikileaks. There are also sections for "ARTIKEL TEILEN" (Share articles) and "WEITERFÜHRENDE LINKS" (Further links).

კორუმპირებული სიძე თუ GEFAHRLICH SAAKASHVILI!

ახლა გამოფიზილდენენ! ქალს რომ ატანდით, თქვე მაცხოვრებლებო, ამ „ემოციურს“, მაშინ რას ფიქრობდით? აღარ მოგწონთ და ემიჯნებით? თქვენი ნახმარი, „სექუნდ პენდი“ ყვითელი ავტობუსები თბილისში ახლის ფასად რომ ჩამოათრია და ჯართისგან გაგითავისუფლათ „დაბა-ბა“ ქვეყანა, მაშინ კარგი ბიჭი იყო? ყვეთელ-ნითელი ტიპების ბიზნესი საქართველოს ყვეაღლის გამონაყარით რომ მოსდო და თქვენი ვერ ნითელ ვარდს, შირაზის ზურდი რომ გადადევნიან ჩვენი ტერიტორიიდან, მაშინ ხომ მოგწონდათ? ახლა კარგად იყავით!

მიხილ სააკაშვილი ევროპისთვის ერთგვარი საცდელი პოლიგონი თუ არა, ლაკ-მუსის ქალაქი მაინც არის. ძველი კონტინენტისთვის დამახასიათებელი, მაგრამ დაფარული რისკფაქტორები, რომლებიც განათლებულმა დასავლეთმა, აშშ-ის მეთაურობით, ამ კაცში ჩანერგა, მოკლე დროში სრული მოცულობით და მრავალმხრივ ისე გამოვლენდა, რომ მიღებულმა შედეგმა სერიოზულად ჩააფიქრა ჩვეულებრივ ზანტი ბიურგერებიც კი, რომლებსაც, თავიანთი კეთილდღეობის გარდა, პრინციპულად სხვა არაფერი სერიოზულად არ აინტერესებდა.

მაგრამ, თუ მათი სტაბილური ყოფის კალაპოტიდან ამოგდებდა შეცდებით, მოუხედავად იტყვიან — გიჟია ეს მამაძალი! DIE WELT ბიომომენტები: „გერმანელი სააკაშვილს „გიჟს და სახიფათოს“ უწოდებენ“.

საკაშვილისა და მისი ხელისუფლების გაუზარებელ ქმედებებზე გამო გერმანია აშშ-ს დაუპირისპირდა. დაპირისპირების ქვაკუთხედი ნატოში საქართველოს

მიღება-არმიღების საკითხია. ანალიტიკოსები ასე განსჯიან: „**რუსეთ-საქართველოს ომში გააძვირდა ის პრობლემა, რომელიც ნატოს აღმოსავლეთი პარტნიორებისთვის საკითხი აღნიშნავდა. ორი კვირით ადრე ფედერალური კანცლერი გამოდის ნინადადებით, რომ საქართველოს მიღება ალიანსში იმ პირობით გადაიდოს, თუ „რამე საშინელია არ მოხდება“.** მერკელი ვარაუდობდა, რომ ამ ფორმით რუსეთზე ზეწოლას შეინარჩუნებდა. თავის მხრივ, შეროივებულმა შტატებმა განაცხადა, რომ ეს ძალიან სახიფათო სტრატეგიაა და მას შეიძლება ომი მოჰყვეს“.

ომი რომ მოჰყვას, ყველამ იცის, მაგრამ არა მერკელის „სახიფათო სტრატეგიის“ მიზნით, არამედ იმიტომ, რომ ჰალსტუხის ბოლომდე შექმნა ვერ მოხერხდა.

გერმანია ალიანსის წევრებს აფრთხილებდა, რომ, თუ საქართველოს ნატოში მიიღებენ, „ბლოკში ახალი კვიპროსის იმპორტირება“ გადგეგვია: ბერლინის ასეთი ნინადადებების განვითარება აღმოსავლეთისკენ ნატოს გაფართოების ტორპედოება ხომ არ სურს?

აშშ-ის გერმანელი ოპონენტები მიიჩნევენ, რომ ბუქარესტში მიღებულმა გადაწყვეტილებამ რუსული აგრესიის პროვოცირება მოახდინა. ამერიკელებს მხარს უჭერდნენ ნატოს ახალი წევრები და კანადა, ანუ სწორედ იმიტომ, რომ საქართველოს არ მიანიჭეს მაკი — ნატოში განწევრებისთვის სამოქმედო გეგმა — რუსეთმა ეს უარი აიძვეა „როგორც მწვანე შუქი საქართველოს ნინადადებებზე საიმოქმედოდ“.

სადაც მიშა გაერია, იქ საქმე იჭრია. ნატოზე ლაპარაკი, რომლის სხდომებზე ბევრჯერ ისეთი დავა და დაპირისპირება, როგორც კომუნალური სამზარეულოში თავშეყრილ დიასახლისებს შორის.

პოლიტიკური მიმომხილველები აღნიშნავენ, რომ ქართული კრიზისი ერთ-ერთი იმ მრავალ თემთანაა, რომელთა გამო ცხარე კამათი იმართებოდა 2008 წლიდან 2010 წლამდე ჩატარებულ ნატოს საბჭოს სხდომებზე. ამას ადასტურებს 250 საიდუმლო ოქმი Wikileaks-ის მიერ საჯაროდ გამოტანილი. კამათი — კამათისთვის. ერთ-ერთ მაგალითად დასახელებულია 2008 წლის 12 აგვისტოს გამართული კრიზისული სხდომა, რომლის ერთ-ერთი დისკუსიები სუთ-დღის შემდეგ დაშთავრდა იმით, რომ... ალიანსმა გამოაქვეყნა ერთობლივი განცხადება პრესისთვის.

გადარუნებული ურმის სიტუაციიდანაც ვერაფერი ჭკვიანური ვერ გამოიხსნენ. ანალიტიკოსები ითვანსენი, სტანდი და ჰინრიქსი ნატო, რომ „როცა კავკასიაში ყოფიანების აფეთქებისა და ტანკების გრუსუნის სხა ისომოდა, მსოფლიოს ყველაზე ძლიერ სახელმწიფოებს სპირტი დიდი გრძობა იყო გაჩაღებული. ნატოს ნაწილი ძველგვარი ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ (მართალია, მსოფლიო სიტუაციის და) თიხაზე: როგორ უნდა აეცილებინათ ეს ომი თავიდან“.

ჰოდა, მიიღეს განცხადება პრესისთვის, რომელიც უკან მიდევნებულ ლამპარს უფრო ჰგავდა, ვიდრე ანალიტიკურ დოკუმენტს, ისეთი დასკვნებით, რომელთა გათვალისწინება მომავალში მაინც გამოდგებოდა.

ნატოს 250 საიდუმლო ოქმის ანალიზისას პუბლიკაციის ავტორები აღნიშნავენ, რომ „ეს დოკუმენტები ცხადყოფს, თუ როგორ ებრძვის თავდაცვითი ალიანსის მის რიგებში არსებულ განვითარებას, რომელიც სინამდვილეში იმაზე ბევრად უფრო ღრმად, ვიდრე ამას ნატოს ქვეყნების პოლიტიკოსები აღიარებენ“ (Die Welt).

ამათ კიდევ „არაპროგნოზირებადი, კორუმპირებული, გიჟი და სახიფათო“ სააკაშვილი აკლდათ?!

Die Welt ასკენის, „ხუთთა ბანდისთვის (ალიანსის წევრ ზემოთ ნახსენებ ხუთ ქვეყანას გულისხმობს) რუსული საკითხის არსი ისაა, რომ ისინი დიდ მეზობელთან ურთიერთობის გაცივებას უფრთხიან“.

ისინი უფრთხიან, ჩვენ ვაფრთხილდებით ვიქნებით კომპალს, რომლითაც ივანე კოტორაშვილი კავკასიონის ვინორებიდან ქართულ სოფლებში შემოჭრულ წუნკალ ქურდბაცაცა ქისტებს იგერიებდა.

კოტორაშვილი ლეგენდაა, სააკაშვილი — სინამდვილე; გერმანელებისა და ჰოლანდიელების მიერ მისი დახასიათება — მწარე სინამდვილე, ანუ შეცხილი, რომელიც, როგორც ნესი, ხეს ახმობს. ვითომ მაინც და მაინც ამ შემთხვევაში იქნება გამოხაკლისი?!

იქნება და — მერე როგორი!

გიჟი ხომ უნოდეს? უნოდეს. გერმანელებს ავტორობას ვერ ნავართმევთ. ლმერთა არ ქნას, მაგრამ ამ კაცმა თუ ისევე გააგრძელა, როგორც დღემდე უბრავდა, გამოორცხული არ არის, ახალიანის ქუჩაზე მოხვედეს, სპეცსადაცემოფორში ნაპოლეონ ბონაპარტის, იულიუს კეისრის, ნერონის, ალექსანდრე მაკედონელის და სხვათა თანავარსკვლავედში, ოღონდ იმ განსხვავებით, რომ მისი აქაური სახელი ზუსტად დაემთხვევა პასპორტში ჩანერილს.

გარკაპ მიხეილი გააფრთხილა

კვირა დღის თოვას რომ ვუყურებდი, ფიქვების ტრიალს, ერთი კარგი მწერლის შედარება გამახსენდა: „ტრიალებდნენ ნელა, როგორც დაღლილი კარუსელი“.

კარუსელი მსოფლიოში დატრიალდა, თან ისე ენერგიულად, დაღლისა რომ არაფერი ეტყობა: ეგვიპტე, ტუნისი, ალჟირი, იემენი, ბახრეინი, ლიბია, ირანი, ერაყის ქურთისტანი, ბოლოს და ბოლოს. ზოგი დიქტატორი ორბიტიდან მოისროლა სახალხო მღეღვარების ცენტრიდანულმა ძალამ, ზოგი — რიგში დგას.

პროცესი, როგორც ჩანს, შეუქცევადია.

ჩვენ რას ვიქმეთ? ჩვენ ვინვეთ ჭადრაკში მსოფლიოს ექსპეტიონს, განუმეორებელ გარი კასპროვს, რომელიც ალფრთოვანებულია დემოკრატიის განვითარების დონის საქართველოში, ვუსმენთ და ვუყურებთ ტელეკრანებზე და ვუგზავნით „ესემესებს“. ერთ მათ შორის ასეთს: „**მიშამ არ დანახოს, რა ლამაზი პალატაში უკეთია ბარის, თორემ შუაქამს**“.

ჩემპიონია!

შაყრობენ, იცინიან ქართველები, თორემ სხვაფერი გაყურებულენი სხედან, როგორც ბებერი ევროპა, რომელიც თვითკმაცყოფილების ექსტაზშია შეყვინებული.

ამერიკა კი შეფოთებულა და ცდილობს, რაც შეიძლება სწრაფად და რაც შეიძლება შორს გაემიჯნოს პრინციპს — „კი არის სომოსა შობელძალი, მაგრამ მაინც ჩვენი შობელძალია“. ვაშინგტონში გამართულ პრესკონფერენციაზე აშშ-ის ეს ახალი პოზიცია ბარაკ ობამის ობამამ საქვეყნოდ განაცხადა: „**მიუხედავად იმისა, (ჩვენი) მეგობრები არიან თუ მტრები, ისინი ძალის გამოყენებითა და დაშინებით ძალაუფლებას ვერ შეინარჩუნებენ**“.

სომოსებს უთხრა, მათ შორის, ჩვენსაც.

ობამას განცხადებით, აშშ ადმინისტრაცია ყოველთვის პროდემოკრატიული დემონსტრანტიების მხარეზეა, მათ შორის, ისეთ შემთხვევაში, როცა თავისუფლებისა და დემოკრატიისადმი ლტოლვა გადის იმ მთავრობების გადაყენების მოთხოვნაში, რომლებიც აშშ-ის მოკავშირეები არიან.

ნეტარ არიან მორწმუნენი! განსაკუთრებით

ისინი, რომლებსაც 2007 წლის ნოემბერში იმდენჯერ უთავაზეს ხელკეტები სამშობლოსა და დემოკრატიის დამცველებმა, ამერიკელების ფულით განვრთილ-ალჭურვილმა ქართველმა სპეცრაზმელებმა, იმდენჯერ ურტყეს, რუსის ბარბანს რომ არ მოხვედრია. არალეტალური რეზინის ტყვიები რომ დაუშინეს და ჩაროზად გაზი „გრეჩისა“ რომ დააყოლებინეს...

მაშინ და მას შემდეგ არაერთხელ დარბულს საქართველოს დემონსტრანტებს არ სჯერათ ბარაკ ობამის ობამასი, სამაგიეროდ სჯერა მიხეილ სააკაშვილს, რომელიც 2007-ის ნოემბერში „შობელძალი სომოსა“ იყო.

იმდენად სჯერა და იმდენად დარწმუნებულია, რომ შორის ასეთს: „**მიშამ არ დანახოს, რა ლამაზი პალატაში უკეთია ბარის, თორემ შუაქამს**“.

ამიტომია, რომ იგივე და მისი მომხრეებიც ხელს მუშავენ ჰოსნი მუბარაქის ალის ელ-აბდლან ბენ ლადისკენ იმერენ — ეგვიპტისა და ტუნისის უკვე ყოფილი პრეზიდენტებისაკენ: მიშა კი არა, ისინი იყვენ ავტორიტატი!

ახლა კომპი არიან...

კი ირწმუნება აშშ პრეზიდენტს, რომ ვერ უკარნახებს სუვერენული სახელმწიფოების მთავრობებს, როგორ უნდა მოიქცნენ, ვინაიდან დემოკრატია რთული საქმეა.

ცოტაც და — დემოკრატია თქვენ ლობოს ჭამს ხომ ამ გვონიათ?!

არ უკარნახებს კი არა, ეგვიპტის კრიზისის პერიოდში იმდენჯერ გამოვიდა, იმდენჯერ განაცხადა, რომ ხალხის მოთხოვნა უნდა აღსრულდეს, დროზე არ გაესწრო ჰოსნი მუბარაქს, ამერიკული „აბრაჰამის“ — ყვითელი ტანკები — კუვეიტის „უდაბნოს შტურმის“ დროს ათვისებული ელვისებური მარშით თავიანთ გრძელლულეს ტახტის მთავრობის მოედანს მიაბეზენდნენ.

არ არის ეს „ლიტერატურული კულტობა“, როგორც ილია იტყოდა, ისტორიული ფაქტების ლეკიკაა, რასაც ანგარიში უნდა გაუწიოს დენტის კასრზე მჯდარმა თავდაჯერებულმა პრეზიდენტმაც კი.

2 მარტიდან — განახლებული «საქართველო და მსოფლიო»

დღედაღამ აშენებენ

მნიშვნელოვანი მოვლენაა, თუმცა — ერთ-ერთი, რაც კურორტის ფარგლებში განიხილება, — განაცხადა გენერალურმა დირექტორმა და კვლავ კურორტის გახსნის თემას დაუბრუნდა:

„ჩემად გავხსენით, არავისთვის არაფერი გვითქვამს. მაგრამ მაშინვე გვეწვია ათას ხუთასი ტურისტი. ეტყობა, მაინც გაიგეს. რამდენიმე დღის წინათ, როცა მთაში ავედი, იქ გამოცდილი მოყვარული მოთხილამურეები შემხვდნენ, ხელი ჩამომართვეს და მითხრეს, რომ თხილამურებზე სასრილოდ ავსტრიის მთებში აღარ გავმგზავრებინან. საქმე ისაა, რომ კანკასიანი ხალხი მთაშია, ამიტომ უფრო მკვირვია, ვიდრე ევროპის ბავარი მთა. მათად საინტერესოა იმართვის, ვინც თხილამურებით სრიალი იცის. ერთ-მნიშვნელოვანად შეიქმნა ვითება, რომ პროფესიონალებსა და ამ სამხრის, ასე ვთქვათ, საშუალოდ მცოდნეებისთვის ჩვენი ტრასები უფრო მომხიბვლელია, ვიდრე ევროპისა.“

ჩვენთან ფასებიც მისაღები და სერვისიც ძალიან მაღალი. ფასებს არ გავზრდით და ტურისტებსაც მთელი ძალისხმევით მოვიზიდავთ.“

მაგრამ ეს უკვე მომავლის საქმეა. მთავარია, რომ ტესტირება წარმატებით ჩატარდა და ახლა კურორტზე ტექნოლოგიური შესვენება გამოცხადდა. სულ ცოტაც და ახალი კურორტი ყოველდღიურად 10 ათასამდე სპორტსმენს უმასპინძლებს.

მანამდე კი (იმედია დროებით) დავემშვიდობოთ საქმიან მასპინძლებს და შემდეგი ობიექტი მოვიჩინოთ, რომელიც თავისი მასშტაბებით ბამის — ბაიკალ-ამურის მაგისტრალის მშენებლობას უთანაბრდება.

ფარი უახვილოდ

ზღვისპირა და მთის კლასტრებს ერთმანეთთან სარკინიგზო და საავტომობილო გვირაბი დააკავშირებს. ლია სააქციო საზოგადოება „რუსეთის სარკინიგზო ტრანსპორტის ობიექტთა მშენებლობისა და სარკინიგზო გზების კომპლექსური რეკონსტრუქციის

ეს 48-კილომეტრიანი გზა მსოფლიოში ერთ-ერთი უდიდესი და ურთულესი და მხოლოდ ბაის — ბაიკალ-ამურის მაგისტრალს შეიქმნება შევადაროთ

დირექციის“ შეკვეთის სამსახურის უფროსის მოადგილის, ანდრეი დუდნიკის თქმით, ეს 48-კილომეტრიანი გზა მსოფლიოში ერთ-ერთი უდიდესი და ურთულესი და მხოლოდ ბაის — ბაიკალ-ამურის მაგისტრალს შეიქმნება შევადაროთ.

ეს არის ერთ-ერთი მთავარი სატრანსპორტო პროექტი — კომბინირებული საავტომობილო და სარკინიგზო მაგისტრალი — ადლერი-კრასნაია პოლიანა, რომელიც მთის მასივის სიღრმეში, საერთო ჯამში 27 კილომეტრი სიგრძის 12 გვირაბს გაივლის და იმერეთის დაბლობზე განფენილ ოლიმპიურ პარკსა და სამთო-სათხილამურო ფერდობებს ერთმანეთთან დააკავშირებს სულ რაღაც 30 წუთში. სწორედ ამას ვგულისხმობდი, როცა წერილის დასაწყისში ერთდროულად ზამთრისა და ზაფხულის კურორტზე ვსაუბრობდი. ასევე აშენდება 75 ესტაკადა. ტრასა უმეტესად მდინარე მზიმთას მარცხენა ნაპირს გაუყვება, ზოგიერთ ადგილებში კი მდინარის ქვეშაც გაივლის.

გვირაბები, მშენებლობის ტემპის შენარჩუნების მიზნით, ორივე მხრიდან გაყავთ. ანდრეი დუდნიკის თქმით, მთის პირობებში პირველად მუშაობენ გვირაბგამყვანი ფარების დახმარებით. კანა-

დური და გერმანული წარმოების ექვს გვირაბგამყვან კომპლექსს ამუშავებენ. მე თავად ვნახე, მაგრამ თქვენც რომ შეგექმნათ წარმოდგენა, რაზეა საუბარი, გეტყვი, რომ გვირაბგამყვანი კომპლექსი არის 80-მეტრიანი მექანიზმი და მისი გამოყენებისას მოსამზადებ-

და საავტომობილო კომპლექსია. დღეს ავტოგზის 6 კმ აგებულია. 2010 წლის ბოლოსთვის პირველ საავტომობილო კომპლექსში მატარებელით პირველი 14 კმ გავიარეთ“, — ანდრეი დუდნიკის ამ განმარტების შემდეგ მშენებლობის ვადებით დავინტერესდით.

ანდრეი დუდნიკი:

მთელი გზა 6 საგვირაბო კომპლექსს მოიცავს, რომელთაგან სამი სარკინიგზო და საავტომობილო კომპლექსია. დღეს ავტოგზის 6 კმ აგებულია. 2010 წლის ბოლოსთვის პირველ საგვირაბო კომპლექსში მატარებელით პირველი 14 კმ გავიარეთ“

ლი სამუშაოების აუცილებლობა აღარ არსებობს. კომპლექსი არამხოლოდ თხრის, არამედ ამუშავებს კიდეც და მის უკან მზა გვირაბი რჩება, რაც საშუალებას იძლევა, თვეში 300-400 მეტრით წაინოს წინ მიწის სიღრმეში. ეს კი სამთო კომბაინთან შედარებით ათჯერ აჩქარებს პროცესს.

„მთელი გზა 6 საგვირაბო კომპლექსს მოიცავს, რომელთაგან სამი სარკინიგზო

სამუშაოების დამთავრება 2013 წლისთვის იგეგმება. მშენებლობის ხელმძღვანელის თქმით, ამ ვადებში თავისუფლად ჩატევიან და ოლიმპიადის დროს ეს გზა საათში 7,5 ათასი ადამიანის გატარებას შეძლებს.

საერთოდ, სოჭში დიდ ყურადღებას უთმობენ სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის განვითარებას. 2014 წლისთვის 260 კილომეტრზე მეტი სიგრძის საავ-

ტომობილო და 100 კილომეტრი სიგრძის რკინიგზა აშენდება.

ჩვენ უკვე ვიცით, რა დიდი მნიშვნელობა აქვს გზებს ტურიზმის განსავითარებლად. ამიტომ ამ თემაზე ახლა აქ შევწყვიტოთ საუბარი. ამ საკითხს მომავალ პუბლიკაციებშიც დაუბრუნდებით,

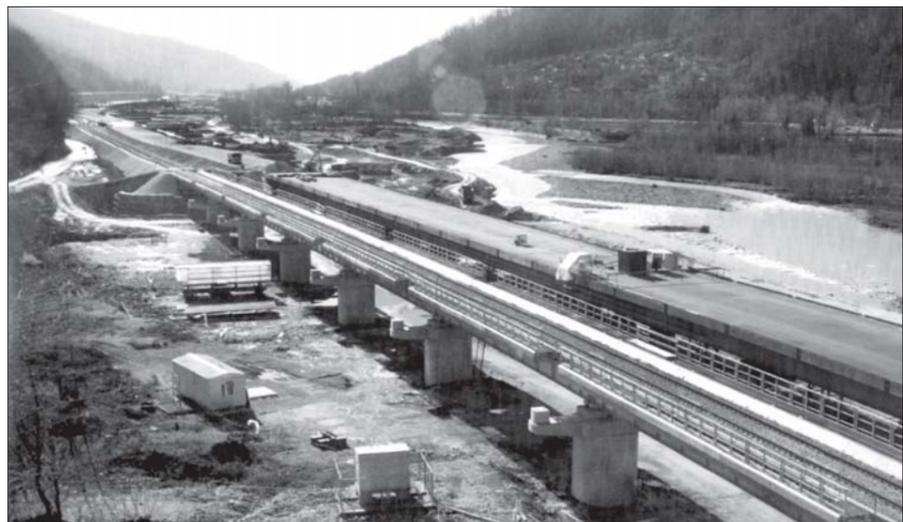
შენალო მასალის საკითხით დაინტერესდით.

თუმცა, ვიდრე შთაბეჭდილებების ამ ნაწილს წერტილს დავუვსავ, აუცილებლად მინდა გითხრათ ჩემთვის მოულოდნელი კიდევ ერთი ფაქტის შესახებ. მე არ მინახავს და, კაცმა რომ თქვას, არც გამიგია, რომ ოზონის სტრატოსფერულ საშენალო მასალაში დატვირთულ ავტომანქანებს სპეციალური რენტგენის აპარატურა ატარებდნენ.

სოჭში კი ეს ვნახე. როცა მიზეზით დავინტერესდი, ამისხნეს, რომ ყველა საშენალო ობიექტი, გზები, სამთო და ზღვისპირა კლასტერი ალჟურვილია უსაფრთხოების უზანაძენი მიზნით, რათა ამთავითვე მინიშნულად დაიყვანონ გაუთვალისწინებელი სიტუაციები.

მეტი კონკრეტისგან თავი შეიკავებს და აღარც ჩავიძებნებარ. ანდა რაღა იყო საკითხავი — მიუხედავად იმი-სა, რომ აკრედიტაცია გვექონდა და „რია-ნოვოსტი-სა“ და „ერთიანი საინფორმაციო ცენტრის“ წარმომადგენლებიც თან გვახლდნენ, მშენებარე ობიექტების დათვალიერების წინ პასპორტებს მაინც გვიმონებდნენ. სიფრთხილეს თავი არ სტყვიან — ენდე, მაგრამ შეამონმე!“

ბონდო
მკინარაშვილი

გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მთავარ რედაქტორს

მივსალმები თქვენი გაზეთის პათოსსა და მიზანდასახულობას. მიმაჩნია, რომ თქვენი ძალისხმევა, გააცნოთ ქართველ მკითხველს მსოფლიოში მიმდინარე აქტუალური პრობლემები და ამავე დროს გლობალური სამყაროს გადასახედებიდან დაანახოთ მათ საკუთარი სამშობლოს რეალობა, მნიშვნელოვანი და საჭიროა.

მინდა, თქვენი ყურადღება მივაპყრო საქართველოში მოღვაწე წარმოშობით ლატვიელი დიდი მეცნიერის — რობერტ კუპცისის პიროვნებას. იგი დაუღალავად იკვლევდა ფარმაციის, საექსპერტო მედიცინისა და სამკურნალო მცენარეულობათა პრობლემებს საქართველოში. განსაკუთრებით დიდია მისი ღვაწლი სასმელი, მინერალური, თერმული წყლისა და სამკურნალო ტალახის კვლევაში. მან შეისწავლა 1000 წყარო, მათ შორის 800 — პირველად. იგი იყო ქართული მინერალური წყლების პირველი და უდიდესი

სი პოპულარიზატორი. წელს, 2011 წელს, 27 თებერვალს, სრულდება ამ დიდი მეცნიერისა და მოღვაწის დაბადებიდან 130 წლისთავი. ამ საოუბილო თარიღთან დაკავშირებით, გთხოვთ, თქვენდამი რწმუნებულ გაზეთში დაბეჭდოთ რობერტ კუპცისისადმი მიძღვნილი, ჩემ მიერ მომზადებული საგაზეთო ნარკვევი.

წინასწარ გიხდით დიდ მადლობას და გისურვებთ წარმატებებს პირად და საზოგადოებრივ ასპარეზზე. თქვენი გაზეთი ყოფილიყო ხალხთა შორის მეგობრობისა და თანამშრომლობის გზამკვლევი.

საქართველოში ლატვიელთა საზოგადოება „ავე სოლის“ დავალებით, პროფესორი, რეგინა იაკობიძე, 1997-2010 წლებში ლატვიის საპატიო კონსული საქართველოში თბილისი, 2011 წლის 12 თებერვალი

პრობლემის ქიმიურ, ფარმაცოლოგიურ და სამედიცინო სამკურნალო ანალიზზე, კერძოდ, ანალიზის ვიზუალურ დაკვირვებათა პრაქტიკას მან ჩაანაცვლა, კვლევის ქიმიურ-ლაბორატორიული მეთოდოლოგია. ბოლოს ატარებს, ევროპულ პოპულარულ სამკურნალო წყლებთან შედარებით ანალიზს და გამოაქვს დასკვნები, რომლებიც უაღრესად საყურადღებოა დღესაც.

დღეს, როდესაც ჩვენი ძველნი განვითარების უმთავრეს მიმართულებად ტურიზმი მიგვაჩნია, სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ როგორც კუპცისის ნაშრომებს სათანადოდ ვერ იყენებენ და მინერალური წყლების შესახებ არაა სათანადო ინფორმაცია. ამიტომ, როგორც ზოგიერთი მეცნიერი მიიჩნევს, ასეთ თანამედროვე ადგილობრივი მოსახლეობის წარმომადგენელთა დანიშნა იკრძალებოდა. შესაბამისად, რაც უაღრესად მნიშვნელოვან საქმიანობას საქართველოში უცხო ენთოსის წარმომადგენლები ეწეოდნენ.

სამკურნალო ტალახები, უდავოდ არის ღირსი თანამედროვეთა პატივისცემისა.

რობერტ კუპცისისა და საქართველოში მოღვაწე სხვა ლატვიელების, მხედველობაში მყავს, ქართული გამოყენებითი ხელოვნების აღიარებული მკვლევარი და მოამბე **იული სტრაუმი**, ცხოვრებისა და მოღვაწეობის კვლევისას ერთ საინტერესო კანონზომიერებასთან მივივდი. რუსეთის იმპერია ცდილობდა, ზოგიერთი ერისთვის უაღრესად მნიშვნელოვანი საქმე ეკეთებინა სხვა ერების წარმომადგენლებს. მაგალითად, რობერტ კუპცისმა ლაბორატორიის ხელმძღვანელის თანამდებობაზე შეცვალა ჰენრი დებოლტი, ეროვნებით გერმანელი სპეციალისტი. როგორც ზოგიერთი მეცნიერი მიიჩნევს, ასეთ თანამედროვე ადგილობრივი მოსახლეობის წარმომადგენელთა დანიშნა იკრძალებოდა. შესაბამისად, რაც უაღრესად მნიშვნელოვან საქმიანობას საქართველოში უცხო ენთოსის წარმომადგენლები ეწეოდნენ.

როგორც კუპცისმა, ჩუსეთის იმპერატორის დაპალებით, საქართველოს 1000 წყარო შეისწავლა

დღეს, როდესაც ჩვენი ქვეყნის განვითარების უმთავრეს მიმართულებად ტურიზმი მიგვაჩნია, სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ რობერტ კუპცისის ნაშრომებს სათანადოდ ვერ იყენებენ ქართული სასმელი, თერმული და მინერალური წყლებისთვის საერთაშორისო ავტორიტეტის მოსაპოვებლად.

მემორიალური დაფა შიროზის ქ. №10-ში მდებარე იმ სახლის კედელზე, რომელიც ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა როგორც კუპცისი

პრობლემის ავტორიტეტის მოსაპოვებლად.

კარგია, რომ „ნაბელავის“ ინტერნეტგვერდზე გვხვდება მისი სახელი. სხვა კომპანიები: „ბორჯომი“, „წყალტუბო“, „ახტალა“, „საირმე“ და სხვები მის მემკვიდრეობას თავიანთი სიკეთისთვის ვერ იყენებენ. მაშინ, როცა რობერტ კუპცისის კვლევები შესაძლებელია საფუძვლად დაედოს ქვეყანაში სამედიცინო ტურიზმის პოპულარიზაციას ე.ი. საქართველოს მდგრად განვითარებას.

ამ თვალსაზრისით, რასაც თვით იმპერატორის მიერ თანამდებობაზე დანიშნული რობერტ კუპცისი საკუთარი სინდისითა და უდიდესი შრომისმოყვარეობით აკეთებდა, ახლა თვით ქართველთა საკეთებელია, უკვე საკუთარი ქვეყნის უკეთესი მოქალაქე ურობისა და საიმედო მომავლის მისაღწევად. ამიტომ არ ვიქნები ორიგინალური, თუ ვიკვებ ერისხელ შევასხებ საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოებასა და ქვეყნის განვითარებაზე პასუხისმგებელ პოლიტიკოსებს, რომ, რაც უფრო ადრე განვახდინებთ საქართველოს წყაროების შესწავლას, მით უფრო ადრე მივახლოვდებით ჩვენს მიზანს.

რობერტ კუპცისი საქართველოში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა 1908 წლიდან 1954 წლამდე. 1908 წელს იგი, რომანოვების სახლის საიმპერატორო ვერდიქტით, დაინიშნა კავკასიის სასამართლო მედიცინის სამეფო ლაბორატორიის ხელმძღვანელად, 1954 წელს კი, მისი ნებჭი საქართველოს მინამ მიზნად, კუპცისის სასაფლაოზე. თავისი ცხოვრების, აქტიური შრომითი და შემოქმედებითი საქმიანობის 46 წელი დაუკავშირა მან საქართველოს. ბატონ რობერტს 2011 წლის 27 თებერვალს დაბადებიდან 130 წელი უსრულდება.

მული სასმელი წყლების შესწავლის საქმეში. მისი დიდი წვლილი განუმარტავია და გამგრძობა ბელს ელოდება.

კუპცისი ძირძველი ლატვიური გვარია, რომელიც სათავეს იღებს ლიფლანდიდან (ყოფილი ლივონია, ლივონის ორდენი). რობერტ კუპცისი დაიბადა 1881 წლის 27 თებერვალს ლატვიის ქალაქ ვალმიერე, მრავალშვილიან ოჯახში. მამა, დავის კუპცისი ჩვეულებრივი გლეხი იყო. მას კარგად ესმოდა განათლების მნიშვნელობა და ამიტომ შვილებს, შექმნილი ფარგლებში, უმაღლესი განათლების მიღებაში დაეხმარა. რობერტმაც სკოლის დამთავრების შემდეგ, 1901 წელს, სწავლა განაგრძო იურიდიკის უნივერსიტეტში, რომელიც დაამთავრა 1902 წელს, „აფთიაქარის დამხმარის“ დიპლომით. ფათერაკების მაძიებელი რობერტი 1904 წელს რუსეთ-იაპონიის ომში აღმოჩნდა.

წარმოშობის გამო დაინუნეს. სატრფოს რომ არ დაშორებოდა, შევიდა ყაზანის უნივერსიტეტში, რომელიც 1908 წელს დაამთავრა პროვიზორის დიპლომით.

დიპლომირებულმა ფარმაცევტმა ჯვარი დაინერა სოფია გერკენზე და გამოემგზავრა თბილისში.

იგი მოღვაწეობს სასამართლო მედიცინის, ფარმაციის, მინერალური და სასმელი წყლების, ტრადიციული მედიცინისა და სამკურნალო ბალახეულის შესწავლის საქმეში. მან გამოაქვეყნა 70 ნაშრომი. მათ შორის, რამდენიმე მონოგრაფია, რომელთაც, როგორც სპეციალისტები აღნიშნავენ, დღესაც არ დაუკარგავს აქტუალობა და პრაქტიკული მნიშვნელობა. მის მიერ შემუშავებული სისხლის ანალიზის მეთოდი იყო უმაღლესი სასწავლებლების სახელმძღვანელო „კუპცისის მეთოდი“ სახელწოდებით.

მან წყალტუბოს თერმის კვლევა დაიწყო 1913 წელს, რუსეთის იმპერატორის უშუალო დავალებით. საკითხის შესწავლას იგი იწყებს პრობლემის ეკონომიკური დასაბუთებით. ჯერ განიხილავს, რა რაოდენობით ადამიანები გადიან იმპერიიდან საზღვარგარეთ სამკურნალოდ, რა რაოდენობით ფული გაედიან საზღვარგარეთ ამ მიზნით და შემდეგ გვიჩვენებს, თუ ჩვენი მინერალური წყლები ჩაერთვებოდა სამეურნეო არეალში, რა ეკონომიკურ ეფექტს მოუტანდა ეს ქვეყანას. ამის შემდეგ იგი გადადის

ლით. იგი რამდენიმეჯერ არის მოხსენიებული სამედიცინო ენციკლოპედიაში. მისი ნაშრომები უდიდესი ინტერესს იწვევს დაბაჰრითაბითი, ყოვლისმომცველი ანალიზისა და გამოგონება-ნადავებათა ორბანული სინთეზის გამო.

მან წყალტუბოს თერმის კვლევა დაიწყო 1913 წელს, რუსეთის იმპერატორის უშუალო დავალებით. საკითხის შესწავლას იგი იწყებს პრობლემის ეკონომიკური დასაბუთებით. ჯერ განიხილავს, რა რაოდენობით ადამიანები გადიან იმპერიიდან საზღვარგარეთ სამკურნალოდ, რა რაოდენობით ფული გაედიან საზღვარგარეთ ამ მიზნით და შემდეგ გვიჩვენებს, თუ ჩვენი მინერალური წყლები ჩაერთვებოდა სამეურნეო არეალში, რა ეკონომიკურ ეფექტს მოუტანდა ეს ქვეყანას. ამის შემდეგ იგი გადადის

ამ თვალსაზრისით, რასაც თვით იმპერატორის მიერ თანამდებობაზე დანიშნული რობერტ კუპცისი საკუთარი სინდისითა და უდიდესი შრომისმოყვარეობით აკეთებდა, ახლა თვით ქართველთა საკეთებელია, უკვე საკუთარი ქვეყნის უკეთესი მოქალაქე ურობისა და საიმედო მომავლის მისაღწევად. ამიტომ არ ვიქნები ორიგინალური, თუ ვიკვებ ერისხელ შევასხებ საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოებასა და ქვეყნის განვითარებაზე პასუხისმგებელ პოლიტიკოსებს, რომ, რაც უფრო ადრე განვახდინებთ საქართველოს წყაროების შესწავლას, მით უფრო ადრე მივახლოვდებით ჩვენს მიზანს.

რობერტ კუპცისმა რამდენიმეჯერ შეისწავლა ბორჯომის სამკურნალო წყლები; პირველმა გამოიკვლია და აღმოაჩინა წყალტუბოს თერმის უნიკალური რადონული თვისებები; აღწერა და დაადგინა ნაბელავის, ზვარეს, ფლატეს, კობის, შოვის მინერალური წყლები; მენჯის, აბასთუმნის, ატენის თერმული წყლები; ქობულეთის, მცხეთის, მალთაყლის, ხარაგაულის, აჭარის მთიანეთის სასმელი წყლები. პირველად განახორციელა ქართული მინერალური წყლების მეცნიერული კლასიფიკაცია. სულ შეისწავლა, აღწერა და სამეურნეო პრაქტიკულ სფეროში გამოყენების რეკომენდაცია მისცა 1000 სასმელ და მინერალურ სამკურნალო წყალს, მათ შორის 800 წყარო პირველად იქნა აღმოჩენილი და შესწავლილი. შეიძლება ითქვას, რომ ასეთი სისტემატიკა, მასშტაბური და სასარგებლო საქმიანობა, ძალიან მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა მინერალური წყლების შესწავლის მიზნით, არავის განსხვავებულია. იგი მთავარი ფიგურაა საქართველოში მინერალური და თერ-

მანჯურიაში იგი საველე აფთიაქს ხელმძღვანელობდა. აქ მან გაიცნო კეთილშობილი წარმოშობის მოწყალეების და, ეთნიკურად ჰოლანდიელი სოფია გერკენი. ომის შემდეგ ისინი ერთად დაბრუნდნენ ყაზანში, სოფიას სამშობლოში, სადაც რობერტმა თავად გერკენს დაუმეგობრდა პროვიზორმა სასტიკი უარი მიიღო. იგი სოციალური

დღეს, როდესაც ჩვენი ქვეყნის განვითარების უმთავრეს მიმართულებად ტურიზმი მიგვაჩნია, სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ როგორც კუპცისის ნაშრომებს სათანადოდ ვერ იყენებენ ქართული სასმელი, თერმული და მინერალური წყლების შესწავლის შესახებ არაა სათანადო ინფორმაცია. ამიტომ, როგორც ზოგიერთი მეცნიერი მიიჩნევს, ასეთ თანამედროვე ადგილობრივი მოსახლეობის წარმომადგენელთა დანიშნა იკრძალებოდა. შესაბამისად, რაც უაღრესად მნიშვნელოვან საქმიანობას საქართველოში უცხო ენთოსის წარმომადგენლები ეწეოდნენ.

«Ми-17» — უპირველეს ყოვლისა

სამხრეთ სუდანის სახელმწიფო ვერ არ შექმნილა, თუმცა შეიარაღებულ ძალებს უკვე აყალიბებს. პირველი, რის შექმნაც სამხრეთსუდანელებმა ისურვეს, რუსული ვერტმფრენებია. ორი „Ми-17В-5“ ყაზანის ქარხნიდან სამხრეთ სუდანის დედაქალაქ ჯუბაში უკვე გაემგზავრა. 75 მილიონი დოლარის კონტრაქტი სულ 99 „Ми-17В-5“-სა და 1 „Ми-172 VIP“-ის მონოდებას ითვალისწინებს.

კური თვითფრინავების ნახვლად

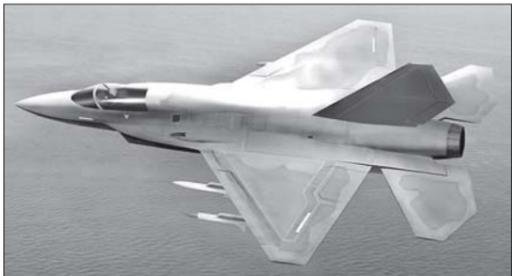
ერაყის ხელისუფლებამ უარი თქვა აშშ-ისგან „F-16“-ის ტიპის გამანადგურებლების ყიდვაზე. 900 მილიონი დოლარი, რომლის დახარჯვა თვითმფრინავების შექმნაზე იგეგმებოდა, მოსახლეობისთვის სურსათის შექმნაზე დაიხარჯება. დღეს ტალონებით სურსათს 6 მილიონი ერაყელი იღებს; მთავრობა მათთვის დახმარებას 3-დან 4 მილიარდ დოლარამდე გაზრდის.

„C-500“-ის ნაკომაა 2014 წელს დაიწყება

ახალი რუსული საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსის — „C-500“-ის სერიული წარმოება 2014 წელს დაიწყება. ამის შესახებ რუსეთის საჰაერო-კოსმოსური თავდაცვის ოპერატიულ-სტრატეგიული ძალების სარდალმა, გენერალ-ლეიტენანტმა ვალერი ივანოვმა განაცხადა. მისი თქმით, კომპლექსი, რომლის მახასიათებლები დღეს გასაიდუმლოებულია, უზრუნველყოფს არა მხოლოდ საჰაერო, არამედ კოსმოსური თავდაცვის ამოცანების გადაჭრას 40-50 კილომეტრის სიმაღლეზე.

თურქეთი საკუთარ გამანადგურებელს შექმნის

თურქეთის თავდაცვის მინისტრის — ვერდი გენულის თქმით, თურქეთი შექმნის გამანადგურებელს, რათა მომავალ 20 წელიწადში „F-4E Phantom“-ები და „F-16“-ების ადრეული მოდიფიკაციები ჩაანაცვლოს. მომავალ ორ წელიწადში კომპანია „TAI“ პროექტზე კონცეპტუალურ კვლევას ჩაატარებს. ადრე თურქეთი გეგმავდა, სამხრეთ კორეასთან და ინდონეზიასთან ერთად „KF-X“-ის შექმნაზე ემუშავა, თუმცა ეს ვერ მოხერხდა. გენულის თქმით, მომავალში თურქეთის საჰაერო ძალებში სამი გამანადგურებელი იქნება წარმოდგენილი: „F-35A Lightning II“, „F-16 Block 50 და ახალი თურქული წარმოების გამანადგურებელი.

ოპერაცია «ანაკონდა» — გამარჯვება თუ მარცხი?

დღეს ჩვენ განვიხილავთ ერთი სამხედრო ოპერაციის ისტორიას, რათა ვნახოთ, რომ წარუმატებლობა ბრძოლის ველზე მცირე, თითქმის შეუმჩნეველი, ფაქტორების იგნორირებიდან იწყება.

2002 წლის მარტში აშშ-ის არმიამ ავღანურ „ჩრდილოეთ ალიანსთან“ ერთად ჩაატარა ოპერაცია „ანაკონდა“, რომლის მიზანი იყო თალიბებისგან შაჰი-კოტის ხეობის განმტკიცება. ეს ხეობა (სიგრძე 8 კმ., სიგანე 4 კმ.) პაქტიკას პროვინციაში გარშემორტყმულია 2-3 ათასი მეტრის სიმაღლის მთებით, იქ ოთხი სოფელია. მათში ქალაქების: ჰოსტიკა და გარდუის მხრიდან ორი გზა შედის. რელიეფის თავისებურებების გამო, ორივე შესასვლელის დაცვა მცირე ძალებითაა შესაძლებელი. ხეობაში უამრავი გამოქვაბულია. ეს ადგილი თალიბებისთვის მო-

სახერხებელი იყო დასვენებისთვის და ძალთა გადაჯგუფებისთვის.

დაზვერვის წინასწარი შეფასებით, ხეობაში 200-მდე თალიბი იმყოფებოდა. შემდეგ, ხეობაში გაგზავნილი სპეცნაზის რამდენიმე ჯგუფის მიერ შეგროვებული ინფორმაციის საფუძველზე, გაკეთდა დასკვნა, რომ ხეობაში 300-მდე თალიბი (სინამდვილეში, როგორც მინიმუმი, ოთხჯერ მეტი აღმოჩნდა) და 1000-მდე მშვიდობიანი მოსახლეა. ის ფაქტი, რომ ავღანელი, ერთი შეხედვით, მშვიდობიანი გლეხი, შეიძლება უმაღლესად იმეორებოდა.

მეზაკოვლად, სათვალავში არ ჩააგდეს. ოპერაცია „ანაკონდა“ არასწორ საზღვარში ინფორმაციაზე დაყრდნობით დაიგეგმა.

ოპერაციაში მონაწილეობა 1200 ამერიკელ და 1000 ავღანელ მებრძოლს უნდა მიეღო, ასევე, — რამდენიმე ასეულ მებრძოლს კოალიციის სხვა წევრი ქვეყნების სპეცდანიშნულების რაზმებიდან. იგეგმებოდა ხეობის რვა საკვანძო ნერტილი დესანტის გადმოსანება (101-ე საჰაერო-სადესანტო დივიზიისა და მე-10 სამთო დივიზიის ქვედანაყოფები), ხოლო მას შემდეგ, რაც ხეობიდან გასასვლელი ჩაიკეტებოდა, ამერიკული და ავღანური ძალების ძირითადი ნაწილი მის წმენდას შეუდგებოდა.

1-2 მარტს საპერსონალიზაციისა და სანიაპერების ჯგუფებმა ხეობის შესასვლელში აშშ-ის ოპერაციის დასრულება დაიწყეს.

დაკავება დაიწყო, მათი შეამჩნიეს თალიბების რამდენიმე პოზიცია, რომლებიც დესანტის გადმოსვლას გაართულებდა, თუმცა სარდლობამ ამ ინფორმაციაზე სათანადო რეაგირება არ მოახდინა. 2-ში შუალაშის ქალაქ გარდაღების კოლონა დაიძრა. ღამით გადაადგილების მთავარი აზრი სანიტარული იყო, თუმცა ცუდი გზისა და სიღვავების გამო მეთაურებმა ფარების ჩართვის გადაწყვეტილება მიიღეს და, ცხადია, სანიტარული იქვე დასრულდა.

შემდეგ ამ კოლონას შეცდომით გაუხსნა ცეცხლი საცეცხლე მხარდაჭერის ამერიკულმა თვითმფრინავმა „AC-130“ (1 დაღუპული, 13 დაჭრილი).

რობოტები — სამხედროების სამსახურში

ის ფაქტი, რომ XXI საუკუნე სამხედრო სფეროში ინტელექტუალური რობოტოტექნიკური სისტემების დანერგვას მოიტანს, ექსპერტების ეჭვს არ იწვევს. დღეს ხმელეთზე რობოტების უმრავლესობა განაღმისთვის გამოიყენება, უახლოეს მომავალში კი მათ სხვა ფუნქციებიც დაეკისრება. მოკლედ მიმოვიხილოთ ძირითადი ტენდენციები და შევეცადოთ, დავადგინოთ, რა შედეგს მოიტანს ახალი სისტემების შექმნა სახმელეთო ძალების ევოლუციისთვის.

რობოტი „Crusher“-ი („გამანადგურებელი“) კარნეგი მელონის უნივერსიტეტში „DARPA“-ს მხარდაჭერით იქმნება. მისი მასა 6,2 ტონაა, მაქსიმალური სიჩქარე — 42 კმ/სთ. ინფორმაცია იმის შესახებ, თუ რა ხდება რობოტის

გარშემო, 6 ლაზერული სკანერი და ვიდეოკამერები იღებს. ოპერატორი შეიძლება იმყოფებოდეს რობოტისგან რამდენიმე კილომეტრში; კაბინაში, სადაც დამონტაჟებულია ეკრანი, საჭე, პედლები და ა.შ. ამასთანავე, „Crusher“-ს შე-

უძლია, დამოუკიდებლად ჩააღმოს ერთი ნერტილიდან მეორეში, მეხსიერებაში ჩატვირთული რუკების მეშვეობით, და, თუ გზად დაბრკოლება შეხვდება, გვერდს აუვლის. ამ რობოტის მთავარი დანიშნულებაა დაზვერვა. ის შეიძლება ალიჭურვოს ტელესკოპური ანტენით, რომელზეც ვიდეოკამერა ან ლაზერული რადარი დამონტაჟდება, აგრეთვე, მცირეკალიბრიანი ქვემეხით ან ტყვიამფრქვევით.

ამავე ოჯახს მიეკუთვნება რობოტი „APD“ (Autonomous Platform Demonstrator), რომლის მაქსიმალური სიჩქარეა 80 კმ/სთ, თუმცა, „Crusher“-ისგან განსხვავებით, მისი მართვის სისტემა ნაკლებად სრულყოფილია. მზემარაში რობოტების მიღება-შეიარაღება, ალბათ, უახლოეს 10-15 წელიწადში მოხდება.

„SMSS“ (Squad Mission Support System) სხვა ტიპის რობოტი. მისი მთავარი ფუნქცია ქვედანაყოფის მხარდაჭერაა. მას კომპანია „Lockheed Martin“-ი ქმნის. მისი მასა 1,8 ტონაა, სიჩქარე — 40 კმ/სთ, სვლის მარაგი — 80-დან 160 კილომეტრამდე (რელიეფიდან გამომდინარე). მას

450 კილოგრამამდე ტვირთის გადატანა შეუძლია. აქვს მართვის 4 რეჟიმი: ა) მძლავრი; ბ) დისტანციურად — ოპერატორის; გ) დამოუკიდებელი გადაადგილების; დ) დამოუკიდებლად გადაადგილების, ოპერატორის ჩარევის შესაძლებლობით.

სკანერებისგან მიღებული ინფორმაციით, რობოტი „წყვეტს“ — გადალახოს დაბრკოლება დამოუკიდებლად თუ დახმარება სთხოვოს ოპერატორს. ამ რობოტის შესაძლებლობებიდან, ალბათ, უნდა გამოიყოს ის, რომ მას ერთგვარად ორი დაჭრილი ჯარისკაცის ტრანსპორტირება შეუძლია. საჭიროების შემთხვევაში, მანქანა შეიძლება ალიჭურვოს ლაზერული რადარით ტელესკოპურ ანტენაზე (სადაზვერვო ვარიანტი) ან 12,7 მმ. ტყვიამფრქვევით, ყუმბარმტყორცნით „M-19“, ან ტანკსანინაალმდეგო „Javelin“-ების გამშვები დანადგარით (საბრძოლო ვარიანტი).

შემუშავების სტადიაშია სისტემა, რომელიც რობოტს შესაძლებლობას მისცემს, ოპერატორის ჩარევის გარეშე ქვედანაყოფის ჯარისკაცებს დამოუკიდებლად მისდოს და

საქართველო

გზურთ, გაზიფიკაციის თქმვის მოსაზრებები? დაგვირეკეთ: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

როდესაც კოლონაში ხეობის შესასვლელში სანაოსნო პოზიციებამდე ჩააღწიეს, მანქანები და ჯარისკაცები შეზღუდულ სივრცეში იდგნენ და ხეობის მასივებზე საპაერო დამუშავებას ელოდნენ, რათა შემდეგ წინ დაძრულყვეყნენ. თუმცა დაბომბვა ჩაიშალა (სულ 6 ბომბი ჩამოვარდა, შემდეგ ერთ-ერთმა თვითმფრინავმა ბომბის ჩამოგდება ტექნიკური გაუმართაობის გამო ვერ შეძლო, ამ ინციდენტის კვალობაზე შეცდომით მიიღეს საპაერო იერიშის შეწყვეტის გადაწყვეტილება).

3 მარტს სარდლობამ იმპროვიზაციები დაიწყო და განწყობა, ორი „CH-47 Chinook“-ით ხეობის ყველაზე მაღალ მწვერვალზე დესანტი გადმოიყვანა. „AC-130“-დან ჩატარებულმა აეროფოტოდაზვერვამ აჩვენა, რომ იქ არავინ იმყოფებოდა (სინამდვილეში იქ კარგად შენიღბული ბუნკერი იყო). ღამის 2:45 საათზე ვერტმფრენები მწვერვალს მიუახლოვდნენ. ერთს, „PIII“-ს, ორი ყუმბარა მოხვდა. ამ დროს ვერტმფრენიდან ერთ-ერთი სამხედრო, ნილ რობერტსი, გადმოვარდა, ეკიპაჟმა დაზიანებული ვერტმფრენის გადარჩენა შეძლო და იმ ადგილიდან 6,5 კილომეტრში ავარიული დაშვება განახორციელა.

მეორე ვერტმფრენს ცეცხლი ტყვიამფრეველებიდან გა-

ლინეს, მიუხედავად იმისა, რომ ხუთივე ვერტმფრენი სერიოზულად დაზიანდა, მათ მოახერხეს კრიტიკულ მდგომარეობაში ჩავარდნილი მედე-სანტების მხარდაჭერა ბრძოლის პირველ, ყველაზე მძიმე საათებში, შემდეგ საქმეში ავიაციაც ჩაერთო. დესანტის მეორე ტალღა ნალმსატყორცებით მხოლოდ მეორე დღეს გადმოსხდა, ხოლო დაგვემისი პოზიციების დაკავება მხოლოდ რამდენიმე დღეში მოხერხდა, როდესაც ამას აზრი ნაკლებად ჰქონდა.

უხსნეს. ერთი მფრინავი დაიღუპა, ხოლო ორი მედესანტე დაიჭრა. შემდეგ კი შაპინ-კმ-ტის ხეობაში ბანაშორი „მომადიშო მინიატურაში“.

3:45 საათზე მწვერვალს მიუახლოვდა 2 „MH-47E“ სპეცრაზმელებით, რომლებიც ნილ რობერტსის პოვნასა და გადარჩენას ღამობდნენ. ერთს, „PIII“-ს, ყუმბარა მოხვდა. ვერტმფრენი მცირე სიმაღლიდან ჩამოვარდა. სამი სამხედრო დაიღუპა, დანარჩენები ალყაში მოექცნენ. მეორე ვერტმფრენს ბაზაზე დაბრუნება უბრძანეს. **სპეცრაზმელების ევაკუაცია არ ხდებოდა იმის შიშით, რომ თალიბები მორიგდებოდნენ.**

მეორე ტალღის გადმოსხმა ცუდი ამინდისა და ძლიერი ცეცხლის გამო გადაიდო. მინაზე დარჩენილი ჯარისკაცები 5 „AH-64A Apache“-ს საცეცხლე მხარდაჭერის იმედით დაიჭრნენ. 159-ე საავიაციო ბრიგადის მფრინავებმა მალალი ოსტატობა გამოავ-

გზაში არ ჩამორჩეს. დაუდასტურებელი ინფორმაციით, ამჟამად ამ რუხობის ბაზრად ავღანეთში საბრძოლო სივრცეში მინასლოვალ პირობაში მიმდინარეობს. ამავე ოჯახს მიეკუთვნება რობოტი „MULE“, „SMSS“-ის შედარებით ნაკლებად ტექნოლოგიური ნინამორბედი.

რობოტი „Gladiator“-ის სხვებისგან განსხვავებით დაჯავშნულია. მისი მთავარი ფუნქცია საშიშ რაიონებში დაზვერვაა. მას ოპერატორი მართავს, თუმცა არის ერთი საინტერესო ნიუანსი: რობოტი „იბასოვრებს“ გზას ერთი ნერტილიდან მეორემდე და დაბრუნებისას მარშრუტის კორექტირებას ახდენს, რათა დაბრკოლებებს (მაგალითად, ორბომბებს) გვერდი აუაროს.

დევიანის „Gladiator“-ის სამი ვარიანტი შეიქმნა. პირველი მათგანი შედარებით მცირე იყო და 7,62 მმ. ტყვიამფრეველი აღჭურვილია. მეორე ვარიანტი (ზომა 1,78X1,12X1,35 მ. წონა 730-

1000 კგ. კომპლექტაციიდან გამომდინარე), ტყვიამფრეველის გარდა, აღჭურვა დამიზნების სისტემით, აგრეთვე, 40 მმ. ყუმბარამფრეველით და სატვირთო კონტეინერებით, ასევე, აკუსტიკური და ლაზერული დაკვირვების სისტემებით. მესამე ვარიანტი „Gladiator“-ის წონა, რომელზეც აშშ-ის საზღვაო ძალების კვლევითი ცენტრი და „DARPA“ მუშაობენ, 3 ტონამდე გაიზარდა. ამ მოდიფიკაციაში ხმაურის გარეშე გადაადგილებისთვის რობოტმა შესაძლებლობა მიიღო, გამორთული დიზელით, მხოლოდ აკუმულატორების გამოყენებით იმოძრაოს; ამასთან, მართვის პულტი მეტად კომპაქტური გახდა — ოპერატორი აღჭურვა კომპიუტერული „ჯოისტიკის“ გაბარტივების მქონე მონაცხობითა და სპეციალური ჩაფხუტით, რომელთა მეშვეობით რობოტისგან ვიზუალურ ინფორმაციას იღებს. ამ რუხობის შიდააღწევაში მიღებასა და ფართოდან-ერგვას, ასევე, 10-15 წლის

პირსაპეტივში უნდა ვილოდოთ.

რა თქმა უნდა, დღეს ყველა ეს რობოტი მორსაა სრულყოფილობითა და სპეციალური ჩაფხუტით, რომელთა მეშვეობით რობოტისგან ვიზუალურ ინფორმაციას იღებს. ამ რუხობის შიდააღწევაში მიღებასა და ფართოდან-ერგვას, ასევე, 10-15 წლის

შესაძლოა, სულ რაღაც ორი ათეული წელიწადი გავაგრძობს იმ რეალობისგან, როდესაც ბრძოლის ველზე რობოტების ავტონომიურად მოქმედი ქვედანაყოფები გამოჩნდება, რაც დღეს არსებულ შეხედულებებში რევოლუციურ ცვლილებებს შეიტანს.

მეგრეზები

დიმიტრი მადველიძე, რფ-ის პრეზიდენტი:

ძალეები, რომლებიც სოჭში ოლიმპიური თამაშების ჩატარებას ეწინააღმდეგებიან, გარკვეული მეთოდებით უნდა გამოვავლინოთ და პასუხისმგებლობა მივცეთ, თუ საუბარია ჩვენი ქვეყნის მოქალაქეებზე. ყველას გვსმით, რომ აქ გარკვეული პრობლემები არის საქართველოდან. ამიტომაც საგარეო საქმეთა სამინისტროს, სამართალდამცავი ორგანოებისა და ძალადის სტრუქტურების მხრიდან უნდა გაკეთდეს ყველაფერი, რაც განსაკუთრებულ ყურადღებას ითხოვს.

top.rbc.ru

ნიკოლა სარკოზი, საფრანგეთის პრეზიდენტი:

ჩვენ ძალზე ძვირად დავვიჯდა 1980-იან წლებში იმიგრაციის პრობლემებისთვის თვალის მოხუჭვა. ეს პოლიტიკა ტაბუირებული იყო. ახლა უსუსტად იგივე ხდება მალაქ საზოგადოებაში ისლამის ადგილის შესახებ დებატებთან დაკავშირებით. მე ფრანგული ისლამის მომხრე ვარ და არა საფრანგეთში ისლამისა. საუბარიც არ შეიძლება იყოს იმაზე, რომ საფრანგეთის საზოგადოება ისლამს დაექვემდებაროს. ჩვენ ელიტური საზოგადოება გვყავს. ჩვენ სწორად მოვიქცით, როდესაც ფარანჯის ტარება განვიხილეთ. ახლა ქუჩის ლოცვების საკითხი უნდა განვიხილოთ. ელიტურ სახელმწიფოში ლოცვისაკენ მონოდებები არ უნდა ისმოდეს.

„ფიგარო“

ბარაკ ობამა, აშშ-ის პრეზიდენტი:

ირონია ისაა, რომ ირანის ახლანდელი რეჟიმი ისეთ შთაბეჭდილებას ქმნის, თითქოს ეგვიპტეში მოხდა ირანის ახარებს, ფაქტობრივად, კი აბსოლუტურად სანაღამდეგო აკეთებს — სცემს და ესვრის ხალხს, რომელიც ცდილობს, მშვიდობიანი გზით გამოხატოს თავისი მოთხოვნები.

voanews.com

სტივენ ჩუ, აშშ-ის ენერგეტიკის მინისტრი:

მეცნიერებისთვის დაფინანსების შემცირება, რაც კონგრესის რესპუბლიკური უმრავლესობის მიერ შემოთავაზებული 2011 წლის ბიუჯეტის ეკონომიკის გეგმის ნაწილია, შესაძლოა, ტვინების გაფონდისა და ამერიკული მეცნიერების წლობით ჩამორჩენის საბაბი გახდეს. ჩვენ საუკეთესო მეცნიერებისა და ინჟინერებისთვის გლობალური კონკურენციის პირობებში ვართ. ჩინეთი უკიდურესად აგრესიულად ცდილობს, უკან გაიტყუოს ჩინეთიდან ნამოსული ის სტუდენტები, რომლებმაც უკვე დაიცვეს დიპლომა აშშ-ში.

rian.ru

დიმიტრი როგოზინი, რუსეთის მუდმივი წარმომადგენელი ნატოში:

ზოგიერთი შეფასება, რომელსაც ბრიუსელიდან ვაშინგტონში გაგზავნილ ამერიკულ დეპუტებზე დაყრდნობით „ვიკილიქსი“ ავრცელებს და რუსეთის სამხედრო-პოლიტიკურ და სამხედრო-ტექნიკურ პოტენციალს ეხება, ხანდახან გვაბნევენს, ხანდახან კი სათუთ გრძობებსაც კი აღგვიძრავს. რად ღირს მხოლოდ ის განცხადება, თითქოს 2008 წლის აგვისტოს ომმა აჩვენა, რომ რუსებს ცუდ ამინდში ბრძოლა არ შეუძლიათ. ავღანეთში ამინდი, როგორც წესი, კარგია, მაგრამ ამ ქვეყანაში ნატოს კოალიციის მოქმედებათა მიხედვით გამოდის, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის კონტინგენტთა უმეტესობა ვერც კარგ ამინდში იბრძვის.

rg.ru

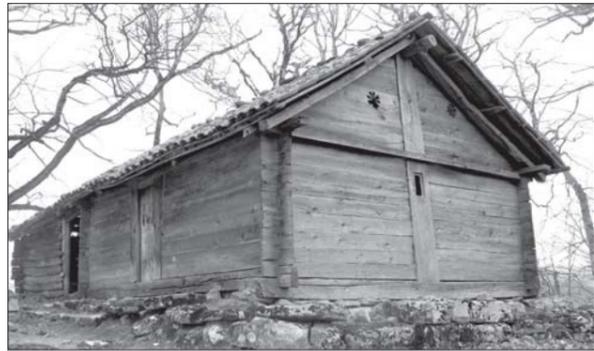
საიფ კადაფი, ლიბიის მმართველის, მუამარ კადაფის შვილი:

ოპოზიციისა და ისლამისტების მოქმედება იმისკენ არის მიმართული, რომ ქვეყანა ეგვიპტისა და ტუნისის მდგომარეობამდე მიიყვანოს. ხელისუფლება უკანასკნელ ტყვიამდე დაიცავს თავს. თუ მოვლენები ქუჩებში არ დასრულდება, ლიბიას ათასობით დაღუპულის დატირება მოუწევს.

utro.ru

მარტის ტყის სპეკალეზი

ცხამიდან ეხვევამდე 2-3 კილომეტრი გზაა, რომელიც მცირე წყალგამყოფ სერზე გადადის. ავდრიან ამინდში ეს გზა მეტად რთული გასავლელია, მაგრამ გაჭირვება უმალ დაგაინყვებთ, როცა 12-კომლიან მთის სოფელში მოხვდებით. იგი 1951 წლის შემდეგ დაპატარავდა, როცა აქაურებით მარნეულის რაიონის ახალი ქართული სოფლები წერეთელი და ორჯონიკიძე გაშენდა.

ხსენის ხის ეკლესია

თავდაპირველად ეხვევებში ტყიან ბორცვზე მდგარი წმინდა გიორგის ხის ეკლესია უნდა მოვიხსნათ. იგი ორი ნაწილისაგან შედგება, რომელთაგან დასავლეთისა საქალაქო უნდა ყოფილიყო და ალბათ, სადღესასწაულო ინვენტარის შესანახად გამოიყენებოდა. აღმოსავლეთ ნაწილი ძირითად დარბაზს წარმოადგენს, სადაც ასევე ხის კანკალითაა გამოყოფილი სწორკუთხა საკურთხეველი.

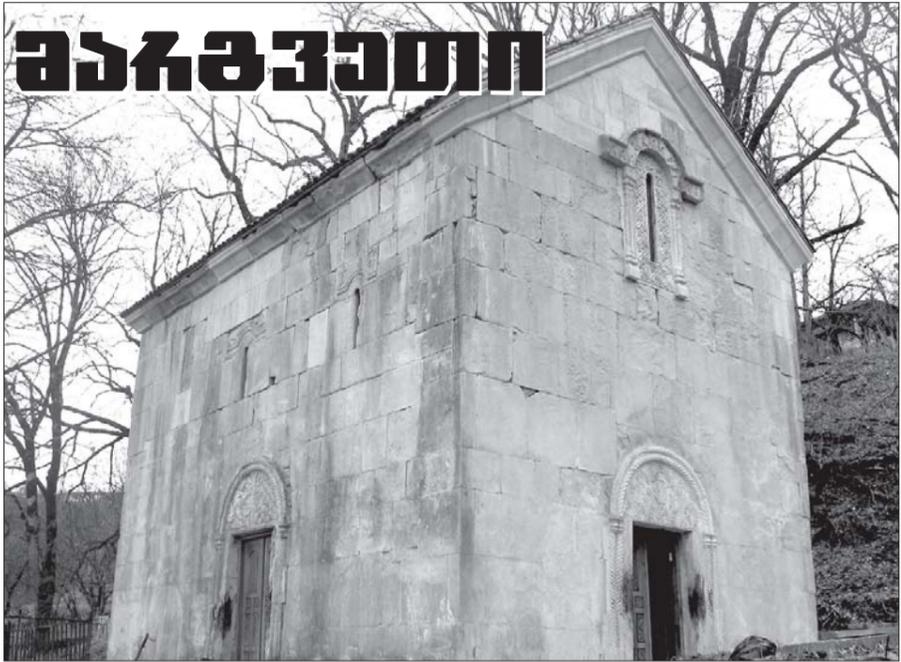
ამ ეკლესიიდან აღმოსავლეთით, ზედ გზის პირას, ტყეში ჩარჩენილ ძველ სასაფლაოზე დგას „დედახვისას“, რომელიც ზომებით დიდად არ ჩამორჩება საგანის „წმინდა გიორგის“ ძირითად დარბაზს. საყდრის აღმოსავლეთ ფასადზე, სარკმლის გრეხილი ლეგებთან თაღის მარცხენა ქუსლზე, არის მოკლე, დაქარაგმებული წარწერა, რომელიც ბოლომდე ვერაფერს გაცხადებს, პირველი სამი სიტყვა კი ასეთია: „ქრისტე, შეინყალო ლიპარტ“. მეორე სტრიქონის ბოლოში ქარაგმით შემორჩენილია ორი გრაფიკა „ლ“ და „გ“.

თანამედროვე მეცნიერები ფიქრობენ, რომ ეს ორი ასო ერთი პიროვნების სახელს — „ლაოდეთს“ გამოხატავს, მაგრამ ადრე გიორგის წერეთელი მათში ორი სახელს „ლეონს“ და „გიორგის“ ტყედა. მისი აზრით ტაძარი IX საუკუნის ძველი იყო, ხოლო ლიონი და გიორგი — აფხაზეთის მეფე ლეონ II და მისი ძე გიორგი I. ვახტანგ ბერიძე, ტაძრის სამკაულების ხასიათიდან გამომდინარე, ამ აზრს კატეგორიულად ეწინააღმდეგებოდა და ეჭვი არ ეპარებოდა, რომ ტაძარი XI საუკუნის პირველ ათწლეულების ძველი იყო.

წარწერაში ძალიან საინტერესოა მიხედვით სახელი ლიპარტი, თუმცა, შესაძლებელია, მას ტიტულიც მოყვებოდა, რომელიც წარწერის დაზიანებულმა ნაწილმა შეინარა. IX-XI საუკუნეებში 5 ლიპარიტ ბაღვაშია ცნობილი, რომელთა ძირითადი მამული მარგვეთი იყო. ჩნდება ეჭვი, რომ ეს ლიპარიტი X ს-ის II ნახევრის მოღვაწე ლიპარიტ II ბაღვაშია, რომელსაც კლდეკარი ჯერ არ ეკავა მყარად.

საინტერესოა ტაძარი ინტერიერშიც, სადაც უწინარესად თვალში გეცემათ სამსაფხურიანი მძლავრი პილასტრები. საკურთხეველი ამჟამად ხის

შარბუთი

ხსენის „დედალეთისა“

აბაშა და კაქლოვ აბაშიძეების ფრესკა ტაძარში

თავისა და წარწერიანი ქვის ნატეხის პოვნა შეიძლება ტაძრის დარბაზში. საყურადღებოა ტაძრის სარკმელთა გაფორმება — ჩახლართული სამკაულები ლომისა და გველის ბარელიეფური გამოსახულებით (სამხრეთის ერთ-ერთი სარკმლის თავსართი).

ახლა ძალიან ძნელი წარმოგადგენია, ზუსტად როგორ გამოიყურებოდა ადრე „დედახვისას“ და მასზე შემოხვეული ეკვდრები, მაგრამ ფაქტია, რომ ტაძარს ამიტომ შეუძენია მეორე სახელი ეხვევი, რომელიც შემდეგ სოფელზეც გავრცელებულა.

...ზაფხულობით ორხიდიანი მანქანით ცხამიდან სპეთში გადასვლა თავისუფლად შეიძლება, ავდარში კი წარმოუდგენელია. ამიტომ, სავანის გავლით, საჩხერეში ვბრუნდებით და იქიდან ყვირილის სათავეებისაკენ მივმართავთ.

ნაზამთრალ ტყეში მალა და მალა მიიწვევდა ბილიკი: ახალი სპეთიდან და მისი ახალი ტაძრიდან, ნასოფლარ სპეთისა და მისი ძველი საყდრისაკენ მიმავალი გზა, სირთულის მიუხედავად, მშვენიერი აღმოჩნდა.

ძველ დროში ჭკუათმყოფელი კაცი მდინარის სანაპიროზე როგორ დასახლდებოდა! სოფლები ზევით — ტყიან და წყარომრავალ ზეგნებზე შენდებოდა. იქ ჰქონდათ ბალები და საძოვრები, ტაძრები და კომპები. მომხდურთან ბრძოლებს კომპები შეენირა, ხალხიც ქვევით ჩასახლდა, მთაში კი ეკლესიები დარჩა; ეკლესიები და მერე რა ეკლესიები!..

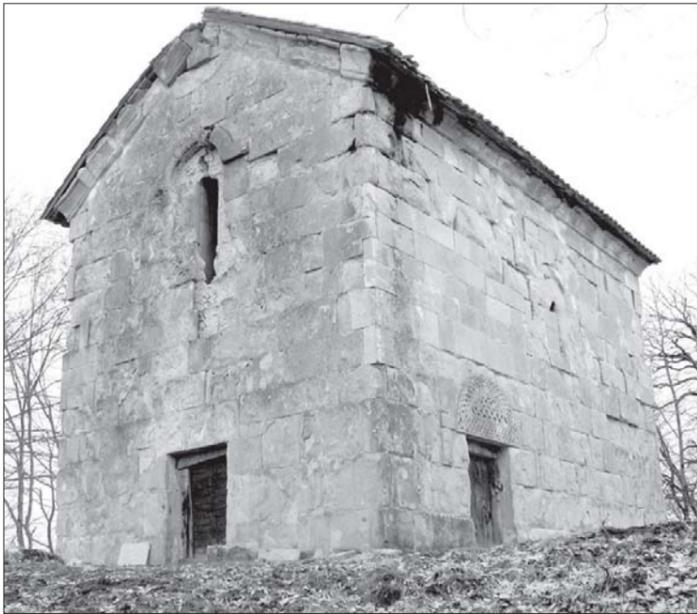
რატომ ჰქვია ამ ადგილს სპეთი? იქნებ, სპა-ლაშქრიდან გაამოძინარე? იქნებ სპეთი

„სპეკალიდან“, ანუ ძვირფასი ქვიდან არის ნაწარმოები? ტაძრის კანკელი და პერანგი ხომ მართლაც სპეკალივით ქათქათა და მოეღვარა!..

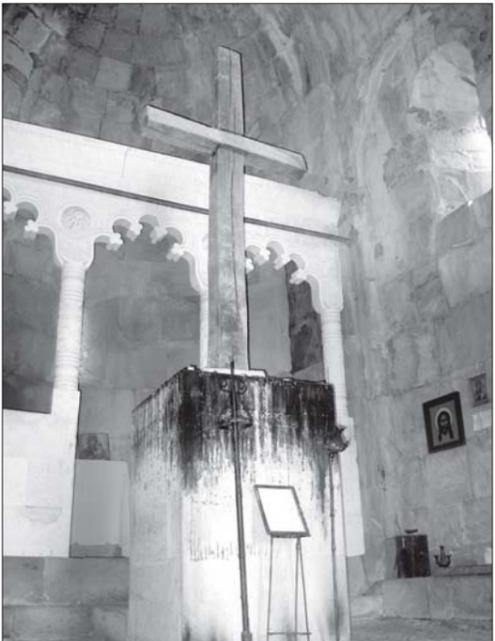
მოთვრო, წმიდად გათლილი ქვიშაქვის კვადრები ზუსტი თარაზული ხაზებითაა დანაწილები. ტაძარი სიგანეში 7, სიღრმეში 10,5, სიმაღლეში 8,5 მეტრია. იგი ამაყად გადაცქერის ყვირილის ხეობის დიდ ტიშში. იგი ამაყად გადაცქერის ყვირილის ხეობის დიდ ტიშში. იგი ამაყად გადაცქერის ყვირილის ხეობის დიდ ტიშში.

აღმოსავლეთ სარკმლის სიხლოვეს შემორჩენილა ოთხი წარწერიანი ქვა, რომელთაგან მხოლოდ ერთი იკითხება: „წმიდაო სამებაო, სოფელი საკვირიკე დაიციე ყოველთაგან სავენებელთა ამის სოფლისათა“. ამ წინადადებიდან ორი რამ ირკვევა: ტაძარი ადრე წმინდა სამების სახელობისა ყოფილა, ხოლო სპეთს უძველეს დროში საკვირიკე რქმევია.

აღმოსავლეთ ფასადზე, კუთხეებში გამოდის ორი ძაბრი სტრიქონი სარკმელიც — ე.წ. სა-მერცხლეები, რომლებითაც საკურთხევის აფსიდში შეჭრილი მინიატურული სამკვეთლო და საღვთაყვანილო ნათდება.

საბეთის „ზადა მაცხოვარი“

ტაძრის ახლანდელი ულამაზესი კანკელი ძველის თარგზე უნდა იყოს შექმნილი. კანკელის წინ, მაღალ კვარცხლბეკზე, აღმართული საწინამძღვრო ხის ჯვარი ადრეშუასაუკუნეების ტრადიციას გვახსენებს.

1894 წელს გაზეთ „კვალში“ გიორგი წერეთელი წერდა, რომ ამ ჯვრის გარშემო მონადირეებისაგან შეწირული უამრავი ირმის ქვა ეწყობო. ასეთი რამ გასაკვირი არ არის, რადგან მსგავსი სურათი საორბისის „წმინდა გიორგისი“ გენახავს და სვანეთის სხვადასხვა ეკლესიაშიც, მაგრამ სტატიის ავტორი სხვა რამით გვანცვიფრებს — ამ რქებში ორი ცალი ჩრდილოეთის ირმის — ლოსისა ყოფილა. „სწანს ოდესმე კავკასიაშიც ყოფილა ეს ცხოველი“ (?..) — დასძენს ავტორი და ტაძარს ასე ახასიათებს: „ეს ძვირფასი ძველი წარსულისა ნამდვილად ამტკიცებს საქართველოში უმაღლესად განვითარებულს სტილს ნაციონალურის ხუროთმოძღვრებისას. აქ არ ჩანს ბიზანტიის ზეგავლენა. ეს უფრო ძველია და აქვს სათავე უძველეს კლასიკურ ხელოვნებაში“. ვფიქრობ, რომ ეხვევის „დედახვისას“ და სპეთის „ზადა მაცხოვარი“ X ს-ის II ნახევრის ძეგლებია, სპეთი შეიძლება 10-20 წლით ძველიც კი იყოს.

ვახუშტი ბატონიშვილი წერს: „სვანეთს ზევით არს ჭალა, არამედ ჭალიდამ წონამდე არღარა არს შენობა, განა პირველ ყოვლისა მებანი, სადაცა ჩანს ეკლესიანი და ნადაბურნი“. დღეს ჭალის ზევით კიდევ არის რამდენიმე სოფელი, მაგალითად: პერევი, სინაგური და ქარმანი, მაგრამ, როგორც ყვირილის, ისე მისი შენაკადები — ხახითისწყლისა და ლეზგის პატარა ხეობებში ეს ეკლესიები მთლად დაქვევულ-გადაბუგულა, ან არადა მოხალისეთა მიერ დამახინჯებით აღდგენილა. ამიტომ, ბევრი და უნაყოფო ხეტილის შემდეგ თვით სოფელ ჭალას მივაკითხეთ.

სოფელ ჭალაში XV-XVI საუკუნეთა მიჯნის ორი ეკლესიაა. ერთი, — ლეთისმობლი-საა. იგი მთის წვერზეა და აბაშა აბაშიძის ერთ-ერთ საგვარეულო საძვალედ უქცევია. როგორც წარწერებით ირკვევა, აბაშიძეს 1510 წელს აქ დაუქრძალავს მეუღლე — კეკლოც ჩიჯვაძე. მეორე ეკლესია — წმინდა გიორგის დარბაზული საყდრის წვერზეა და აბაშა პირას, ტანაყრილი ბზის კორომის შუაგულში დგას. ეს ეკლესია შედარებით ადრეა აგებული, რადგან შიგ არსებულ ერთ-ერთ ფრესკაზე აბაშისა და კეკლოცის წარწერებში გარდაცვალების კვალი არ შეინიშნება. როგორც დგინდება, სწორედ ფრესკაზე გამოხატული აბაში უნდა იყოს ის ისტორიული პიროვნება, რომელმაც აბაშიძეთა ძლიერებას ჩაუყარა საფუძველი მარგვეთში. იგი 1488 წლის სასიხლო სიგელშია მოხსენიებული და ჭალის ეკლესიების ამგებიც ის უნდა იყოს. „წმინდა გიორგის“ ჩრდილოეთ კედელზე, აბაშისა და კეკლოცის წყვილთან ერთად, მოხატულნი არიან აბაშის ძმა ლომინი და მისი მეუღლე გულნარა, ასევე კიდევ ერთი ძმა ნიკო...

ჩვენი მოგზაურობა აქ შეწყვიტეთ დროებით, რადგან XV საუკუნიდან ისევ IX-XI საუკუნეების ძეგლებს და სხვიტორის მიდამოებს უნდა დავუბრუნდეთ.

გელა კოჩიაშვილი
ავტორის ფოტოები

მოკავშირეები და მტრები რიონისპირა მხარეში

გაგრძელება. დასაწყისი ნი. №4-5

კონსტანტინოპოლში შედგენილი გეგმის მიხედვით, აზიაში ჯარებს ორი მიმართულებით უნდა ემოქმედათ: მთავარი ძალების დანიშნულება იყო გუმრებისკენ წასვლა, რათა აემბოხებინათ მუსლიმანი მოსახლეობა რუსეთის წინააღმდეგ; მეორე — დამხმარე რაზმს უნდა დაეკავებინა გურია, სამეგრელო და იმერეთი, რათა დაპატრონებოდა ზღვისპირა პუნქტებს და თავისკენ გადმოებრებინა ქრისტიანი ხალხი მათი პოლიტიკური დამოუკიდებლობის აღდგენის დაპირებით.

რიონისპირა მხარე ამგვარად მიიღო ომისათვის მნიშვნელოვანი სტრატეგიული და პოლიტიკური მნიშვნელობა.

იმერეთის მმართველი იმ დროს იყო გენერალ-მაიორი კარლ გესე. როცა თურქეთის ომი დაიწყო, გესეც მზად იყო წაესო ქვეითთა ბატალიონი (სამეგრელო-სამეგრეთისა და 44-ე ეგერთა პოლკი მთელი შემადგენლობით), დოქნელი კაზაკთა ერთი პოლკი და თოთხმეტი ქვეყნები. ამ ძალების საშუალებით მას უნდა დაეცვა შავი ზღვის სანაპირო ანაპიდან ფოთამდე და სამეგრელო, ასევე ყურადღება უნდა მიექცია საქართველოსათვის, სადაც უკვე შემოიჭრა მღელვარების ნიშნები. საბედნიეროდ, სამეგრელო და იმერეთი, თურქეთის მცდელობის მიუხედავად, მშვიდად იყო და ამ ქვეყნების მცხოვრებნი რუსეთისადმი კეთილგანწყობას ამჟღავნებდნენ. დადიანმა თავისი ინიციატივით გამოიყვანა ოთხი ასათის ცხენოსანი და ქვეითი მილიციები; ასევე, იმერეთის თავადებმაც შეაგროვეს ჯარი. მხოლოდ გურია იდგა განზე და ამ საერთო სამზადისში მონაწილეობას არ იღებდა, რითაც მის მიმართ უნდობლობას აღვივებდა. გადაწყდა, მის წინააღმდეგ რამიმე ზომები მიეღოთ. პირველ რიგში გურიაში გაიგზავნა პროკლამაციები. მთავარსარდალი წერდა ქალბატონს, რომ მისთვის საიდუმლოდ არ წარმოადგენდა გურიის მმართველის ორგანიზაციის საქმიანობის არიდების შემთხვევაში, მხოლოდ ის იქნებოდა ერთადერთი დამნაშავე თავისი საგვარეულოს დაღუპვაში. გურია მიწყნარდა, მაგრამ მისი კავშირი ქობულეთთან არ განყვეტილა. ქალბატონმა

იგი უფრო მეტად საიდუმლოებით მოცული გახადა და ყველა გურულს მხარიდან გასვლა აუკრძალა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, სიკვდილით დასჯით დაემუქრა.

ქობულეთში იმ დროს ორი დევენილი მეფისწული ცხოვრობდა — ალექსანდრე ირაკლის ძე და მისი ძმა ვახტანგი, რომელთაც ქართველ თავადთა დიდი ნაწილი მხარს უჭერდა, როგორც პოლიტიკური არენიდან ჩამოსული საქართველოს სამეფო დინასტიის წარმომადგენლებს. მათ ავტორიტეტულ მოღვაწეობას შეიძლება ბევრი პრობლემა წარმოეშვა. მაგრამ, სანამ ისინი ქობულეთთან ანარქიულ ელემენტებს მოლაპარაკებას, ქუთაისში მდგარმა რუსულმა ჯარებმა ბრძანება მიიღეს, ფოთისკენ დაბრუნებულიყვნენ და აეღოთ ეს მნიშვნელოვანი ზღვისპირა ციხესიმაგრე.

ივრისის დასაწყისში გენერალ-მაიორი გესი ქუთაისიდან ორიათასიანი რაზმით გამოვიდა. მასში შედიოდნენ მეგრეთა ექვსი ასეული და 44-ე ეგერთა პოლკის ხუთი ასეული თერთმეტი ქვეყნები. რამდენიმე დღის შემდეგ მათ შეუერთდა სამეგრელოს მთავრის — დადიანის ხუთასი მილიციელი.

მეგრელებს, როგორც კი გაშალეს ბანაკი, თავს დაესხნენ თურქები. ერთი კუნძული დაიკავეს, რომელზეც გესმა ფოთზე იერიშის მისატანად დიდი ბატარეა განათავსა. იქ ორი ოცდაოთხფუნტიანი ქვეყნები დადგეს, რომლებიც რედუტკალედან ზღვით შემოიტანეს, მაგრამ ისინი ისეთი უფარგისი გამოდგა, რომ რამდენიმე გასროლის შემდეგ ორივე თავისეთი აფეთქდა, რამაც თერთმეტი არტილერისტის სიცოცხლე შეინარა. ახლა მხო-

ლოდ ერთი ქვეყნის გამოყენება შეეძლო.

თორმეტი დღის განმავლობაში სამი ბატარეა — ერთი კუნძულზე და ორი რიონის ნაპირზე — გაუჩინებლად უტყვდა ციხესიმაგრეს და, როგორც იმანა, მოწინააღმდეგის სანაპირო ბატარეა განადგურეს, რამდენიმე თურქული ნაპი, რომელიც ცდილობდა ციხესიმაგრესთან მიახლოებას, ჩაიძირა;

ალმონჩნდა, რომ ფოთის დამცველებს თურქები გამიზნულად ანელებდნენ დროს ქობულეთიდან დამხმარე ძალების მოლოდინში. მაშინ გესმა განახლა ცეცხლი, ციხესიმაგრეს საპასუხო წინააღმდეგობის განვსა უკვე აღარ შეეძლო. **ქობულეთში დასრულდა 15 ივნისს ფოთის რუსებმა ჩაიძირა.**

ჭაობიან ადგილას წელიწადის ამ დროს ყოფნამ ჯარისკაცთა დიდი სიკვდილიანობა გამოიწვია. ასე რომ, რუსეთის არმიამ ექვსასი კაცი დაკარგა, რომელთა შორის მონაწილეობის მიერ მოკლულნი მხოლოდ ოცდაერთი იყო. მაგრამ ციხე-ციხელება მთელ ჯარს ჰქონდა შეყრილი და ქუთაისში დაბრუნების შემდეგ, სექტემბრის განმავლობაში, 2600 კაციდან 1200 გარდაიცვალა.

ფოთის დაცვამ აჩვენა თურქებს, თუ რა ახალი იყო მათი ბათილბეობა; რუსებს კი, პირველად, შეაჩვენა, თუ რა უნდა იყოს მათი უფრო მეტი დახმარება. მათი უფრო მეტი დახმარება, რომელიც მათ უნდა ეთხოვინათ, მათ უნდა ეთხოვინათ, რომელიც მათ უნდა ეთხოვინათ, რომელიც მათ უნდა ეთხოვინათ.

არ იყვნენ მხოლოდ გურიაში.

1804 წელს რუსეთის იმპერიაში შესვლით გურიაში სრული სიმშვიდე მოიპოვა. პატარ-პატარა ღრუბლები, რომლებიც ერმოლოვის დროს ხანდახან რომ გაჩნდებოდა, არაფერს ნიშნავდა. ბედნიერ ცხოვრებას აქ წერტილი 1826 წელს მამია გურიელის გარდაცვალების შემდეგ დაესვა, როცა სპარსული კამპანია იყო გაჩაღებული. მამია გურიელის მემკვიდრე დავითი მცირეწლოვანი იყო. ამიტომ გურიის განაგებდა მამიას ქვრივი, ქალბატონი სოფიო დროებით საბჭოსთან ერთად, რომლის შემადგენლობაშიც იქაური თავადები შედიოდნენ.

ძალაუფლების მოყვარულმა ქალბატონმა, უკმაყოფილომ საბჭოს გადანყვეტილებით, დაიწყო თურქეთთან დაახლოების გზების ძიება. იმ დროს ქობულეთში გურიიდან გაქცეული რამდენიმე თავადი ცხოვრობდა (ჯერ კიდევ ერმოლოვის დროიდან); ისინი პირველი ავრცელებდნენ ხალხში აზრს იმის თაობაზე, რომ რუსები სანდონი არ იყვნენ და რომ ისინი გურულების მემკვიდრეს მხარეიდან დედასთან ერთად გააძევედნენ და ამგვარად მოსაზრდნენ სამთავროს ავტონომიას, როგორც ეს იმერეთის სამეფოში უკვე გააკეთეს. ამ ხმებს ხალხის გამომხაურება მოჰყვა და გურულთა აზრი ირად გაიყო — ერთი რუსეთს ემხრობოდნენ, მეორენი (უფრო მცირე ნაწილი) გავლენიანი თავადის — მარტოხი, შეიქმნა, მშვიდარა შეპარპოლათ მათი ერთგულებით, ხედავდნენ რა თავიანთი დროშის ქვეშ იმარაგებდნენ. ცხადი იყო, რომ ბურიაში აჯანყება მსაღმდროს და სათავადო ციხეებს ამაგზავდნენ. სიტუაცია იმდენად გამწვავდა,

რომ მთავარსარდალმა გურიის მმართველ ქალბატონთან პირადად მომგზავნა თავადი პავლე გურიის თავადის — პავლე გურიის წერილისა და წულუკიძის თანხლებით.

მათ არა თუ არ გამოაჩინეს მცირეწლოვანი მემკვიდრე, არამედ ქალბატონმაც მალე მიატოვა სტუმრები. შემდგომში ქაიხოსრო წერეთელი იგონებდა, რომ მათ გურიაში ვიზიტისას რამდენიმე საშინელი ღამე გაათიეს, რადგან მათ სიცოცხლეს სერიოზული საფრთხე ემუქრებოდა.

ქალბატონი სოფიო თვითონ დადიოდა ცნობილი გურულების სახლებში, რათა გაეზარდა თავისი თანამოაზრეების რაოდენობა. მისი საყვარელი თავადი მატყუტაძე ტრაპეზუნდში, ბათუმსა და ქობულეთში თურქებთან მოახლოების გზების ძიება. დაახლოებით 1828 წლის ივნისში, როცა ომი დაიწყო, ცნობილი გახდა, რომ ქალბატონმა სოფიომ სულთნისგან შეწყალების ფირმანი მიიღო, რომლითაც თავისი მფარველობის ქვეშ შეჰყავდა გურია. გურიის მცირეწლოვან მფლობელს ძვირფასი ხმალი უსახსოვრა, დედამისა და გავლენიან თავადებს — სხვადასხვა საჩუქრები. იმავე დროს 10-ათასიანი თურქული კოორპისი საქართველოს საზღვრებს მოადგა, პირველი შემთხვევისთანავე რომ გადმოეღებოდა მისი საზღვრები.

როცა გურიის თავადთა კავშირი დაიშალა, საუკეთესო თავადები — ნაკაშიძე, ერისთავი, გურიელი თავისი გლეხებითურთ რუსულ რაზმს შეუერთდნენ, რომელიც მამია ჩოხატაურში იდგა. ქალბატონის ლაღატი ეჭვს აღარ იწვევდა, ამიტომ პასკევიჩმა ხელმწიფეს სთხოვა, ჩამოეშო-

რებინა სოფიო სამთავროს საქმეებისთვის და შეექმნა ახალი საბჭო რუსი შტაბსოფიცრის ხელმძღვანელობით. ხელმწიფემ ამაზე თანხმობა განაცხადა.

ამასობაში ქალბატონის გონებაშიც მოხდა მკვეთრი ცვლილება — ფოთის მოულოდნელმა დაშობამ, მერე ყარსის, ახალციხისა და ახალქალაქის დამარცხებამ თურქებისადმი მისი რწმენა შეარყია. მან პასკევიჩს მისწერა, რომ ნანობდა თავის შეცდომებს და მზად იყო, თავისი ძალებით დაემარცხებინა ქობულეთი და ბათუმიც კი. მაგრამ პასკევიჩს არ შეეძლო ამის დაჯერება. ბუნებრივი იყო იმის ფიქრი, რომ ქალბატონი დროის მოგებას ფიქრობდა ზამთრამდე, როცა გურიის მთიანი ნაწილის ალყას რუსები ვერ შეძლებდნენ.

პასკევიჩმა ქალბატონს დანაპირების შესასრულებლად ორკვირიანი ვადა მისცა. წინააღმდეგ შემთხვევაში გენერალ-მაიორი გესი გურიაში შევიდოდა და ქალბატონს მმართველობას ჩამოართმევდა. პასკევიჩის ეჭვი გამართლდა. ქალბატონი არამარტო არ ფიქრობდა ჯარის შეკრებას, არამედ თავადაც დატოვა ოზურგეთი და სოფელი მოყვანეთში გადავიდა თურქეთის საზღვართან ახლოს, სადაც მისი ქონებაც გადაქონდა.

29 სექტემბერს დამთავრდა დრო ამოიწურა, 30-ში კი ორი რუსული ბატალიონი გურიის მთავრობითი ბატალიონი შეიქმნა.

შემინებულმა ქალბატონმა, არ ელოდა რა შექარის ასე სწრაფ ასრულებას, არ იცოდა, როგორ მოქცეულიყო; მას უკვე უნდოდა, ოზურგეთში გამგზავრებულიყო და რუსეთის ხელმწიფის გულმორწყალებით მიეღო, მაგრამ მასთან მყოფმა თავადებმა მოახერხეს მისი გადარწმუნება. ამან გადწყვიტა მისი ბედი. 2 ოქტომბერს იგი თავისი ვაჟით, ორი ქალიშვილითა და რამდენიმე ერთგული თავადის თანხლებით საზღვარგარეთ გაიქცა.

ამასობაში რუსეთის არმიამ ოზურგეთი, ნაგომარი, ასკანა და ლიხაური დაიკავა. გაქცეული გურიელის ქვრივს ჩამოერთვა გურიის სამთავრო. იგი დროებით სამართავად გადაეცა პოლკოვნიკ კულიაბკის.

გასილი კოტო
ხუთგონი ნაწარმიდან „კამპანის ომი“

ისტორიული მემკვიდრეობა №1 (114)
საქართველოს მემკვიდრეობის მინისტრის განცხადებით, 2011 წლის 3 მარტიდან
საქართველოს მემკვიდრეობის მინისტრის განცხადებით, 2011 წლის 3 მარტიდან
საქართველოს მემკვიდრეობის მინისტრის განცხადებით, 2011 წლის 3 მარტიდან

გაეოვიდა
საეხნიარ-კოკულაკული
ქარანის
«ისტორიული მემკვიდრეობა»
მეთოთხეაბა ნოეკი
ფურნალი დღევანდელი აქტიულორ საკითხებსაც ეხმიანება და ქვეყნის ახლო თუ შორეულ წარსულსაც ვრცლად მიმოიხილავს. პრობლემები, რომლებზეც „ისტორიული მემკვიდრეობის“ ფურცლებზე მსჯელობენ, უთუოდ მიიქცევს მკითხველთა ყურადღებას, რადგან „ისტორიული მემკვიდრეობა“ საქართველოს წარსულსა და აწმყოს ობიექტურად ასახავს. ფურნალის რედაქტორია თამარ ქორიძე.

არასამთავრობო ორგანიზაცია — „ისტორიული მემკვიდრეობა“ — გამოსცა ისტორიული დოკუმენტების კრებულთა სერიას, რომელიც XVII-XIX საუკუნეების საქართველოს ისტორიის უმნიშვნელოვანეს მოვლენებს ასახავს. კრებულები გამომცემლობაში გამოცემულთა ფართო წარსულის, რამათუ პოლიტიკური კონსტრუქციის გასაგებად, მხოლოდ ისტორიულ ფაქტებსა და დოკუმენტურ მასალას წარსულ სინამდვილას. თუკი გავითვალისწინებთ ისტორიული ფაქტებით მნიშვნელოვან მზარდ და საშიშ ტენდენციას, გამოსცა ფრად დროული და აქტუალური. მსურველებს კრებულების შეკრება შეუძლიათ ნიგის მალაჩიანის დაგზავნით ინფორმაციისთვის დაგზავნით: 34-32-95.

ფარადი რევოლუციის ანატომია

იმისათვის, რომ გავიგოთ, რა ხდება თანამედროვე მსოფლიოში, შეთქმულებათა თეორიების კითხვა სულაც არაა საჭირო, აშშ-ის ოფიციალურ სამხედრო დოქტრინაში — „სრული სექტორით დომინირება“ — ჩაღრმავებას სავსებით საკმარისია. მთელ მსოფლიოსა და მის რეაქციულ კონტროლს მიღწევა ყველა კონტინენტზე, ოკეანეებსა და კოსმოსურ სივრცეშიც კი ახსოვს უფრო სამხედრო უპირატესობითა და გავლენით. გამორიცხული არაა ბირთვული იარაღის გამოყენებაც, მაგრამ მთავარი დამხმარე მექანიზმები საერთაშორისო კორპორაციების შეუზღუდავი მუშაობა, ფინანსური მაქინაციები, ქვეყნების სუვერენიტეტის ლიკვიდაცია, მათი გლობალური სტრუქტურების დამორჩილება, არასამთავრობო ორგანიზაციების გლობალური ქსელების შექმნა და „ფერადი რევოლუციები“.

ვიდრე 1991 წელს რიგა ბარკადებზე ზეიმის ეიფორიაში იყო გახვეული, გაეროს ტრიბუნლიდან აშშ-ის პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშ-მ უფროსმა ამერიკის უმთავრესი მიზანი გამოაცხადა და მას „ახალი მსოფლიო წესრიგი“ დაარქვა.

დღეს შეიძლება მოვხდინოთ კონსტატირება, რომ ცივი ომი არ დასრულდებულა, არამედ მისი საფუძვლიანი ესკალაცია მოხდა. აშშ-ის სამხედრო ბიუჯეტი წელიწადში 300 მილიარდ დოლარს აღწევს, ევროპაში, აზიასა და აფრიკაში მისი ახალ-ახალი სამხედრო ბაზები ჩნდება. ევროპაში კვლავაც დგას ბირთვული რაკეტები, მსოფლიოში ბრძოლა მთავარი, ოკუპაციები და გენოციდები, მკვლელობები და დევნის რაიონები.

ლატვიის ქალაქებში ნატოს ტანკებისა და ჯავშანტექნიკის დემონსტრირება მიმდინარეობს, ცაში კვლავაც პატრულირებენ სამხედრო თვითმფრინავები. ლატვიელი დიპლომატები მეზობელი ქვეყნების საქმეებში ერევანს, ლატვიელი სამხედროები კვლავ იბრძვიან ავღანეთში, მონაწილეობენ ერაყისა და სხვა ქვეყნებში ოკუპაციაში.

რუსეთისა და ჩინეთის ირგვლივ, ისევე, როგორც შუა აღმოსავლეთში, ახალ-ახალი „ფერადი რევოლუციები“ ჩაღრმავდა. ახლა მსოფლიოში სულ უფრო მეტ ადამიანს ესმის, რას გულისხმობდა უფროსი გენერალი, რომელიც „ახალ მსოფლიო წესრიგში“ საუბრობდა. აშშ არც პირველი იმპერიაა და არც უკანასკნელი, რომელიც მსოფლიოში ბატონობისკენ მიისწრაფის.

სინამდვილეში ლატვიაში რევოლუცია მენარმეების წინააღმდეგ იყო მიმართული. პოლიტიკური გაერთიანება „ერთობა“, რომლის შემადგენლობაში საოცარი დამოხვევის წყალობით სოროსის ფონდის მიერ დაფინანსებული პერსონებიც აღმოჩნდნენ, ოლიგარქების გამოაშკარავებითა და მათთან ბრძოლით იყო დაკავებული. არჩევნებზე სწორედ „ერთობამ“ გაიმარჯვა, გაერთიანება „უკეთესი ლატვიისთვის“ კი, რომელიც მრავალი ლატვიელი მენარმე გაერთიანდა, ოპოზიციაში დარჩა. დაიწყო მასობრივი ანგარიშსწორება მენარმეებთან, რასაც ადრეც და ამ დრომდეც „შვედური ბანკები“ ახორციელებენ. ეს იმას ნიშნავს, რომ ლატვიელი

ეკვიპის მოქალაქე ნაფილად მინიუნას აშშ-ის დომინირების პირობაზე გლობალური კარვის სისტემის წინააღმდეგ გლობალური რევოლუციის დასაწყისზე

მენარმეების საკუთრებასა და ბიზნეს-სფეროებს ახლა უცხოელები აკონტროლებენ.

რომ გაცილებით აქტიური ადამიანებისა და მენარმეების მხარდაჭერა მოეპოვებინათ, მათ სანარმოებისა და საკუთრების ნაწილის პრივატიზების საშუალება მისცეს. მეორე ეტაპი ლატვიის დედნულსტრალიზაცია და ეროვნული სახალხო მეურნეობისთვის არასასურველი პირობების შექმნა გახდა. ეს მეურნეობები აიძულეს, უზარმაზარ საერთაშორისო კარტელთან კონკურენციაში ჩაბმულიყვნენ და უცხოური ბანკებიდან კრედიტები აეღოთ. მესამე ეტაპზე ლატვიის სანარმოები საველე მონობაში აღმოჩნდნენ.

ახლა უკვე კარგად ჩანს, რომ უცხოურმა კაპიტალმა, ფაქტობრივად, აიკუმულა ლატვიის ხელისუფლება, ყველა ნაბიჯი შეათანაბროს იმ უცხოურ სტრუქტურებთან, რომლებიც ლატვიის მოქალაქეებს არ აურჩევიათ და რომლებიც ლატვიის სტრუქტურის წინაშე არანაირი პასუხისმგებლობა არ აქვთ.

წელს ეგრეთ წოდებული პროექტი „გაფართოებული შუა აღმოსავლეთი“, რომელიც მუსლიმანურ ქვეყნებში რეჟიმების შეცვლას ითვალისწინებდა.

შუა აღმოსავლეთის ქვეყნები დიდი რაოდენობით კვების პროდუქტის იმპორტზე არიან დამოკიდებული. საერთაშორისო ბაზარზე სურსათის ფასების ზრდის გამო ამ რეგიონს შიმშილობა ელის. შიმშილობის მიმართ უაქტიური საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მიერ თავისუფალი რეჟიმი, რომელიც ყველაზე აუცილებელი პროდუქტების სუბსიდირებას კრძალავს. სწორედ ამის გამო გამოვიდა ხალხი ქუჩაში არა მხოლოდ ტუნისისა და ეგვიპტეში, არამედ რეგიონის სხვა ქვეყნებშიც. შეიძლება დიდი ალბათობით ვივარაუდოთ, რომ არეულობები დასავლეთ ევროპაზეც გავრცელდება, იქ შუა აღმოსავლეთიდან მილიონობით იმიგრანტი ცხოვრობს. ამ თვალსაზრისით, ეკვიპტის მოქალაქეები ნაფიუნად მინიუნას აშშ-ის დომინირების პირობაზე გლობალური კარვის სისტემის წინააღმდეგ გლობალური რევოლუციის დასაწყისზე.

მაგრამ ყველაფერი ასე მარტივად არაა. ქაიროს მოედანზე ყველაზე ენერგიული პროტესტანტიც კი მხოლოდ მუხარაქის გადაგომას მოითხოვდა და, აბსტრაქტული ლოზუნგების გარდა, არც ერთი კონკრეტული მოთხოვნა და მიზანი არავის წამოაყენებია. ნაცნობი სცენარია — ამგვარი იდეური ვაკუუმი უდიდეს შესაძლებლობებს ტოვებს რევოლუციის მომდევნო ფაზაზე მანიპულაციებისთვის და ლატვიელებმა ეს საკუთარ ტყავზე უკვე იწყეს. არავის მოსყიდვა არაა საჭირო, საერთაშორისო სავალუტო ფონდს დაქვემდებარებულ სანაღმენი ფორმაში ისედაც ყველაფერი უცხოელებს ეკუთვნის.

„Neatkarigas Rita Avize“

ობამას ადმინისტრაციის მიერ 14 თებერვალს წარმოდგენილი ახალი ბიუჯეტის თანახმად, შეერთებული შტატები კავკასიისა და შუა აზიის ქვეყნების უმეტესობისთვის დახმარების პროგრამების დაფინანსების შემცირებას აპირებს. აზერბაიჯანის დახმარება მნიშვნელოვნად შემცირდება, საქართველოს, ტაჯიკეთის, თურქმენეთისა და უზბეკეთის დახმარებები კი წინა წელთან შედარებით — მცირედ. მნიშვნელოვნად გაიზარდა მხოლოდ ყაზახეთის დახმარება. საერთო ჯამში ასიგნირება კავკასიისა და შუა აზიის რვა ქვეყნისთვის დაახლოებით 4%-ით შემცირდება და 241 მილიონი დოლარიდან 232 მილიონამდე დაიკლებს. სახელმწიფო დეპარტამენტის ბიუჯეტი კი საერთო ჯამში 1%-ით იზრდება.

ადმინისტრაციის მიერ შემოთავაზებული ბიუჯეტი ჯერ უნდა დაამტკიცოს კონგრესმა, რომელსაც მასში ცვლილებების შეტანის უფლება აქვს. მაგრამ, სახელისუფლო პროექტის მიხედვით, თეთრი სახლის პრიორიტეტები ნათელი ხდება. საუბარია 2012 ფისკალური წელისადმი, რომელიც 2011 წლის ოქტომბერში იწყება.

8%-ით, ანუ ადმინისტრაციის მიერ მოთხოვნილი პარანაღალი 36,7 მილიონიდან 34 მილიონამდე შემცირდება. ამ დახმარების ნახევარზე მეტი საერთაშორისო სტრუქტურისაა განკუთვნილი. ძირითადად, რეგიონის ყველა ქვეყნისთვის, გარდა უზბეკეთისა, სამხედრო დახმარება ან უმნიშვნელოდ შემცირდება, ან იმავე დონეზე დარჩება. უზბეკეთის დახმარება კი საგ-

ვაშინგტონი შუა აზიასა და კავკასიას დახმარებას უმჯობესებს

რძობლად გაიზარდა. უცხოეთის ქვეყნების სამხედრო დაფინანსების პროგრამის ფარგლებში ის 100 ათას დოლარს მიიღებს. ეს მის მიერ ამ პროგრამის მიხედვით მიღებული პირველი ფული იქნება 2005 წლის შემდეგ. მაშინ ანდოიანში ხოცვა-ჟლეტის გამო ქვეყანას დახმარება შეუ-

წყდა. საბარტოვლოს ერგება, ასევე, სამოქალაქო დახმარების დიდი ნაწილი — 66,7 მილიონი დოლარი. განსაკუთრებით იყოს 68,6 მილიონი. განმარტებით დოკუმენტში აღნიშნულია, რომ საბარტოვლოსთვის მხარდაჭერა

ეკონომიკურ და პოლიტიკურ რეფორმებს უკავშირდება. სახელმწიფო დეპარტამენტის აზრით, საქართველოსთვის განეწესება დახმარება უნდა „გაამყაროს ხელისუფლების დანაწილება, სამოქალაქო საზოგადოებას ახალი ცხოვრების სული ჩაუდგას, გააძლიეროს პოლიტიკური პლურალიზმი, ხელი შეუწყოს დამოუკიდებელი მასმედიის განვითარებას და ინფორმაციასთან თავისუფალ წვდომას, ეკონომიკის აღდგენას, ენერგეტიკული უსაფრთხოების ზრდას და სოციალური სექტორის შემდგომ რეფორმირებას“.

პარლამენტ დემოკრატიაზე გადასვლის მცდელობისთვის პრიორიტეტული სტატუსი დაიმსახურა. ამასთანავე, 2012 წელს დახმარების სავალუტო მოცულობა წინა წელს, ჯერ კიდევ ყურმანბეკ ბაკიევის პრეზიდენტობისას, მოთხოვნილზე დაწვდნაა. ტაჯიკეთის დახმარება მართლაც ამ ქვეყანაში სტაბილურობის გამყარებისკენ, განსაკუთრებით აშშ-ისთვის ავღანეთში მოქმედების მხრივ მისი სტრატეგიული მნიშვნელობის გამო, — აღნიშნავს სახელმწიფო დეპარტამენტი. დახმარების პროგრამები ტაჯიკეთს უნდა დაემართოს საზღვრების უსაფრთხოების გაძლიერებაში, ნარკოტიკებისა და ექსტრემიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ჯანდაცვისა და განათლების სისტემათა გაუმჯობესებაში.

EurasiaNet

მსოფლიო, გაზიარებული თქვენი მოსაზრებები? დაგვიკავშირეთ: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

საქართველო

„მეორე მსოფლიო ომის სპეცნაზი“ — ასე ჰქვია დოკუმენტურ ფილმს, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროინდელი საბჭოთა სპეცსამსახურების შესახებ ნაკლებად ცნობილ ფაქტებზე დაყრდნობით რეჟისორმა ალექსეი ბისტრიცკიმ 2010 წელს გადაიღო. წამყვანი მარინა ჩუბკინა ისტორიკოსებთან და სხვა სპეციალისტებთან ერთად დივერსიული ოპერაციების სტრატეგიასა და ტაქტიკაზე მოუთხრობს მკითხველს. სწორედ ამ სტრატეგიამ და ტაქტიკამ იქონია მნიშვნელოვანი გავლენა რუსეთის სპეციალური დანიშნულების რაზმების ჩამოყალიბებასა და განვითარებაზე.

«ბაჰოსდილოები»

1943 წლის მაისის ერთ ღამეს მინსკის ოლქის პარტიზანული აეროდრომიდან საბჭოთა სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავი აფრინდა. ამ თვითმფრინავით მოსკოვში გაფრინდნენ ახლადდაქორწინებულები — გერმანელი ოფიცერი კურტ ვლუსგუსი და მისი ახალგაზრდა რუსი ცოლი ვერა სტასოვა. მოსკოვში მოუთმენლად ელოდნენ ვერმანების მალალი რანგის ოფიცერს. ბელინის მიერ კურსკის შემოგარენში 1943 წლის ივლისისათვის დაგეგმილი სამხედრო ოპერაცია „ციტადელის“ შესახებ მან უმნიშვნელოვანესი დეტალები იცოდა.

დასასრული. დასაწყისი იხ. №5

ვარი ინფორმაციის ფლობის შემთხვევაში მტრის დივერსანტების ქმედებების ნეიტრალიზება რთული ამოცანა აღარ იქნებოდა.

— მოვიდა ბიჭი. ყველა ვინც მოდიოდა რაზმში, თავდაპირველად გასაუბრებლად გადაიღო; ვარკვევით — ვინ არის, რა არის, საიდანაა... ჩვენი ბიჭებიდან, ვინც იქ ცხოვრობდა, ერთ-ერთმა შენიშნა, რომ ახალმოსული ხელში პატარა შეკერვა მალავდა. პატარა აბები იყო, ყოველგვარი წარწერის გარეშე. შეფიქრებინდი, იმიტომ, რომ რაღაც კრისტალური ბრწყინვალეობა დაჰკრავდა. ავიღე ერთი აბი და ახალმო-სულს ვუთხარი, დალიეთ, გეთაყვა. ჯერ ცარცივით გათეთრდა, შემდეგ უკან გადადგა ნაბიჯი. ვუთხარი, რისი გემინიათ, ეს ხომ გრიპის სანაწარმადმდეგო აბია, სამიში არაფერია-მეთქი. ამის თქმა იყო და გიჟივით გავარდა შენობიდან გარეთ, მაგრამ გარეთ ჩვენი მეთვალყურეები იდგნენ და დააკავეს. მოგვიანებით აბი ძალს ვაჭამეთ და მაშინვე მოკლა. როგორც მივხვდით, ამ კაცს დავალებული ჰქონდა, რაზმის ხელმძღვანელობა მოეწამლა.

გერმანელი მზვერავების მოსამზადებელი ერთ-ერთი სასწავლო ცენტრი ბორისოვის სადაზვერვო სკოლა იყო. 1942 წლის დასაწყისში მოსკოვში ამ სკოლის ზუსტი ადგილ-მდებარეობა კი არ იცოდნენ. საბჭოთა კონტრ-დაზვერვის მიერ დაკავებული გერმანელი სპეცაგენტებისგან მხოლოდ ის იყო ცნობილი, რომ სკოლა ქალაქ ბორისოვის შემოგარენში მდებარეობდა. მისი აღმოჩენა მინსკის ოლქში მოქმედი ყველა პარტიზანული რაზმის ხელმძღვანელს დაევა. ცენტრის ბრძანება პირველმა პეტრე ლაპატინმა შეასრულა. სადაზვერვო სკოლის პოვნა მზვერავთა რაზმ „გამოცდილების“ მზვერავმა ნიკოლაი კაპაშევამ მოახერხა. „სატურნის სანიტორ-ლო“, როგორც მისამ რეზიდენს მიემართა-ში მოიხსანიებდნენ ბორისოვის სპეცრაზმის სკოლას, გამოსაშარავდა.

ომის დაწყების შემდეგ გერმანელი აგენტების მხოლოდ 30% გამოცხადდა აღიარებითი ჩვენებით, ნებაყოფლობით, ომის დასასრულისათვის მათი რაოდენობა 70%-ს აღწევდა. დანარჩენები დასაჭერები იყვნენ. მტრის აგენტურასთან ეფექტური ბრძოლისთვის ლუბიანკასთვის აუცილებელი გახდა, გერმანელების სადაზვერვო სკოლებში საკუთარი აგენტები ჩაენერგათ. ამ შემთხვევაში კონტრდაზვერვა კურსანტების გაზიარებულ ნდობის საშუალებას მოიპოვებდა და ფრონტის ხაზზე მათი გადასვლის დროსა და ადგილსაც გაიგებდა. ამგ-

1942 წლის ზაფხულში ამ სკოლაში შეაღწია მზვერავმა ანდრეი ჩერნოვმა. ის ბორისოვის შემოგარენში პარაშუტი დაეშვა და სულ რაღაც ერთი თვის შემდეგ სადაზვერვო სკოლის კანცელარიაში მუშაობდა. ამის შემდეგ კოლეგა გადაიბირა. ისინი არა მხოლოდ ავროგებდნენ და სპეცრაზმ „გამოცდილებს“ გადასცემდნენ გერმანიის სადაზვერვის შესახებ ინფორმაციებს, არამედ დოკუმენტებს აყალიბებდნენ, გამიზნულად წერდნენ მათში მცდარ მონაცემებს. ნიუთელი არმიის წინგაკე გრაფაში „საბრძოლო წოდება“ „ნიუთელარმიის“ ნაცვლად წერდნენ „რიგის“. ამ მოღვაწეობას ისინი 1943 წლის გაზაფხულამდე განაგრძობდნენ, მანამდე, ვიდრე ორივე სადაზვერვო სკოლის ხელმძღვანელების მხრიდან ეჭვქვეშ არ მოექცა.

ჩერნოვის მენეჯერ საბჭოთა ავიაციის შეტყვისას დაიღუპა, თავად ანდრეიმ ლაპატინის ბანაკამდე მიაღწია. რამდენიმე დღის შემდეგ იგი თვითმფრინავით გაგზავნეს მოსკოვში.

როდესაც ანდრეი ჩერნოვი ლუბიანკაზე გამოჩნდა, თავდაპირველად არ უჯერებდნენ. მზვერავს თან ჰქონდა გაყალბებული დოკუმენტების ნიმუშები და დეტალური მონაცემები ბორისოვის სადაზვერვო სკოლის სამასი კურსდამთავრებულის შესახებ. მოპოვებული მასალის საფუძველზე შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატმა გამოსცა ორი კრებული: „მასალები გაყალბებული მასალების ამოსაცნობად“ და „ბეჭდვები და შტამპები, რომლებსაც გერმანული სადაზვერვო ორგანოები იყენებდნენ ყალბი დოკუმენტებისთვის ნამდვილობის მისანიჭებლად“.

პეტრე ლაპატინი მიღწეულზე არ შეჩერებულა. გადაწყვიტა, სადაზვერვო სკოლის ადმინისტრაციიდან ვინმეს გატაცება მოეწყო. მზვერავებს ამ ოპერაციაში დიდი დახმარება გაუწია ქალაქ ბორისოვის ბურგომისტრმა პეტრე პარაშკოვიჩმა. ქალაქის მეთაურის თანამდებობა მან პარტიზანების დავალებით დაიკავა. მის ბინაში პარტიზანები იყვნენ ჩასაფრებული და ერთ დღესაც მზვერავთა სკოლის მეთაური, პოლკოვნიკი ნიკოლაი გერმანოვი. გერმანელი დაუყოვნებლივ გაგზავნეს მოსკოვში თვითმფრინავით. ლუბიანკაზე მან „სატურნის“ მუშაობა გაშიფრა და კურსანტთა უმეტესობის სახელი და პირადი ნიშნები გააშვილა.

გერმანული დაზვერვის მრავალთვიანი მუშაობა ახსოვსტურად უშედეგო აღმოჩნდა. „გამოცდილთა“ შემდგომი მუშაობა ბორისოვის სკოლასთან დაკავშირებით საჭირო აღარ იყო. გერმანელი მზვერავი, დიპლომატი მარია ოსიპოვა მისი მუშაობის შედეგად დაეცა. „გამოცდილების“ მეტროლოგებმა, ფაქტობრივად, ბელარუსში გერმანელების დივერსანტთა მომზადების პარალიზება მოახდინეს. მაგრამ გერმანელი მზვერავების ბარდა, ისინი გაცილებით მსხვილ ნადავლსაც იტაცებდნენ.

„გამოცდილების“ მეტროლოგებმა, ფაქტობრივად, ბელარუსში გერმანელების დივერსანტთა მომზადების პარალიზება მოახდინეს. მაგრამ გერმანელი მზვერავების ბარდა, ისინი გაცილებით მსხვილ ნადავლსაც იტაცებდნენ.

ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 30-იან წლებში, მინსკთან სამხედრო ქალაქი „ურუჩიე“ აშენდა. ომის პირველ დღეებშივე ის ვერმანების ქვედაწყობებმა ჩაიგდეს ხელთ. გერმანელებმა გადაწყვიტეს, სამხედრო ქალაქი პირდაპირი დანიშნულებით გამოეყენებინათ და იქ სამხედრო-საპერო ძალების შტაბი, შტაბის შემადგენლობის საერთო საცხოვრებელი და ჯარის სხვა ცენტრები განათავსეს. ქალაქის გვერდით მდებარეობდა სპეციალური დანიშნულების რაიონ-სადგური და ყაზარმები, სადაც ინჟინრები, ტექნიკური პერსონალი და დაცვა ცხოვრობდნენ. პეტრე ლაპატინმა გადაწყვიტა, აეფეთქებინა ოფიცერთა საერთო-საცხოვრებელი თავის მობინადრებთან ერთად. ამ გეგმის მომზადება და რეალიზება მინსკულ მარია ოსიპოვას დაევა. მას „ურუჩიას“ ორი მოცუ-

რები — მარია მალაკოვიჩი და გალინა ფინსკაია ეხმარებოდნენ. სამ ახალგაზრდა ქალს უდიდესი მოცულობის სასიკვდილოდ სახიფათო სამუშაო უნდა შეესრულებინა. მათ უნდა შეერჩიათ ადგილი ასაფეთქებლების დასაბრუნებას. უნდა გაერკვიათ სამგზო რეჟიმის თავისებურებები, მომსახურე პერსონალს შორის გაბნეული საბჭოთა მოქალაქეების მცირე რაოდენობაში უნდა ეპოვებოდა ადამიანი, ვინც ნაღმის ობიექტზე შეტანას დასთანხმდებოდა.

ალგარტ ცისარსკი, პარტიზანული რაზმის „გამარჯვებულების“ ექიმი:

— ჩვენთვის გადმობირების იარაღი მხოლოდ და მხოლოდ იდეური იყო. რა შეგვეძლო შეგვეთავაზებინა ადამიანებისთვის მტრის ზურგში, გარდა საკუთარი სიცოცხლისა და საკუთარი იდეებისა? როდესაც მათ თვალში უკვე წავიფარებდით მტრის მხრებზე, ყველაფერი გასაგები იყო. მასსოვს დასავლეთ უკრაინის გლენობა, რომელიც 1938 წელს შემოგვიერთდა, მანამდე კი ცხოვრობდნენ პოლონეთში, სადაც კაპიკი ცხოვრების მთავარი კერა იყო. ეს ადამიანები უნდა გადმოგვიბრებინა, ჩვენს რმენასთან გვეზიარებინა. მაგრამ არც ფული და არც რაიმე სხვა, მხოლოდ სიტყვა და იდეა, ის იყო ჩვენი ერთადერთი იარაღი.

თავიდან კანდიდატს ტექნიკურ პერსონალს შორის ეძებდნენ. მცდელობა წარუმატებლად დასრულდა. მამინე მარინა ოსიპოვა გადაწყვიტა, საერთო საცხოვრებელში მოეწყო ვინმე იატაკქვეშელი. გაირკვა, რომ საერთო საცხოვრებელში სასწრაფოდ სჭირდებოდათ დამლაგებელი. ოსიპოვამ გადაწყვიტა, ამ სამუშაოზე ვერა სტასანა გაეგზავნა. ომამდე გოგონა ბრესტში ცხოვრობდა და გერმანული გიმნაზია ჰქონდა დამთავრებული. მშვენივრად ფლობდა გერმანულ და პოლონურ ენებს. ვერა სტასანა თავად მივიდა ოფიცერთა საერთო საცხოვრებლის კომენდანტთან და დამლაგებლობა შესთავაზა. იგი კომენდანტს პოლონულ გერმანულად გაეცნო, მანაც ყოველგვარი ეჭვისა და ფიქრის გარეშე მიიღო სამსახურში. ოფიცერი ქალის მშვენიერებამ, განსაკუთრებით კი ოქროსფერმა თმამ მოიხიბლა. ვერას საერთო საცხოვრებლის ოფიცერთა სასადილო ოფიცინის ადგილი შესთავაზეს.

როდესაც ლაპატინმა იატაკქვეშელის სამუშაო ადგილის შესახებ შეიტყო, გადაწყვიტა, თავად საერთო საცხოვრებლის ნაცვლად ეს სასადილო აუფეთქებინა. იქ ნაღმის მიტანაც უფრო ადვილი იქნებოდა და უფრო მეტ მსხვერპლსაც გამოიწვევდნენ. რამდენიმე დღე გავიდა. მარინა ოსიპოვა რეგულარულად ატყობინებდა მეთაურს ოპერაციის მსვლელობის შესახებ. პარტიზანებმა საიდუმლოდ გაგზავნეს მინა „ურუჩიეში“ და ვერას მისი გამოყენება ასწავლეს. გეგმის მიხედვით, აფეთქების შემდეგ თავად ვერა პარტიზანებთან უნდა მისულიყო. რაზმ „გამოცდილების“ მომზადეს სპეციალური დოკუმენტები, რომლებიც ვერას ტყემდე მისასვლელ გზებზე ყველა პოსტის უპრობლემოდ გავლაში დაეხმარებოდა.

მოულოდნელად, აქტა ლაპატინმა ბრძანება გასცა, დაუშვინებლივ შეინიშნათ ოპერაციის დასრულების შემდეგ, ნაღმი უკან ნამოხლოთ და ვერასთან ყველა კონტაქტი გაწყვიტათ.

ოპერაციის მომზადების პროცესში ადამიანური ფაქტორი ამოქმედდა. ვერა ვერმანტის მალალი რანგის ოფიცერს შეუყვარდა.

დავალებასა და პირობას

ღია კოლიამ სამართლიანად გადაწყვიტა, რომ ჩეკისტების მიერ გადაბირებული გერმანელი ოფიცერი ლუბიანსკისთვის უფრო მნიშვნელოვანი და ღირებულია, ვიდრე რამდენიმე ათეული მკვდარი სამხედრო მოსამსახურე. ლაპატიონი ბრძანა, ეს ოფიცერი ნებისმიერ ფასად მიეყვანათ რაზმში. სასურველი იყო, რომ მას ნებაყოფლობით განეცხადებინა თანხმობა ჩეკისტებთან თანამშრომლობაზე. აგენტის გულწრფელობაზე ძალზე ბევრი რამ იყო დამოკიდებული.

გერმანელთან რომანი მიზანმიმართულად ვითარდებოდა. ვერას უფლება ჰქონდა, დღე-ღამის ნებისმიერ დროს თავისუფლად მისულიყო საერთო საცხოვრებელში. იატაკქვეშელები უკვე ელოდნენ დივერსიის ორგანიზების ბრძანებას, რომელიც გალინა ფინსკიას უნდა ეცნობებინა მათთვის. მაგრამ მან ბოძი უკან წაიღო და ლაპატიონის ბრძანება გადასცა — შეეპყროთ და პარტიზანთა რაზმში მიეყვანათ ვერას საქმრო.

გოგონამ შეყვარებული დაარწმუნა, ნებაყოფლობით წასულიყო ტყეში პარტიზანებთან. ეს გზა ორივესთვის სასიკვდილო საფრთხესთან იყო დაკავშირებული — 75 კილომეტრზე იყო გადაჭიმული და უამრავ საკონტროლო პუნქტს მოიცავდა. თითოეულ ამ პუნქტზე დოკუმენტებს გულდასმით ამოწმებდნენ. მაგრამ რაზმის სპეციალისტებმა თავიანთი საქმე იცოდნენ. დოკუმენტებმა უკლებლივ ყველა შემონიშნა გაუძლო.

გადაბირებულთან პირველი გასაუბრების შემდეგ პეტრე ლაპატიონმა მაშინვე გამოიძახა რადიოინფორმაციების გადაცემის სპეციალისტი. ცენტრში სასწრაფო რადიოგრამა გაიგზავნა. როდესაც პავლე სუდოპლატოვმა ღია კოლიას გზაზე წავიდა, მაშინვე დაურეკა შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარ ბერიას და დაუყოვნებლივ მიღება სთხოვა. ერთად მათ კიდევ ერთხელ წაიკითხეს სპეცრაზმის მეთაურის მიერ გაგზავნილი რადიოგრამის ტექსტი.

გლუსგუსისთვის თითქოსდა ცნობილი იყო, რომ ბერმანის არმიის ბენარალური შტაბი მიმდინარე წლის ზაფხულში ძალად ორიოლთან ფრონტის ხაზის გარღვევას, სტალინგრადზე შეტევასა და კავკასიის ჩამოშრას გეგმავდა. გლუსგუსი ირწმუნებოდა, რომ ფრონტის ცენტრალური ნაწილი გერმანელებს ათასამდე თვითმფრინავისთვის მოეყარა თავი. ფრონტის ცენტრალური ნაწილის სამხედრო საპაერო ძალების მეთაურობას სათავეში ავიაციის გენერალი რიტერ ფონ გრეიმი ედგა და მათი საყრდენი ქალაქ ორმაში იყო განლაგებული. გლუსგუსმა ფრონტის ცენტრალური ნაწილის ტერიტორიაზე განლაგებული 32 (17 მოქმედი და 15

მშენებარე) აეროდრომის დისლოკაციის ადგილი, აეროდრომზე თვითმფრინავების რაოდენობა და პარტიზანულად დედაცვის მდგომარეობა აღწერა.

ბერმანელის მოსალოდნელი ჩაყვანა იმავე დღეს გადაწყვიტა. წითელი არმიის ხელმძღვანელობამ მისგან ძალზე ღირებული ინფორმაცია მიიღო და სწორედ ეს დახმარა მათ კურსკის ბრძოლის მოგებაში. თავად გლუსგუსის ცხოვრება მშვენივრად წარიმართა. ომის დამთავრების შემდეგ იგი გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახალხო არმიამი მსახურობდა. მან ფაშისონის წინააღმდეგ ბრძოლისთვის გერმანული ორდენებიც მიიღო და საბჭოთა ჯილდოებიც.

მოსკოვში ყველა გერმანელი ვერ ხვდებოდა. ბელორუსიის ოკუპაციური ადმინისტრაციის ხელმძღვანელის — ვილჰელმ კუბეს ლიკვიდაციას მინსკის ოლქში მოქმედი ყველა მსხვილი პარტიზანული რაზმის მეთაური ცდილობდა. ოკუპაციური ადმინისტრაციის მაღალი რანგის ჩინოვნიკზე ნამდვილი ნადირობა იყო გამოცხადებული. პარტიზანთა ყველა მეთაურს სურდა, პირველს ეცნობებინა მოსკოვისთვის წარმატებით განხორციელებული სპეცოპერაციის შესახებ. რუბი შეჯიბრი 1943 წლის სექტემბრის ბოლოს დასრულდა. ვილჰელმ კუბეს განადგურების უსასაზღვრო პიტირ ლაპატიონმა აცნობა.

მინსკის ოლქში მოქმედი სხვა სპეცრაზმების მეთაურთაგან განსხვავებით, ლაპატიონმა თავდასხმის ნაცად ხერხებზე უარი თქვა და სავსებით მართალი აღმოჩნდა. სხვა მეთაურები კუბეს მანქანის გზაზე ჩასაფრებებს აწყობდნენ, ცდილობდნენ, მოეწამლათ ან აფეთქებინათ ქალაქის დრამატული თეატრის შენობაში გამართული საზეიმო შეკრებისას. ყველა მცდელობა წარუმატებლად დასრულდა. მსხვერპლი უკანასკნელ წამს იცვლიდა გადაადგილების მარშრუტს, იგვიანებდა ან აფეთქებამდე რამდენიმე წუთით ადრე ტოვებდა სახიფათო ადგილს.

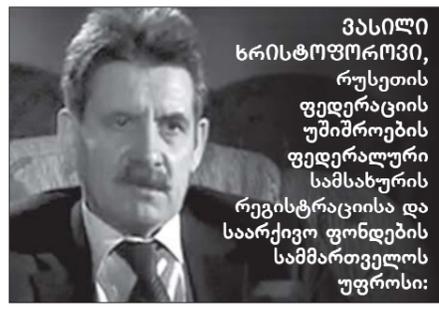

ლაპატიონმა გადაწყვიტა, ნაღმი ვილჰელმ კუბეს სახლში დაემონტაჟებინა. ამისთვის ღია კოლიას მის მოსამსახურეებს შორის შემსრულებლის პოვნა დასჭირდა. ჩეკისტმა სათითაოდ დაინჟო საუბრები მინსკში მცხოვრებ მშვერავ ქალებთან. ნადეჟდა ტრანიანმა თავის ნაცნობებს შორის საქალაქო საავადმყოფოს ექიმი ტატიანა კალიტაც დაასახელა. 1942 წლის შუა პერიოდში ვილჰელმ კუბეს პირადი ბრძანებით ქალი აიძულეს, მის სახლში დამლაგებლად ემუშავა. ლაპატიონმა ნადეჟდა ტრანიანს დაავალა, ტატიანასთან კონტაქტი დაემყარებინა და მსხვერპლის დღის განრიგის შესახებ მაქსიმალური ინფორმაცია შეეგროვებინა.

ნადეჟდამ მინსკში შეაღწია და ტატიანა მოძებნა, მაგრამ დაავიანდა, ტატიანა კალიტა კუბესთან უკვე აღარ მუშაობდა. სამაგიეროდ, იგი ახალ დამლაგებელთან ელენე მაზანიკთან შეგობობდა. გაირკვა, რომ ტატიანასაც და ელენასაც, დიდი ხანია, სურდათ პარტიზანებთან დაკავშირება, უბრალოდ, არ იცოდნენ, როგორ მოეხერხებინათ ეს. შემსრულებელი მოიძებნა. მინსკში ნაღმი მარია ოსიპოვა ჩაიტანა. ამ მამაცმა ძალზე შეიმდგმ ძალაქიდან ტყვენი კუბეს უშუალო ლიკვიდატორთა ევაკუირებაც მოახერხა.

რაზმ „გამოცდილები“ ზაზაზე მათ რამდენიმე დღე იცხოვრეს. შემდეგ მოსკოვიდან სპეციალურად გამოგზავნილი თვითმფრინავით ელენა მაზანიკი, ნადეჟდა ტრეიანი და მარია ოსიპოვა ფრონტის ხაზს მიღმა გაიყვანეს.

ყველა მათგანმა საბჭოთა კავშირის გმირის წოდება მიიღო. შეიძლება ითქვას, რომ ეს იყო კოლექტიური მოქმედების შედეგი, მიუხედავად იმისა, რომ მათ თავად ამის შესახებ არც კი იცოდნენ.

მათთან ერთად უნდა გაფრენილიყო ტატიანა კალიტაც, მაგრამ მას თვითმფრინავზე ნახევარი საათით დაავიანდა. 1943 წლის ნოემბერში საბჭოთა კავშირის გმირის წოდება მიანიჭეს მხოლოდ სამ ქალს და არა — ოთხს. ვილჰელმ კუბეს ლიკვიდაციის საქმეში ტატიანა კალიტას გადამწყვეტი როლის შესახებ ომის დამთავრების შემდეგ საერთოდაც დავიწყეს.

პარტიზანული ტერორის მსხვერპლი მხოლოდ გერმანელები არ ხდებოდნენ. მათ შორის იყვნენ მტრის მხარეს გადასული რუსებიც. პიტრა ლაპატიონს ყველა პირსავე ჰქონდა, დიდი სამაგლო ომის ისტორიაში შესულიყო როგორც ალამიანი, რომელმაც წითელი არმიის ყოფილი გენერალ-ლიტენანტის — ანდრეი ვლასოვის ლიკვიდაცია განახორციელა.

ვლასოვი ომის პირველი თვეების განმავლობაში ტყვედ ჩავარდა და საბჭოთა ხელისუფლებასთან საბრძოლველად რუსეთის განმთავისუფლებელი არმია „როა“ შექმნა. საბჭოთა კავშირის უმაღლესი სასამართლოს სამხედრო კოლეგიამ ვლასოვს დაუსწრებლად გამოუტანა სასიკვდილო განაჩენი. საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო უშიშროების ორგანოებმა მასზე ნადირობა დაიწყეს. ვლასოვს მატსახელად „ჰვაპი“ შეარქვეს. „ჰვაპის“ პოვნისა და ლიკვიდაციის დავალება ფრონტის ხაზს მიღმა მომუშავე ყველა ჩაქისტურმა სპეცრაზმმა მიიღო.

ამ ოპერაციის აქტიურ მონაწილეთა შორის იყო პეტრე ლაპატიონიც. 1943 წლის ივლისში მან საბჭოთა სამხედრო ტყვეებისგან სამშენებლო კადრების მოზადების სკოლის შტაბის ხელმ-

ძღვანელი მიხეილ ბოგდანოვი გადაიბირა. სასწავლო დანესებულება ქალაქ ბორისოვში მდებარეობდა. 1941 წლის აგვისტოში მიხეილ ბოგდანოვი ტყვედ ჩავარდა. გერმანელებთან თანამშრომლობა მან 1942 წლის ნოემბერში დაიწყო. ლაპატიონმა იცოდა, რომ ბოგდანოვი ომის დაწყებამდე კარგად იცნობდა გენერალ ვლასოვს. აგენტს უბრძანეს, „როაში“ შეერწინა და სარდალი გაენადგურებინა.

ბოგდანოვმა დავალების პირველი ნაწილი შეასრულა — გენერალ-მაიორის წოდებით სათავეში ჩაუდგა „როას“ შტაბის საარტილერიო განყოფილებას. 1945 წლის მაისში ბოგდანოვი „სმერის“ (ორგანიზაციის „სიკვდილი ჯაშუშებს“) თანამშრომლებმა დააპატიმრეს. გამოძიების მსვლელობისას მას ბრალი დასდეს იმაში, რომ პეტრე ლაპატიონის ბრძანებები არ შეასრულა. თავის გასამართლებლად მიხეილ ბოგდანოვმა განაცხადა, რომ დავალების შესრულება არ შეეძლო, ვინაიდან არ დახმარდნენ. რა შეეძლო გაეკეთებინა ბერლინში მარტოს? სასამართლომ ბრალდებულის თავის მართლებას არადაამაჯერებლად მიიჩნია. 1950 წლის აპრილში ბოგდანოვი დახვრიტეს.

1944 წელს რაზმი „გამოცდილები“ წითელი არმიის მიერ გათავისუფლებულ ტერიტორიაზე აღმოჩნდა. ძინა კოლიას საბჭოთა კავშირის გმირის წოდება მიანიჭეს და ლენინის ორდენით დააჯილდოვეს.

ამის შემდეგ კი ორგანოებიდან გაათავისუფლეს ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესების გამო, რაც ტყვესა და ხეტიალში საშლიანმა ცხოვრებამ განაპირობა. მაგრამ ლაპატიონის ბათიანის უფლებების მიზაზე, შეისაძლოა, სხვაც ყოფილიყო — სპეცრაზმ „გამოცდილების“ მეთაური უპარტიო იყო, იმ ხანად პარტიკომისთვის არაფერი იყო ნიშნული ლაპატიონის გიორგოვიანი. ლაპატიონი პარტიკომის გენერალად 1947 წელს მიიღეს.

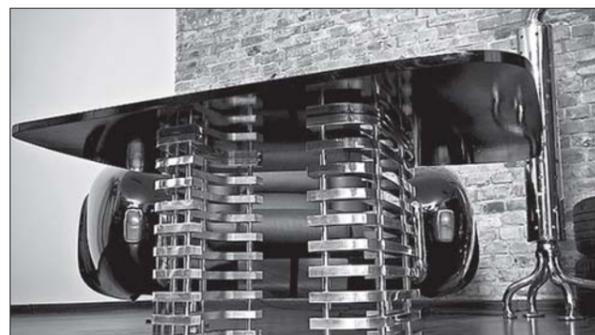

კოლეგების — პარტიზანული რაზმების სახელგანთქმული მეთაურების უმეტესობისგან განსხვავებით, სახელმწიფო უშიშროების კაპიტან ლაპატიონს ომის დასრულების შემდეგ არც ჩეკისტური და არც პარტიული კარიერა არ გაუუკეთებია. 1950-იანი წლების დასაწყისში იგი ელევატორის დირექტორად მუშაობდა ბელიორუსის ქალაქ ბორისოვში, სწორედ იმ ადგილას, სადაც ორნახევარი წლის მანძილზე იბრძოდა და სადაც თავისი მეგობრების უმეტესობა მიიბარა მინას.

ავტოავჯი

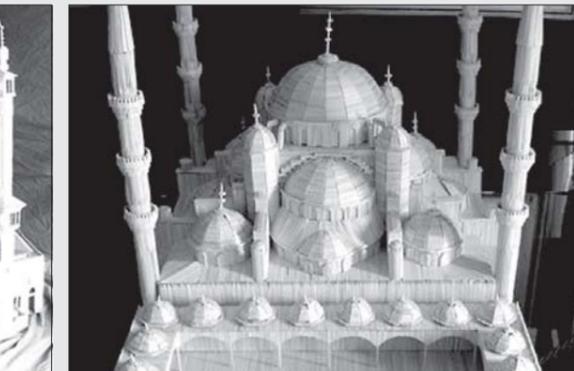
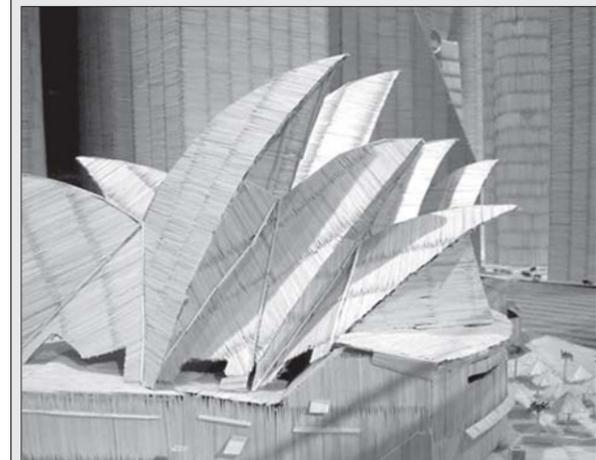
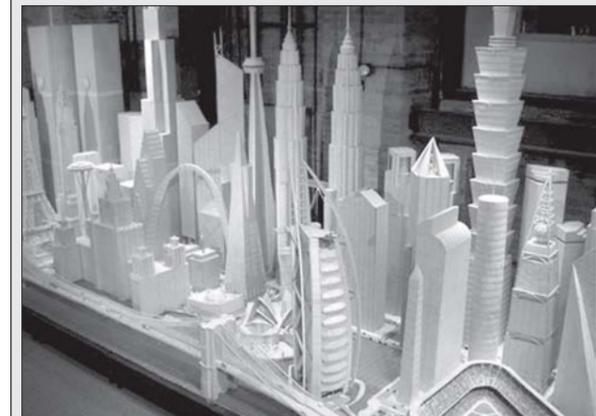
დიზაინერულმა სტუდია „LA Design“-მა შექმნა კოლექცია სახელად ავტოავჯი და „Spirit of 427“ უნოდა. ამ უცნაური კოლექციის შექმნის მთავარი შთაგონების წყაროდ ლეგენდარული ავტომობილი „AC Cobra 427“ იქცა. ავეჯი რეტროს სტილშია შესრულებული და ავტომობილის ნაწილებისაგან შედგება. კოლექციაში შედის საწერი მაგიდა, დივანი, სავარცხელი და განსაკუთრებით ორიგინალური სანათი.

სტენ მანროს მოდელები

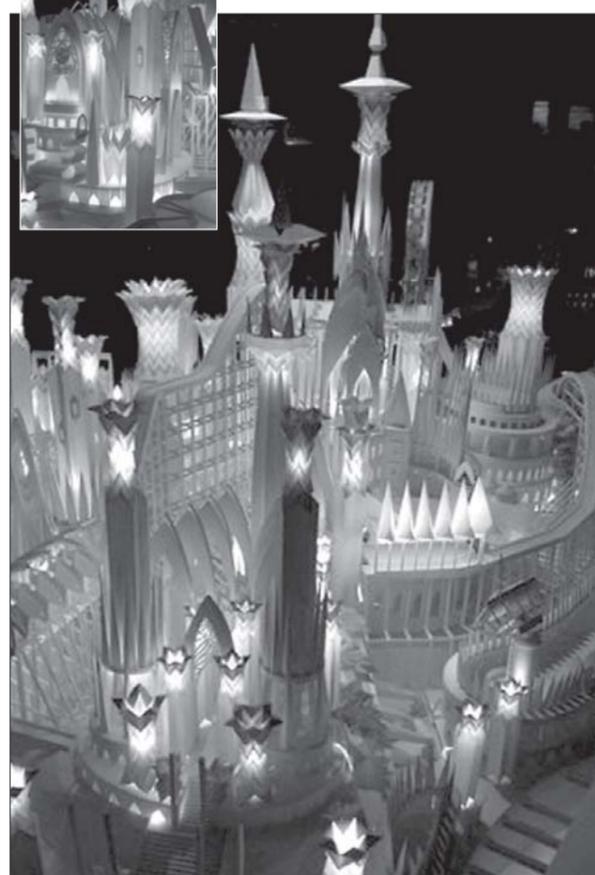
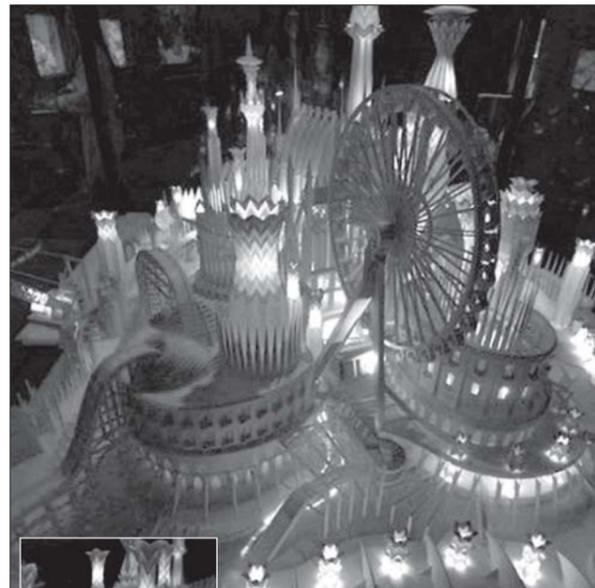
სტენ მანრო 2003 წელს ტელენამეცანის თანამდებობიდან გაათავისუფლეს. სწორედ მაშინ გადაწყვიტა, თავის სარჩენად საყვარელი საქმიანობისთვის მიემართა და მთელი ცხოვრების გატაცება შემოსავლის წყაროდ ექცია. ასე დაიწყო შენობებისა და ლამის მთელი ქალაქების მოდელების ჩულებრივი კბილის საწმენდი ჩხირებით აწყობა.

ესპანეთის ერთ-ერთმა მუზეუმმა მთლიანად შეიძინა. ამ წარმატებითა და აღიარებით ნახალისებულმა ოსტატმა გადაწყვიტა, მსოფლიოში ცნობილი არქიტექტურული შენობების, ტაძრების, კულტურული და ისტორიული ძეგლების მომცრო ზომის ანალოგიები შეექმნა. ულამაზესი კოლექცია, რომელშიც ოსტატის ნიჭის გარდა მისი უდიდესი ნებისყოფაც იგრძნობა, გულგრილს არავის ტოვებს.

ქალაქის ქალაქი

ოთხი წლის შრომა დასჭირდა ქალაქის პატარა მოდელის შექმნას, რომელიც ელექტრონათურებითა და ქალაქის ძრავიანი მატარებლითაა აღჭურვილი. იაპონელი ხელოვანი ვატარუ იტოუ დანით, მაკრატლითა და ჩვეულებრივი ქალაქის ნებოთი მუშაობდა. ტროტუარები, ქუჩები, ბილიკები და კარი ზუსტად ისეა გაკეთებული, როგორც ნამდვილ ქალაქში. ლანდშაფტზე შემორჩენილი ამწეები და კონსტრუქციების აღჭურვილობა კი იმაზე მიაჩნებს, რომ ქალაქის მშენებლობა და მისი ინფრასტრუქტურის განვითარება ჯერ არ დასრულებულა.

ოპერის თეატრის სიმფონიური ორკესტრი და მოქალაქეები საბასტროლოდ ბიჩუთუი მიეგზაზრებინან

თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის სიმფონიური ორკესტრი 23 თებერვლიდან საგასტროლოდ მიემგზავრება ლიბანში, სადაც მონაწილეობას მიიღებს ალ ბუსტანის მუსიკისა და ხელოვნების მე-18 საერთაშორისო ფესტივალში.

ამ ერთ-ერთი პრესტიჟული ფესტივალის აუდიტორიისთვის ოპერის თეატრის სიმფონიური ორკესტრი მრავალფეროვან პროგრამას შეასრულებს — ლუდვიგ ვან ბეთჰოვენის მეშვიდე სიმფონიას, იოჰანეს ბრამსის მეოთხე სიმფონიას, მეორე კონცერტს ფორტეპიანოსა და სიმფონიური ორკესტრისთვის, „ტრაგიკულ უვერტიურას“, ფერენც ლისტის პირველ კონცერტს ფორტეპიანოსა და სიმფონიური ორკესტრისთვის, ბედრჟიხ სმეტანას უვერტიურას ოპერადან „გაციდული საპატარძლო“, ანტონინ დვორჟაკის „სლავურ ცეკვებს“, კონცერტს ვიოლონჩლისა და სიმფონიური ორკესტრისთვის, სერგეი პროკოფიევის მეორე კონცერტს ფორტეპიანოსა და ორკესტრისთვის.

ამ რეპერტუარში ორკესტრი პარტნიორობას გაუწევს პიანისტებს: მარტინა ფილიაკს, დენის კოუხინს, ვიოლონჩელისტ გოტიე კეპიუშონს. ქართველი მომღერლები: ირინე თაბორიძე, სოფიო ჯანელიძე და ლევი იმედაშვილი ლიბანის ფილარმონიულ ორკესტრთან და ბეირუთის კონსერვატორიის გუნდთან ერთად ააჟღერებენ ანტონინ დვორჟაკის „Stabat Mater“-ს. ალ ბუსტანის მე-18 საერთაშორისო ფესტივალის ერთ-ერთი უმთავრესი მოვლენა კი იქნება 17 და 19 მარტს ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტის ოპერის „მითრიდატე, პონტოს მეფის“ წარმოდგენა (დამდგმელი დირიჟორი — ჯანლუკა მარჩიანო, დამდგმელი რეჟისორი — დავით საყვარელიძე, დამდგმელი მხატვარი — ნინო კობიაშვილი), რომლის პრემიერა

თბილისში 19, 20 თებერვალს შედგა. ამითრიდატეში“ იმღერებენ: იანგ იანგი, თეონა დვალაი, ირინე თაბორიძე, სოფიო გორდელაძე, სოფიო ჯანელიძე, ირაკლი მურჯიკელი, ნინო ჩაჩუა, ასევე მონაწილეობას მიიღებენ რუსთაველის თეატრის მსახიობები: ნინო კასრაძე, ნინო თარხან-მოურავი, თემიკო ჭიჭინაძე, დავით დარჩია, დავით უფლისაშვილი და ოპერის თეატრის ორკესტრი.

«მე პრეზიდენტმა მოგაზურა!»

საქართველოში დაბრუნებული ემიგრანტები ისევ უცხოეთში ბრუნდებიან.

როგორც არასამთავრობო ორგანიზაცია „ქართველი ემიგრანტების“ ხელმძღვანელი ზვიად ყუშიტაშვილი აცხადებს, საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის განცხადებას, ემიგრანტების სამშობლოში დაბრუნებასთან დაკავშირებით, თავის დროზე არაერთი ემიგრანტი გამოემხურა და დასაქმების საპრეზიდენტო დაპირების იმედით, საქართველოშიც კი დაბრუნდნენ, მაგრამ დღემდე უმუშევრები არიან. „ჩვენი არასამთავრობო ორგანიზაცია 2010 წლის მარტში დაფუძნდა. მასში 1800 საქართველოში დაბრუნებული ემიგრანტი გაერთიანდა. ყველა მათგანი მიხეილ სააკაშვილის სიტყვებს ენდო და სამშობლოში ჩამოვიდა, მაგრამ პრეზიდენტის დაპირება არ შესრულდა და ისინი უმუშევრები დარჩნენ.“ — განაცხადა ზვიად ყუშიტაშვილმა.

საქინფორმის კორესპონდენტი ერთ-ერთ ემიგრანტს დაუკავშირდა, რომელმაც განაცხადა: „საერთოდ არ მინდა ამ თემაზე საუბარი. უბრალოდ, ერთს ვიტყვი: ვერ ვიტან, როდესაც თავს მოტყუებულად ვგრძნობ, მე კი პრეზიდენტმა მოგაზურა!“

2 მარტიდან — განსახლებული «საქართველო» და მსოფლიო»

უნივერსალური წყალი „ისიდა“

მათთვის, ვისთვისაც ძვირფასია ჯანმრთელობა

სუფრის წყალი „ისიდა“ აკმაყოფილებს ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის („ჯანმო“) მოთხოვნებს. სერტიფიცირებულია და დღიური ნორმის ოდენობით შეიცავს ადამიანისთვის აუცილებელ და შეუცვლელ მიკროელემენტებს (J, F, Mn, Ca, K, Mg, Na, Zn).

J იოდი — ხელს უწყობს დედის ორგანიზმში ნაყოფის განვითარებას (დეფიციტი იწვევს კრეტინიზმს); მოქმედებს მზარდის ნორმალურ განვითარებაზე; იცავს ადამიანს ჩიყვისგან; მოქმედებს გულსისხლძარღვთა და ცენტრალურ ნერვულ სისტემაზე.

F ფტორი — მინერალიზაციის პროცესების ბიოკატალიზატორია. მისი დეფიციტი იწვევს მინერალიზაციის დარღვევას, კბილის კარიესს.

Mn მანგანუმი — მოქმედებს ჰორმონებსა და ფერმენტებზე. მისი დეფიციტი იწვევს ინსულინარული აპარატის მოშლას, პოტენციის დაქვეითებასა და პათოლოგიურ სიმსუქნეს.

Ca კალციუმი — მონაწილეობს ძვლის უჯრედების წარმოქმნაში. მოქმედებს სისხლის შეედებაზე, ნერვული იმპულსების გადაცემაზე, ფერმენტული პროცესების აქტივობაზე.

K კალიუმი — უზრუნველყოფს გულის კუნთის მუშაობასა და მის ბუნებრივ აქტივობას, ხელს უწყობს მეხსიერების გაუმჯობესებას.

Mg მაგნიუმი — ამაგრებს ჩონჩხის ძვლებს, კბილის მინანქარს. ხელს უწყობს თირკმელების, ღვიძლის, გულისა და ტვინის ნორმალურ ფუნქციონირებას.

Na ნატრიუმი — ფიზიოლოგიური (უჯრედგარეთ) სითხის ძირითადი შემადგენელი ნაწილია. არეგულირებს სისხლის წნევას და იცავს სისხლის ბუფერობას.

Zn თუთია — შედის თითქმის ყველა უჯრედის შემადგენლობაში, არეგულირებს მზარდი ორგანიზმის ნორმალურ განვითარებასა და სქესობრივ მომწიფებას. სპარსო მინერალიზაციის შედეგად 350 მგ/ლიტრზე, რაც უზრუნველყოფს გულის კუნთის ნორმალურ მუშაობას, ტვინის ქერქისა და ქერქქვეშა ცენტრების აქტივობას, თირკმლის ნორმალურ ფუნქციონირებას, ზრდის ღვიძლის დეტოქსიკაციურ ფუნქციას და ინარჩუნებს ძვლოვანი ქსოვილების ნორმალურ შემადგენლობას.

სასმელად გამოსადეგი არც ერთი სხვა წყალი (არც მდინარის, არც ტბის, არც ჭის და არც წყაროსი) არ შეიცავს ჩამოთვლილ მიკროელემენტებს ერთდროულად და საკმარისი რაოდენობით, ამიტომ მათი ყოველდღიური და ხანგრძლივი გამოყენება ორგანიზმში რომელიმე ელემენტის დეფიციტს იწვევს, შესაბამისად, — ფუნქციონალურ დარღვევებს, რასაც ეწოდება მიკროელემენტოზი. მას მიეკუთვნება ენდემური ჩიყვი, კარიესი, ფსორიაზი, პათოლოგიური სიმსუქნე და სხვ.

„ისიდა“ გამოწვლილია ოჯახური მოხმარებისთვის, ისმება ხელის ტუმბოთი აღჭურვილ 20-ლიტრიან ბალონებში.

მსაკრელები დაკრეით თბილისში: 899-16-30-21. 890-26-15-15 (ოფისი); რუსთაში: 890-11-50-99; 895-91-24-14.

საინფორმაციო ანალიტიკური სააგენტო

ს ა ქ ი ნ ფ ო რ მ ი

www.saqinform.ge

წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სამკაქლო

ს.ს „გაერთიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „მაგთიკომი“	200320
შპს „ჯეოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937; ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენუში: სხპადასხვა — ქვემოთქმედა — წმ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზ თევდორე ბასილიას: ქ. ფოთი, ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3, ტელ.: 8(293) 70736, მობ.: (899)936563, e-mail: eparqia-f@mail.ru

საქართველო მსოფლიო

ესტუპრეით ჩვენს სიბს

<http://www.geworld.net>

მთავარი რედაქტორი ირაქლი თოდუა
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: არამაზ სანაგულიძე, ზონდო მძინარაშვილი
ტექნიკური რედაქტორი ლეპან ზანბურაშვილი
ვებრედაქტორი გორბა სპაშვილი
რეალიზაციის მენეჟერი ღაბრიელ ბუაძე, ოფისმენეჟერი თათია ვაშაძიძე, ბაზეთი ხელმძღვანელოზ თაგისუფალი პრანის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 34-32-95; e-mail: info@geworld.net